

I

స్టీ వెన్ సన్ క థ లు

మొదటి భాగము

9251

అనుసరణ :

ఎస్. కె. వెంకటాచారి, యం. ఏ.,

ప్రకాశకులు :

మారుతిరామా ఆండ్ కో., విజయవాడ

విద్యావిషయక ప్రచారకులు

II

సర్వస్వామ్యములు
ప్రకాశకులవి

ప్రథమ ముద్రణము
1954

వెల :
రూపాయి ముప్పావలా

విజయవాడ
వైశ్యరత్న ప్రింటింగు వర్క్స్ నందు
ముద్రింపఁబడియె.

142 సి బంగారు దీవి

1

నా పేరు జిమ్ హాకిన్సు. మిత్రులగు జమిందారు
తెలాని, డాక్టరు లివసి మున్నగువారి కోరికపై బంగారు దీవికి
సంబంధించిన పూర్తి కథను వ్రాయుచున్నాను.

మా నివాసము బ్రిస్టలునగర ప్రాంతము. సముద్ర
తీర సమీపమునగల 'ఎడ్మిరల్ బెక్ బౌ' అను పూటకూళ్ళ
యింటికి మా తండ్రి యజమాని.

ఒకనాడు మా పూటకూళ్ళయింటికి నరువదియేండ్ల కు
బైబడియుండు నొక ముదుసలి వచ్చెను. అతని యాకార
మాతడొక నావికుడని స్పష్టముగాఁ దెల్పుచుండెను. అతడు
వట్టి త్రాగుబోతు.

నావికుడు చాల మితభాషి. పగలంతయు నతడు
బయటకు బోయి దూరదర్శిని సహాయమున నేమో పరిశీ
లించుచుండెడివాడు. సాయంకాల మింటికి రాగానే యెవ
రైన నితర నావికు లచటకు వచ్చిరా యని యడుగుచుండెడి
వాడు. తోడి నావికుల సాహచర్యమున కాతడు పరితపించు
చుండెనని మొదట మేము భావించితిమి. కాని యతడు
వారినిగూర్చి భయపడుచుండెనని తరువాతఁ దెలియనాయెను.

ఒకనాఁ డా వృద్ధనావికుడు నాతో నిట్లనెను. "ఒంటి
కాలు గల నావికు డొకఁ డిటకువచ్చును. నీవు జాగరూక

తతోఁ జూచి నాకు వెంటనే చెప్పవలెను. నీకుఁ బ్రతినెల నాలుగు పెన్నీల నిత్తును.”

వృద్ధనావికుఁడు రాత్రులందుఁ బెద్ద గొంతుకతోఁ బాటలు పాడెడివాఁడు. కథలు చెప్పుచుండెడివాడు. వినని వారిని బెదరించుచుండెడివాఁడు. ఈ యల్లరివలన మా పూట కూళ్ళ యింటి బేరము తగ్గిపోవునని మా తండ్రికి దిగులు జనించెను. అదియుఁగాక యతఁడు వచ్చి కొన్ని నెలలైనను మొదటనిచ్చిన డబ్బుగాక మఱింకేమియు నీయలేదు. మా తండ్రి యదివఱకే యనారోగ్యవంతుఁడు. ఈ క్రొత్త దిగులుతో నాతఁడు మంచముపట్టెను.

డాక్టరు లివసి మా తండ్రికి వైద్యము చేయుచుండెడివాఁడు. అతఁడు వృద్ధనావికుని ప్రవర్తనమును జూచి యాతనిని బెదరించెను. దానితో నాతఁడు కొంత శాంతించెను.

వృద్ధనావికుఁడు బయటకుఁ బోయియున్న సమయమున నాతని కొఱి కొకఁడు లోనికివచ్చెను. అతని యెడమచేతికి రెండు వ్రేళ్ళు లేవు. కొంతసేపైన తరువాత వృద్ధనావికుఁడు లోనికి వచ్చెను. అప్పుడు నూతనుఁడు ‘బిల్’ అని యఱచెను. వృద్ధనావికుఁ డాతనిని జూచి ‘నల్లకుక్క’ అనిమాత్ర మనఁగలిగెను.

“మన మిరువురమును మాటాడుకొనవలసి యున్నది” అని నూతనుఁ డనెను. వారిరువురును సన్న బయటకుఁ బంపి వైచిరి. వారిరువురును లోపల నేమేమో మాటాడుకొనిరి. నాకేమియు వినఁబడకుండెను. చివరకు వృద్ధనావికుఁ డిట్లనెను.

“ఉరిశిక్షయైనచో నందఱకు విధింపవలసినదే” తరువాత లోన, గుర్చీలచప్పుడు, కత్తులచప్పుడు విననాయెను. అంతలో నూత నుఁడు బయటకుఁ బారిపోయివచ్చెను. వృద్ధనావికుఁ డాతనిని వెన్నంటెను. తన చేతనున్న కత్తి నా నూతనుని పైకి విసరి వైచెను. అదృష్టవశమున నది యాతనికిఁ దగులక ‘బెన్ బా’ నామఫలకమునకుఁ దగిలెను. నూతనుఁడు పారిపోయెను.

తరువాత వృద్ధనావికుఁడు మూర్ఛిలైను. అంతలో డాక్టరు లివసి యటకు వచ్చెను. నావికునకుఁ దగిన చికిత్సను జేసినతరువాత నాతనిని మేడపైకిఁ దీసికొనిపోతిమి. “ఇంకనీవు మత్తుపానీయములను ద్రాగినచో మరణింతు”వని లివసి వృద్ధ నావికుని హెచ్చరించెను.

లివసి వెడలిపోయిన కొంతసేపటికే, నావికునకు ‘రమ్ము’ పానీయము నందిచ్చుటకుఁ బోతిని. అప్పుడాతఁడు నాతో నిట్లనెను. “నేను స్థింఠు అను సముద్రపు దొంగలనాయకుని నావలోని యుద్యోగిని. అతఁడు మరణించునపు డాతని రహస్య పత్రములుగల పెట్టెను నాకిచ్చెను. ఆ పెట్టెకొఱ కాతని యితర అనుచరులు నన్ను వెంటాడుచున్నారు. నాకు ‘నల్ల చుక్క’ నీయఁదలఁచినారు.”

“నల్ల చుక్కయన నేమి?”

“అదియొకపిలుపు. అది వచ్చినప్పుడు నీకుఁ దెల్పెదను. అప్పుడు నీవు పోయి లివసికిఁ దెల్పి స్థింఠు అనుచరుల నందఱును బట్టుకొనునట్లు చేయవలెను. ఈ లోపల నల్లకుక్కగాని,

ఒంటికాలు కుంటివాడుగాని వచ్చునేమో జాగ్రత్తతోఁ జూచుచుండుము.”

అంతలో మా తండ్రి మరణించెను. అందువలన వృద్ధ నావికుని మాటలఁగూర్చి తగినచర్యలఁ దీసికొనలేకపోయితిని. నావికుని యారోగ్యము నానాఁటికిఁ దగ్గుచుండెను.

ఒకనాఁ డొక గ్రుడ్డివాఁడు చేతికట్టతో నేలపై ‘టక టక’ ధ్వనిచేయుచు మా పూటకూళ్ళ యింటిముందుకు వచ్చెను. “నే నిప్పుడెక్కడున్నాను?” అని యాతఁడు ప్రశ్నించెను. “ఎడ్మిరల్ బెన్ బావద్ద నున్నా”వని జవాబొసంగితిని. “నన్ను లోనికిఁ దీసికొని పొమ్ము” అని యాతఁడు నన్నుఁ గోరెను. అతని చేతినిఁ బట్టుకొని లోనికిఁ దీసికొని పోదొడఁ గితిని. “వృద్ధనావికునివద్దకుఁ దీసికొనిపో”మని యాతఁ డాజ్ఞాపించెను. “అట్లే”యని యాతనివద్దకుఁ దీసికొనిపోతిని. అతని కోరికపై వారిరువురి చేతులను గలిపితిని. గ్రుడ్డివాఁడు, వృద్ధ నావికుని చేతిలో నేమో పెట్టెను.

“నా పని పూర్తియైనది” అని గ్రుడ్డివాడు నేలపైఁ గట్టతో ‘టక టక’ ధ్వనిచేయుచు, నా సాహాయ్యము లేకయే బయటకుఁ బోయెను. నే నాశ్చర్యపడితిని.

వృద్ధనావికుఁడు చేతిలోని దానినిఁ జూచెను. ఏమున్నది! నల్ల చుక్క!! “ఇంకను నాఱుగంటల కాలమున్నది. ఈ లోపల నేను దప్పించుకొనఁగలను” అని వృద్ధనావికుఁ డనెను.

అతడు చివాలున లేవబోయెను. కాని యొక్కపరి చాపచుటవలె నేలపై బడెను. కదలలేదు, మెదలలేదు. వృద్ధ నావికుడు మరణించెను.

2

వైంటనే వృద్ధనావికుని మరణవిషయమును నా తల్లికిఁ దెల్పితిని. మే మిరువురమును సమీప గ్రామమునకుఁ బోయి దొంగలవిషయమును దెలిపి మాకు సాహాయ్యమొసరింప వల సినదని గోచితిమి; కాని వారు భయపడి నిరాకరించిరి.

వృద్ధనావికుడు మా కీయవలసిన డబ్బు నెట్లయిన నాతని పెట్టెనుండి సంగ్రహింపవలెనని తిరిగి యింటికిఁ జేరు కొంటిమి. వృద్ధనావికుని మెడలోనున్న తాళపుఛెవి సాహాయ్యమున నాతని పెట్టెను దెఱచితిమి. మాకు రావలసినంత డబ్బును మాత్రమే తీసికొని, మిగిలిన డబ్బును వదలినై చుటకు నిశ్చయించితిమి. అంతలో గ్రుడ్డివాని కఱ్ఱచప్పుడు విన నాయెను. ఈలధ్వనులు గూడా విననాయెను. మా తల్లి యంతవఱకుఁ దీసికొన్న ధనముతో సంతృప్తిఁ జెందెను. నే నొక గుడ్డలోఁ జుట్టిన కాగితముల కట్టను దీసికొంటిని.

ఇరువురముచు బయటపడి సమీప గ్రామమునై పునకుఁ బోసాగితిమి. కొద్దిదూరము పోవుసరికే మా యమ్మ మూర్ఛి లెను. నే నామె నటంగల వంతెన నీడలోని కీఱుకొనిపోతిని. నేనును నటనే కూర్చుండియుంటిని.

సముద్రపుదొంగలు మా యింటిని సమీపించిరి. అందు గ్రుడ్డివాడు గూడ నుండెను. అందఱును లోనికి బోయిరి.

“నావికుఁడు మరణించినాఁడు” అని యొకఁ డనెను.

“బాగుగా వెదకుఁడు” అని గ్రుడ్డివాఁ డాజ్ఞాపించెను.

“పెట్టెను మనకంటె ముందుగా నెవరో” వెదకినారు.

అందు స్థితి కుకాగితము లేవ్వియు లేవు” అని మఱియొకఁడనెను.

“వానిని బూటకూశ్యయింటి కుర్రవాఁడే తీసియుందును. ఇల్లంతయు వెదకుడు” అని గ్రుడ్డివాఁడనెను. ఇల్లంతయు గొప్ప ధ్వని చేయుచు వెదకిరి. నా కంతయు వినఁబడుచునే యుండెను. మేమింటలేమని దొంగలు గ్రహించి, సమీపప్రాంతములను వెదకుటకు నిశ్చయించిరి.

అంతలో గుట్టపుడెక్క-ల చప్పుడు విననాయెను. ఆ సవ్వడికి దొంగ లెక్కడివారక్కడ పారిపోయిరి. గ్రుడ్డివాడొక గుట్టము క్రిందఁబడి మరణించెను. ఆ గుట్టములమీఁద వచ్చినవారు దొంగవ్యాపారమును నిరోధించుట కేర్పఱుపఁబడిన ప్రభుత్వోద్యోగులు. వారు నన్ను, మా తల్లిని మాయింటికిఁ జేర్చిరి. నేను వారి యధికారితో నా వద్దఁగల కాగితములకట్ట సంగతినిఁ బ్రస్తావించితిని.

ఆ యధికారి నన్ను డాక్టరు లివసి యింటికిఁ దీసికొని పోయెను. అట నాతఁడులేడు. అందువలన జమీందారు ప్రైలాని యింటికిఁ బోతిమి. లివసి నచటఁ గలసికొంటిమి. అధికారి తనకుఁ దెలిసిన విషయమును జెప్పెను. నేను నాకుఁ దెలిసిన విషయమును జెప్పితిని.

కాగితముల కట్టను విప్పితిమి. అందొక పుస్తకమును, నొక పటమును నుండెను. పుస్తక మంత ముఖ్యమైనదిగాఁ దోచలేదు. ఏలయన నది యేదో పద్మపుస్తకమువలె నుండెను.

కాని పటము ముఖ్యమైనదిగా నుండెను. పటమున నొక దీవి యయ్యెంశ, రేఖాంశములతో గుర్తింపబడి యుండెను. ఆ దీవి మధ్య 'దూరదర్శినికొండ' గుర్తింపబడి యుండెను. ఆ దీవిలో నెక్కడ యోడలను సురక్షితముగ లంగరు వేయవచ్చునో కూడఁ దెలుపబడియుండెను. పటమున మూడు ఎఱుసిరా గుర్తులు గూడ నుండెను. అందొకదానిప్రక్క "నిధి యిచటఁ గలదు" అని వ్రాయబడియుండెను. పటమునకు వెనుకనైపున మఱికొన్ని వివరము లుండెను.

మే మందఱిమును నా బంగారు దీవికిఁ బయనము గావింప సమకట్టితిమి. బ్రెలాని యొక నావను, నావికులను సిద్ధపరచుటకు బ్రిస్టలునగరమునకుఁ బోయెను.

తరువాత బ్రెలానివద్దనుండి యొక యుత్తరమువచ్చెను. 'హిస్పానియోలా' అను నావను సిద్ధముచేసిననియు, దానికిఁ గావలసిన నావికులను లాంగ్ జాన్ సిల్వరు అను నొంటికాలు వంటవాని సాహాయ్యమున సమకూర్చిననియు నాతఁడు వ్రాసెను. సిల్వరు శక్తిసామర్థ్యములను, సముద్ర ప్రయాణములం దాతనికిఁ గల యనుభవమును బ్రెలాని యెంతయుఁ బ్రశంసించెను.

బ్రెలాని సేవకుఁడగు రైడూతు, నేను బ్రిస్టలునగరమును జేరితిమి. డాక్టరు లివసిగూడ నటకువచ్చెను. బ్రెలాని నా కొక యుత్తరమునిచ్చి 'దూరదర్శిని' యను పూటకూళ్ళ యింటిని నడుపుచున్న సిల్వరు కడకుఁ బంపెను.

నేను బూటకూళ్ళయింట బ్రవేశించి యొంటికాలి వాడగు సిల్వరును గలసికొని యుత్తరము నిచ్చితిని. అంతలో నా కిదివఱకుఁ దెలిసిన యొక మనుజుఁడు వీధి ద్వారముకడ కేగుచుండుటను జూచితిని. అతఁ డెవరోకాదు. వృద్ధనావికుని కడకు వచ్చిన నల్ల కుక్క! “ఆవుము. అతఁడే నల్ల కుక్క!” అని సిల్వరుతో నంటిని.

“ఎవరై ననేమి? నాకు డబ్బులీయకుండ పోయినాఁడు” అని సిల్వరు పలికి వెనుక నెవరినో పంపించెను. నల్ల కుక్కను గూర్చి నాకుఁ దెలిసిన విషయమంతయు సిల్వరుకుఁ జెప్పితిని. నా సూక్ష్మబుద్ధి నాతఁడెంతయుఁ బ్రశంసించెను.

ప్రయాణపు దిన మేతెంచెను. నావను నడుపు ప్రధానోద్యోగిగాఁ గెట్టెను స్మాలెటు అను నాతఁడు నియమింపఁ బడెను. అతఁడు కోపివలె నుండెను. అతఁడనిన జమిందారు ప్రెలాని కంతగా నిష్టము లేకుండెను.

అతఁడు ప్రెలానినిఁ గలసికొనవచ్చెను. “విశేషము లేమి? అంతయు సరిగానున్నదా?” యని ప్రెలాని ప్రశ్నించెను.

“నేను విస్పష్టముగాఁ జెప్పుచున్నాను. నా కీ ప్రయాణము నచ్చలేదు. నావికులు నచ్చలేదు” అని స్మాలెటు జవాబిచ్చెను.

“ఓడ, దానియజమానికూడ మీకు నచ్చలేదేమో?” యని ప్రెలాని కోపముతోఁ బల్కెను.

అంతలో డాక్టరు లివసి కలుగఁజేసికొని యిట్లనెను. “కెప్టెన్, మీకుఁగల యభ్యంతరము లేవి?”

అంత కెట్టెను ఇట్లనెను. “ఈ ప్రయాణమును గూర్చిన విషయము లేవియుఁ జెప్పనని తెలఱని నన్నుద్యోగమునకుఁ గుదుర్చుకొన్నారు. కాని ఈ విషయములన్నియు నాకుఁ దక్క మిగతవారి కందఱకుఁ దెలిసినవి. ఇది మిగుల నన్యాయము. మనము గుప్తధనము కొఱకుఁ బ్రయాణము చేయుచున్నామని నాకుఁ దెలియవచ్చినది రహస్య ప్రయాణమని చెప్పి, రహస్యమును బ్రతిఱియొక్కనికేఁ దెలుపుట మిగులనపాయకరము. నా క్రిందియుద్యోగులను నేనే నియమించి యుండవలసినది.”

తరువాతఁ గెట్టెను సూచన ప్రకారము మందుగుండు సామాను, ఆయుధములు సురక్షితమగు ప్రదేశమునఁ జేర్పఁ బడెను. ఇంకను గొన్ని రక్షణపు తుర్పాట్లు గావింపఁ బడెను. ఇవి సిల్వరున కేమాత్రమును నచ్చలేదు. నన్ను సిల్వరునకు సాహాయ్యము చేయవలసినదని కెట్టెను హెచ్చరించెను. కెట్టెను అనిన నాకు ద్వేషభావము కలిగెను. కెట్టెను మాటలనుబట్టి, బంగారు దీవిరహస్యములు మాకుఁగాక మఱియొకఁ గొందఱకుఁ దెలియునని గ్రహించితిని.

3

సముద్రముపై బంగారు దీవికేఁ బయనము సాగించితిమి, ప్రయాణము మిగుల సౌఖ్యముగనుండెను.

ఒకనాఁడు కెట్టెను తరువాత యధికారియగు ఆరోమాయమయ్యెను. కాని మేమంతగా విచారింపలేదు. ఏలయన నాతఁడు మిగుల నసమర్థుఁడు. ఎప్పుడును ద్రాగుచుండెడి

వాడు. అతడెక్కువగా ప్రదాగి సముద్రములోనికి దొర్లి
యుండును. అతని స్థానమున ఆండర్సన్ అనువాడు నియ
మింపబడెను. ఆండర్సన్ స్థానమున ఇజాయెల్ హాంక్స్
అనువాడు నియమింపబడెను.

సిల్వరు చాల విచిత్రమైన వ్యక్తి. చాలమంది నావికు
లాతని యాజలను శిరసావహించుచుండిరి. అతడు సర్వమును
దెలిసినవానివలె నుండెను. అతడు తన పూర్వాయనభవము
లనుగూర్చి, తనవద్దగల చిలుకనుగూర్చి విశేషముగా జెప్పు
చుండెడివాడు.

తైలాని. కెప్టెనులమధ్య సంబంధ మెప్పటినలెనే
యుండెను. ఒకరి కొకరు స్నేహితులు కాలేదు.

ఓడమధ్యభాగమున నొక యాపిలుపండ్ల పీఠాయుండెను.
ఎవరికిఁ గావలసిన పండ్లను వారు దీసికొన వచ్చును. అది
కెప్టెనుకు నచ్చలేదు. కాని యాపీఠాయే మమ్ముల నందఱును
రక్షించెను.

మాయోడ బంగారు దీవిని సమీపించు చుండెను.
ఒకనాడు నేను 'ఆపిలు' పండ్లను దీసికొను నభిప్రాయముతోఁ
బీఠాలోనికి దిగితిని. అందుఁ బండులేవు. నాకు హఠాత్తుగా
నిదురవచ్చెను. నేను దిరిగి లేచుసరికిఁ బీఠావద్ద నెవరో
మాటాడు కొనుచుండిరి. లాంగ్ జాన్ సిల్వరు గొంతు నాకు
వినబడెను.

“నేను స్లింట్ ఓడలోఁ బనిచేసితిని. చాల ధనము
సంపాదించి నిలువయుంచితిని. పూర్వ అను గ్రుడ్డివాడు గూడ

నా సహచరుడే. సముద్ర ప్రయాణములలో నొక కాలమును బోగొట్టుకొంటిని. జాగ్రత్త వహించినచో సముద్రపు దొంగ తనములవలన శిరసైన ధనమును సంపాదించవచ్చును. నిన్ను నేను గొప్ప ధనికునిగాఁ జేయగలము” అని సిల్వరు పలికెను. సిల్వరుతో మాటాడుచున్నది డిక్ అనువాడు.

“నీ వగ్నిలో దూకువనినను దూకెదను. నేను నీ యాజ్ఞ లను శిరసావహింతును” అని డిక్ చెప్పెను.

అంతలో నిజాయెల్ హాండ్స్ మాటలు విననాయెను. “మన మింకెంతకాలము వేచియుండుట? కెట్టెనుస్మాలెటు అనిన నాకు మిగులఁ గోపముగానున్నది. వారనుభవించు సౌకర్యము లన్నియు ననుభవింపవలెనని యున్నది” అని యతఁ డనెను.

“సమయమువచ్చునరకు మనము వేచియుండవలయును. సమర్థుడగు కెట్టెను మన యోడను సురక్షితముగ నడుపఁ గలఁడు ప్రైలానివద్దఁ బటమున్నది. లినసి మందులనిచ్చును. కనుక నోడ బంగారుదీవినిఁ జేరి, నిధితోఁ దిరిగి వచ్చుచున్నప్పుడు మన ప్రతాపమును జూపవలయును.” అని సిల్వరు వారిం చెను. మఱియు నాతఁ డిట్లనెను. “మన ప్రతికష్టాల నందఱును జంపి సముద్రములోఁ బారవేయవలెను. ప్రైలానినిఁ జంపుట నా వంతు.”

తరువాత వారందఱును రమ్మ పానీయమును ద్రాగఁ జొచ్చిరి. అప్పుడు వారి సంభాషణనలన, నావికులలోఁ గొందఱు వారివలలోఁ బడరను విషయమును దెలిసికొంటిని.

అంతలో 'నేల, నేల'యను కేలు విననాయెను. అది విని యెక్కడివా రక్కడఁ జెల్లాచెద్దరెరి. ఒక మహారహస్యమును దెలిసికొనిన వీరునివలె బీషాలోనుండి బయటకు వచ్చితిని. బంగారుదీవి యల్లంత దూరమునఁ గాన్పించుచుండెను.

“కనఁబడుచున్నప్రదేశము నిదివఱ కెవరై నఁజూచిరా?” యని కెప్పెను ప్రశ్నించెను.

“నేను జూచితిని. ఒకప్పు డొక వ్యాపారస్థునితో నటకుఁ బోతిని. దక్షిణమున నున్న దీవిని 'ఎముకలదీవి' యందురు. అది యోడదొంగలకు నిలయము. అందుఁగల ముఖ్యమైన కొండపేరు దూరదర్శిని” అని సిల్వరు చెప్పెను.

తరువాత వారిరువురును గెప్పెనువద్దఁగల నొక పటమును బరిశీలించిరి. అది ప్రైలాని వద్దఁగల పటమునకుఁ బ్రతిమాత్రమే. అందు నెఱ్ఱసిరాగుర్తులు లేకుండెను. సిల్వరా విషయమును గ్రహించెను. సిల్వరు తేనెపూసిన కత్తియని గ్రహించితిని. వాని చతురత కెంతయు నాశ్చర్యపడితిని.

సిల్వరు నా దగ్గఱకు వచ్చి ప్రేమతోఁ బలుకరించి, మృదువుగ నిమిరి యెటకో పోయెను.

నాకుఁ దెలిసిన రహస్యవిషయమును ప్రైలాని మున్నగు వారికిఁ దెలియఁజేయుట కాత్రము చెందుచుంటిని. కాని వీలు పడకుండెను. ఓడ పైభాగమున ప్రైలాని, లివసి, కెప్పెనులు మాటాడుకొనుచుండిరి. కాని యందఱును దిరుగుచోటగుటచే రహస్యమును జెప్ప వీలుపడదాయెను.

అంతలో నదృష్టవశమున డాక్టరు లివసి నన్నేదో పనిపైఁ బిలిచెను. అపు డాతనితో నిటులఁ జెప్పితిని. “మీ మువ్వ రిగో మాత్రమే యొక రహస్యవిషయమును మాటాడవల యును.” ఆ సంగతిని లివసి ట్రెలాని, కెప్టెనులకుఁ దెలియఁ జేసెను.

ఏదోయొక వంకపై ట్రెలాని, లివసి, కెప్టెనులు ఓడ లోని యొక గదిలోనికి వచ్చిరి. కొంతసేపటికి నేనుగూడ నటకుఁ బోతిని. మిగతవారందఱును నోడ పై భాగమున రమ్మ పానీయమును ద్రాగుచుండిరి.

మువ్వరకు నాకుఁ దెలిసిన విషయమంతయుఁ జెప్పితిని. వారు మువ్వరును సావధానమనస్కులై నేఁ జెప్పినదెల్ల వినిరి.

అంత ట్రెలాని యిట్లనెను. “కెప్టెన్, నేను వట్టి మొద్దును, ని న్నేమేమో యనినాను. ఇకనుండి నీ యాజులను శిరసావ హింతును.”

“నేను మాత్రము!” అని కెప్టెను అనెను.

“ఇదంతయు సిల్వరు ఛాతుర్యము” అని లివసి వాక్కు చెప్పెను. “మనము పయనమును సాగించుచునే యుండవలెను. నిధి దొరకువలకు మనకుఁ గాలమున్నది. అంతదనుక మనలను వారేమియుఁ జేయరు. మనకు విశ్వాసపాత్రులగు మనుజులు కొందఱు గలరుకదా. మన శత్రువులనుకొనిన సమయమున మనము వారిపై దెబ్బతీయవలయును” అని కెప్టెను తెలిపెను.

తరువాత వారు తమకు విశ్వాసపాత్రులగువారిని లెక్కింపఁ దొడఁగిరి. మొత్తమందఱము ఏడుగురమైతిమి.

ఇంకను గొందఱు మాకు సాహాయ్యమును జేయవచ్చునని తలచితిమి.

“మనమందఱము జాగరూకులమై యుండవలెను, సమయము చూచి ప్రతికక్షల నోడింపవలయును” అని కెజ్జెను బలికెను.

అంత డాక్టరు లివసి యట్లనెను. “హాకిన్సు మనకందఱకు నమితమగు సాహాయ్యమును జేయఁగలఁడు, ఏలయన శత్రుపక్షములోని వారందఱును నాతనితోఁ జనవుగ నుందురు. వారి చర్యల నాతఁడు కనిపెట్టుచుండును.” ప్రైలానికూడ నన్నుఁ బ్రశంసించుచుఁ బలికెను.

భవిష్యత్తు ఎట్లుండునో! ఏమగురము కలసి పందొమ్మిదిమంది నెదుర్చుట యెట్లు? అను సాశయము నన్ను బాధింపుచుండెను.

4

మృత్యునాటి యదయమున నావలోని వార మందఱుమును దీవిని స్పష్టముగాఁ జూడఁగలిగితిమి. అంతయు నడవి. కొండల పై నమాత్రమే, మచ్చునకైన నొక పచ్చని మొక్క కాన్పింపకుండెను.

నావ తీరమును జేరుకొలది యటునిటు కొట్టుకొనుట యెక్కువాయెను. నాకుఁ గడుపులో నేదో బాధయనిపించెను. ఏదేని వస్తువును బట్టుకొని నిలువఁ ద్రొక్కుకొనుచుంటిని.

సిల్వరుకుఁ దీరివిషయములన్నియుఁ దెలియును. కావున నాతని యాజమాన్యమునఁ బటములోఁ జూపఁబడిన ప్రదేశమున నోడకు లంగరు వేయఁబడెను. ఆ ప్రదేశ మొక సన్నని కాలువవలె నుండెను. నీటి యంచువఱకుఁ బచ్చనివృక్షములు వ్యాపించియుండెను. మురుగుడు వాసన వేయుచుండెను.

ఓడలోని నుచుజులు గుసగుసలు సాగించిరి. వారి యిచ్చవచ్చినట్లులఁ బ్రవర్తింపసాగిరి. తిరుగుబాటెప్పుడు చేయుదమా యని వా రువ్విఘ్నము చున్నట్లుండెను. ఈ విషయమును మా మిత్రులమందఱము గ్రహించితిమి. తామనుకొన్న సమయమునకంటె ముందుగాఁ దిరుగుబాటు జరిగినచో నంతయు విఫలమగునని సిల్వరు భయపడుచుండెను అందువలన నాతఁడు తనయనుచరులను శాంతింపఁజేయుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండెను. మాతోఁగూడఁ గలసికట్టుగాఁ దిరుగుచుండెను.

కెట్టెను స్మాలెటు ఆజ్ఞలను దిరస్కరించుటకు శత్రుపక్షమువారు సిద్ధముగా నుండిరి. అందువలన మే మందఱము నాలోచించుకొనిన తరువాత నోడలోనివారు ద్వీపములోనికిఁ బోవచ్చునని స్మాలెటు అనుమతి యొసంగెను. శత్రుపక్షము వారందఱును బోయినచోఁ దన యిచ్చవచ్చిన యేర్పాటులను జేసికొనవచ్చునని యాతఁడుతలఁచెను. కాని సిల్వరు అనుచరు లాటుగురు నావలోనేయుండిరి. మా కనుకూల్పరైన వారందఱకుఁ దుపాకుల నిచ్చితిమి

పదముగురు ద్వీపములోనికిఁ బోవుటకు నిశ్చయింపఁ బడెను. చివరిక్షణములో నేనుగూడఁ బోవుటకు నిశ్చయించితిని.

నేల తగులఁగానే యొక్కయుదుటున దూకి సిల్వరు అటచుచున్నను వినక చెట్లలోఁ గలసిపోతిని, అచటి ప్రకృతి సౌందర్యము ననుభవింపసాగితిని. నా పని నే మఱచితిని. అంతలో నొకచో నిరువురు మనుజులు మాటాడుచున్న సవ్వడి యాయెను. నేను దగ్గఱకుఁ బోయి చూచితిని. వారు సిల్వరు, టామ్ మా నావికులే.

టామ్ను కుట్రదారులలోఁ జేరవలసినదని సిల్వరు బోధించుచుండెను. తానేమో మంచివాఁడయినట్లును, విధిలేక కుట్రదారులలోఁ జేరినట్లును సిల్వరు చెప్పుచుండెను. కుట్ర దారులలోఁ జేరుటకు టామ్ నిరాకరించెను. అంతలో నొకచో బాధాపూరితమగు నఱపు వినఁబడెను.

“ఏమది” అని టామ్ ప్రశ్నించెను.

“ఏమున్నది? ఎలెన్ అనుకొందును. తమతోఁ గలియ నందుల కాతనిని కుట్రదారులు చంపియుందురు” అని యెట్టి చలనము లేక సిల్వరు బదులిడెను.

“అతఁడు గొప్పకీరుఁడు. చంపిన నన్నుఁగూడఁజంపుఁడు. నేను మీ దుర్మార్గమునకుఁ జేయూత నొసంగఁజాలను” అని టామ్ పలికి పరుగెత్తుచుఁ బోయెను. సిల్వరు తనయూతకట్టును వానిపైకి శక్తికొలఁది వినరెను. అది తగిలి టామ్ నేలపైఁ బడెను. సిల్వరు వానిని సమీపించి కత్తితోఁ బొడిచెను. ఈ ఘోరదృశ్యమును నేను భరింపఁజాలకపోతిని.

సిల్వరు పలుమాడ్లు ఈలవై చెను. అతని యచుచరులందఱు నచట కేగుదెంచిరి. వారందఱు నన్నేమి చేయదురోయను భయ మావహించెను. సర్వమును మఱచి షరుగై త్రసాగితిని. అంతలో నొక యాకారము చెట్లవెనుక దుముకుచుండుటను గమనించితిని. వెంటనే యాగితిని. ఒక్క-పరి యటవదలచి తిని. కాని సిల్వరు భయమువలన నట్లు చేయలేదు.

అంతలో నొక మనుజుఁడు వచ్చి నా ముందు మోక రిల్లెను. “ఎవరు నీవు?” అని ప్రశ్నించితిని.

“నా పేరు బెన్ గన్. నేను మనుజులతో మాటాడి మూఁడు సంవత్సరము లైనది.” ఆ స్వరము పాతాళమునుండి వచ్చుచున్నట్లుండెను. అతఁ డింకను నిట్లనెను. “నీ పేరేమి?”

“జిమ్ హాకిన్సు” అని సమాధాన మిచ్చితిని. నేను వచ్చి నది స్థింతునావ కాదనియు, నాతని యచుచరులు మాత్రము కొందఱు గలరనియుఁ జెప్పితిని.

“మీ నావలో సిల్వరు కలఁడా?” అని యతఁడు ప్రశ్నించెను.

“ఉన్నాఁడు”

“నా ప్రాణములు నాకు దక్కవన్నమాట.”

అప్పుడు నేను మా కథనంతయు సవిస్తరముగ నాతనికిఁ దెలిపితిని. అతఁ డదియంతయు విని నన్నుఁ దన స్నేహితునిగా భావించెను. టెలానితోఁ జెప్పి తనకు సాహాయ్యమును జేయింప వలసినదని కోరెను.

ఆతఁడింకను నిట్లునెను. “నేను స్థింతుతోఁ గలసి పనిచేసితిని. ఆతఁడిక్కడ నిధినిఁ బాతిపెట్టుట నెఱుఁగుదును. అందువలనఁ గొందరు నావికులతోఁ గలసి దానిని వెదకుటకై యీ దీవికి వచ్చితిని. నిధి కనఁబడనందున వారు నన్నీ దీవిలో విడిచి పోయిరి. ఇది జరిగి మూఁడు సంవత్సరములైనది. అప్పటినుండి నేనెట్లో, జీవించుచున్నాను. ఇప్పుడు నిధినిఁ గనుగొనుటలో మీకు సాహాయ్యమునఁ జేయఁగలను. నీవిప్పుడు తిరిగి పోవుటకు నావద్ద నొక పడవ గలదు. అదిగో.”

అంతలో ఫిరంగిమోత వినఁబడెను. తిరుగుబాటు ప్రారంభమైనదని తలచితిని. మేమిరువురమును బరుగెత్త సాగితిమి. తుపాకులు ప్రేలిన చప్పుడు వినఁబడుచునే యుండెను. అంతలో నెదుట నొకపావుమైలు దూరములో మా మిత్రుల జెండా కనఁబడెను. దానినిఁ జూడఁగనే నాహృదయము కుదుట బడెను.

5

నేను నావవద్ద లేనిసమయమున జరిగిన విషయమును డాక్టరు లివసి యిట్లు చెప్పెను.

నేను, కెప్టెను, బ్రెలాని కలసి యాలోచించుకొంటిమి. ఓడలోనున్న శత్రువు లార్గురను బంధించి వెనుకకుఁ దిరిగి పోవుదమనుకొంటిమి. కాని గాలిపాటు బాగుండలేదు. జమ్ హాకిన్సుగూడఁ దీరమునకుఁ బోయెనని తెలిసెను. అందువలన నేమి చేయుటకును దోచకుండెను.

జమ్మహాకిన్నునకెట్టి యపాయము వాటిల్లునోయని మేము భయపడితిమి. నేను, హంటరు ఒక పడవపైఁ దీరమునకు బయలుదేరితిమి. హంటరును బడవకుఁ గావించి నేను లోనికిఁ బోతిని. • అచట మట్టికోట కాన్పించెను. అందు దృఢమగు నొక యిల్లు, దిబ్బలు, నీటిబుగ్గ ఖాళీస్థలము మున్నగు వసతు లన్నియు నుండెను. మట్టికోటలోపల సురక్షితముగనుండి శత్రు వులపై యుద్ధము చేయవచ్చునని తలంచితిని. అంతలో నొక యార్తనాదము వినఁబడెను. జమ్మహాకిన్ను హత్యచేయఁబడినాఁ డని తలంచితిని.

వెంటనే పడవ వద్దకు వచ్చి, యచ్చటనుండి నావను జేరితిమి. నావలోని మామిత్రులు దీవిలోని యార్తనాదము విని భయపడిరి. నేనో, హంటరో మరణించియుండుమని వారు భావించిరి. నేను ద్వీపములోని మట్టికోట సంగతిని వారికిఁ జెప్పితిని. ఆహారపదార్థములను, ఆయుధ సామగ్రిని మట్టి కోటకుఁ బడవలలోఁ జేర్చి నిశ్చయించితిమి. శత్రుపక్షములోని వారిని జాగ్రత్తగా మెలఁగవలసినదని హెచ్చరించితిమి.

రెండుసార్లు పడవపై మట్టికోటకు సామగ్రినిఁ జేర్చి తిమి. అచటఁ గాపుదలగా హంటరు, జోయిసులను బెట్టితిమి. మూడవసారి పడవలోఁ గొలఁది సామగ్రిని మాత్రమే జేర్చి తిమి. పడవలోనికి నేను, ట్రెలాని, రెడ్మాత్, కెప్టెను, శత్రు పక్షములోనివాఁ డనుకున్న అబ్రహాంక్లే ఎక్కితిమి.

పయనము సాగించితిమి. తీరమును జేరుట మిగులఁ గష్టముగనుండెను. సముద్రపు పోటు తీవ్రముగానుండెను

అలల నీరు . పడవలోనికి బ్రవేశించుచుండెను. మేమందఱు మును మా సర్వ శక్తులను వినియోగించి పడవను సురక్షితముగఁ దీరమునకుఁ జేర్చి నిశ్చయించితిమి. అంతలో మాకొక క్రొత్త యపాయ మెదురాయెను.

ఉన్నట్లుండి కెప్పెను 'ఫిరంగి' అని యటచెను. వెనుదిరిగి చూచితిమి. ఓడలోని యెదుగురును నందలి ఫిరంగిని మా పడవదిక్కుకుఁ ద్రిప్పుచుండిరి. పొరపాటున ఫిరంగికిఁ గావలసిన మందుగుండుసాముగిని నోడలోనే వదిలివచ్చితిమి.

“ఇజ్రాయెల్ హోండ్సు ఫిరంగినిఁ బ్రేల్పుటలో మిగుల నిపుణుడు” అని అబ్రహాం కే యనెను.

కెప్పెను కోరికపై త్రెలాని, హోండ్సును గుటిచూచి తుపాకినిఁ బ్రేల్చెను. హోండ్సు సమయమునకు వంగుటచేఁ దుపాకిగుండు మఱియొకనికిఁ దగిలి యాతఁడు నేలకొరగెను.

అంతలో దీవిలోని సిల్వరు అనుచరులు పడవలపైఁ బ్రత్యక్షమైరి. వారు మా పడవను వెంబడించుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండిరి. కాని వారినిఁ దప్పించుకొనఁగలమను ధైర్యము మాకుండెను. ఫిరంగినిఁ గూర్చి మాత్రమే మేము భయపడుచుంటిమి. త్రెలాని మరలఁ దుపాకినిఁ బ్రేల్చెను. ఆ యదుటునకుఁ బడవ నీటమునిగెను. అందలి సామగ్రియంతయు నష్టమాయెను. మే మిందుకొనుచు నొడ్డును జేరితిమి. దేవునిపై భారమునువైచి మట్టికోట దిశకుఁ బోసాగితిమి. అంతలో శత్రువులు మా కెదురైరి. వారిపై మేము కాల్పులు సాగించితిమి. మట్టికోటలోనుండి మా మిత్రులుగూడఁ గాల్పులు

సాగించిరి. శత్రువొకఁడు మాత్రము మరణించెను. మిగిలిన వారు పలాయనము చిత్తగించిరి.

మట్టికోటవై పునకుఁ బోసాగితిమి. పొదలమాటునుండి యొక తుపాకిగుండు వచ్చి రైడూతుకుఁ దగిలెను. మేమును దుపాకులు ప్రేల్చితిమి. రైడూతునుమోసికొని మట్టికోటలోఁ బ్రవేశించితిమి.

రైడూతు పరిస్థితి విషాదకరముగ నుండెను. మే మందఱును విచారించితిమి. కెప్పెను కోటపై మా జెండా నెగుర నై చెను. బైబిలులోని ప్రార్థనలను జదువుచుంటిమి. మమ్మా విషాదసాగరమున ముంచిరైడూతు ఈ లోకమును వీడిపోయెను. ప్రెలాని మిగుల దుఃఖించెను. కెప్పె నాతని నూరడించి, శవ ముపై జెండా నొకదానినిఁ గప్పెను.

ఓడనుండి శత్రువులు ఫీరంగినిఁ బ్రేల్చుచునేయుండిరి. వారికి మట్టికోట కనఁబడుట యసంభవము. వారు జెండాను గుఱిచూచి ఫిరంగినిఁ ప్రేల్చుచుండనోపు. కాని జెండాగూడఁ జెక్కుచెదరలేదు. శత్రువులను దిరస్కరించుచు విజయపతాక మెగురుచునేయుండెను. మా కెట్టియపాయము గలుగకుండెను. కొన్ని గుండ్లువచ్చి ఖాళీయావరణలోఁబడుచుండెను. అంతలోఁ జీకటిపడెను.

కెప్పెను స్మాలెటు తన దినచర్య పుస్తకములో నిట్లు వ్రాసికొనెను.

“అలెగ్జాండరు స్మాలెటు-ఓడ కెప్పెను; డేవిడ్ లివసి- ఓడడాక్టరు; అబ్రహాం గే-సాధారణోద్యోగి; జాన్ ప్రెలాని-

ఓడయజమాని, జాన్ హంటరు రిచర్డు; జోయిసు-యజమాని స్వంత సేవకులు. వీరు ఈ రోజున, బదిరోజులకు సరిపడిన యాహారపదార్థములతో బంగారుదీవిని బ్రవేశించిరి. థామస్ రెడ్డూతు (యజమాని సేవకుడు) తిరుగుబాటుదారుల చేతిలో మరణించెను. జిమ్ హాకిన్సు... ..”

అంతలో మాకు, గొన్ని పరిచితమైన కేకలు వినబడెను. ఎవరాయని చూచితిమి. ఇంకెవ్వరున్నారు? జిమ్ హాకిన్సు! అతనిని జూచుట మా కెంతయు నానందదాయకముగ నుండెను.

ఇక ముందువిషయమును జిమ్ హాకిన్సు చెప్పుచు.

6

నేను, బెన్ గన్ మా జెండాను జూచితిమని యిదివరకు జెప్పితిని. నా స్నేహితులవద్దకు రావలసినదని బెన్ ను గోరితిని. కాని వారియభిప్రాయమును దెలిసికొనకముందే వారిని గలసికొనుట కాతడు నిరాకరించెను. అవసరమైనచో దనను నేను మొదట గలసికొనినచోట గలసికొనవచ్చునని చెప్పి యాతడు వెడలిపోయెను.

అంతలో ఫిరంగిగుండ్ల శబ్దము విననయ్యెను. నేను భయపడి పరుగెత్తితిని. గంటసేపటివఱకు ఫిరంగిశబ్దము వినబడుచునేయుండెను. చీకటిపడెను. ఫిరంగిశబ్ద మూగిపోయెను.

ఇక నాకెట్టి యపాయమును లేదని నిశ్చయించుకొని నా మిత్రులున్నచోటికి నడువసాగితిని. మట్టికోటను జేరి లోనికి

బోతిని, మిత్రులను గలసికొంటిని. అప్పుడు నాకు గలిగిన
యానందము నేమని వర్ణింపను?

వారందఱకు నాయనుభవములను బూస్మగుచ్చినట్లు
చెప్పితిని. తరువాత రైడూతును సమాధిచేయుటకుఁ దగిన
ప్రయత్నములఁ గావించితిమి. కెప్టెను అందఱకును దగినపనుల
నప్పగించెను. డాక్టరు లివసి వంటచేయవలసివచ్చెను. అత
డా పనికిఁ గ్రొత్త. అతఁడు మధ్యమధ్య వచ్చి నాతో
మాటాడుచుండెను. లివసి - బెన్ కు జన్నముక్కను బహు
మతిగాఁ నీయఁదలఁచెను.

రైడూతును సమాధిచేసిన తరువాత భోజనము చేసి
తిమి. పిమ్మట మా నాయకులు మువ్వరును నొకచోట సమా
వేశమై ముందు జరుగవలసిన కార్యక్రమమును జర్పించుకొన
సాగిరి. సాధ్యమైనంతమంది శత్రువులను హతమార్చుటకు
వారు నిశ్చయించుకొనిరి.

నేను మిగుల నలసియుండుటచే నారాత్రి నాకు గాఢ
మగు నిదురపట్టెను. ఏవో కేకలు వినఁబడుటవలన నిదురనుండి
లేచితిని. అప్పటికే యందరును మెలకువగానుండిరి. ఎదుట
సిల్వరు ప్రత్యక్షమాయెను. అతనితోఁ బాటాకఁడు తెల్లజెండా
పట్టుకొని నిలఁబడియుండెను.

కెప్టెను మేమందర మెచ్చుటెచ్చట నుండవలసినది
యాజ్ఞలిచ్చిన తరువాత సిల్వరుతో నిట్లనెను. “మీ కేమి కావ
లయును?”

“కెప్టెను సిల్వరు సంతిచేసికొనుటకు వచ్చినాడు” అని సిల్వరు బదులు చెప్పెను.

“ఎవడా కెప్టెను?” అని స్మాలెటు గద్దించెను.

“నేనే. మీరు ఓడను వదిలిపోయిన తరువాత నావికు లందఱును గలసి నన్ను కెప్టెనుగా నియమించినారు. మమ్ములను సురక్షితము గఁజూతువని మీరు వాగ్దానము చేయవలెను” అని సిల్వరు బదులిడెను.

“మీరు మోసగాండు. మీతో మాకు సంతియా! చెప్పవలసిన విషయమును ద్వారితముగాఁజెప్పుము” అని కెప్టెను స్మాలెటు పలికెను.

సిల్వరు లోనికివచ్చి యిసుకలోఁ గూర్చుండెను. అతని సాహసమునకు మేముదర మాశ్చర్యపఱితిమి. సిల్వరు నన్ను బలుకరించెను. మా కెప్టెను ధైర్య సాహసములను, జాతుర్యమును బ్రశంసించెను. చెప్పదలచుకొన్న విషయమును సూటిగాఁ ద్వారగాఁ జెప్పవలసినదని స్మాలెటు గద్దించెను.

అంత సిల్వరు ఇటులఁ జెప్పెను. “స్లింటునిధి మాకుఁ గావలెను. ఎట్లయినను దానినిఁబొంద మేము నిశ్చయించినాము. మీదగ్గరనున్న పటమునుగూడ మాకిచ్చివేయవలెను. మీరిటులఁ జేసినచో మిమ్ముల నందఱును రక్షింతును.”

“చెప్పవలసినదంతయుఁ జెప్పితివా? ఇంకేమైనను మిగిలి యున్నదా?” అని స్మాలెటు ప్రశ్నించెను.

“అంతయుఁ జెప్పితిని. మీరు నామాటను వినిన మంచిది. లేనిచో మిమ్ముల నందరను ధ్వంసము చేయఁగలను. జాగ్రత్తగా నాలోచింపుఁడు” అని సిల్వరు హెచ్చరించెను.

అంత స్మాలెటు ఇటులఁ జెప్పెను. “ఇక నేఁజెప్పునది వినుము. మీరందరు, ఒక్కొక్కరు ఆయుధములు వదలి వచ్చి నచో, సంకెళ్లు వేసి, యింగ్లాండునకు దీసికొనిపోయి విచారణ జరిపించెదను. మీకందరకు మరిశిక్ష విధింపబడునట్లు చూతును. మీరిందుల కంగీకరింపనిచో మిమ్ముల నందఱు నిచటనే యమ పురి కంపుదును. ఇంతకంటె నేను జెప్పవలసినదేమియు లేదు. త్వరగాఁ బొందు”.

స్మాలెటు ఉపన్యాసమును వినుసరికి సిల్వరు ముఖములో మచ్చుకైన రక్తపుచుక్క లేదు. అతఁడిట్టి సమాధానము వచ్చునని తలంచుచుండలేదు. ఇసుకలోనుండి లేచుట కూతము నీయవలసినదని మమ్ముఁ గోరెను. కాని మేమెవరము సహాయము చేయలేదు. అతఁడే యతి కష్టముతో లేచి, మమ్ముల నందఱును నాశనము చేయుదుఁడని బెదరించుచుఁ జెట్ల గుబురు లోనికిఁ బోయెను.

త్వరలోనే యుద్ధము ప్రారంభమగునని తలచి, యందఱు మందులకు సిద్ధముగా నుంటిమి. స్మాలెటు అత్యుత్సాహముతోఁ బనిచేయుచుండెను. ఒక గంట గడచెను. అంతలో జోయిసు తుపాకి ప్రేల్చెను సమాధానముగాఁ జెట్లచాటు నుండి తుపాకులు ప్రేల్చుబడెను. కోట కు త్తరభాగమును జాగ్రత్తగా రక్షింపవలెనని నిశ్చయించితిమి. అంతలోఁగొంతమంది

తిరుగుబాటుదారులు మట్టికోటవై పునకు రాసాగిరి. చెట్లచాటు నుండి కొన్ని గుండ్లు వచ్చి డాక్టరు లివసి చేతనున్న తుపాకినిఁ దుత్తునియలు చేసెను.

జమీందారు, అబ్రహాం గే మరల తుపాకులు ప్రేల్చిరి. శత్రువులు మువ్వరు నేలకొరిగిరి. అందొక్కఁడు లేచి వెనుకకు బారిపోయెను. మరి నలుగురు శత్రువులు కోట యావరణలోఁ బ్రవేశించిరి. ఒక్కఁడు హంటరు చేతఁగల తుపాకిని లాగుకొని దాని మడమతో నాతని తలపై గొట్టెను. మరియొక్కఁడు డాక్టరు లివసినిఁ గత్తితోఁ నెదుర్కొనెను. అదియొక విషమ సమయము.

అందఱును గత్తుల నుపయోగింపవలసినదని కెప్టెను ఆజ్ఞ నొసఁగెను. మేమందఱ మట్లే చేసితిమి. ఒకశత్రువు నన్నుఁ గత్తితోఁ బొడువఁబోయెను. నేను ఇసుకలోనికిదొరి తిని. నేను లేచునంతలో నబ్రహాం గే నన్నుఁ బొడువనెంచిన శత్రువును గాలునిపురి కరిపెను. డాక్టరు లివసి తన్నెదుర్కొనిన వానిని గాయపఱచెను. మఱియొక శత్రువుకూడఁ జంపఁబడెను. ఇటుల విజయము మమ్ముల వరించెను. శత్రువులలో మిగిలిన యొక్కఁడు కాలికి బుద్ధిచెప్పెను.

ఇకమాత్రో హంటరు స్పృహతప్పియుండెను. జోయిసు తుపాకిగుండుతగిలి మరణించెను. కెప్టెనుకు ఒలమగు దెబ్బతగి లెను. కాని శత్రుపక్షమువారి కెక్కు-వనష్టము కలుగుట మా కానందకరముగ నుండెను.

మఱికొందరు శత్రువులు మాపై దండెత్తివత్తురని
యెంచితిమి; గాని యటులజరుగలేదు. ఈ లోపల డాక్టరు
లివసి క్షతగాతులకు వైద్యసాహాయ్యము చేసెను. దెబ్బతిగిలి
పడియున్న శత్రువు గాయమునకుఁ గట్టుకట్టుచుండఁగనే మర
ణించెను. కెప్పెనుకుఁ దగిన పరిచర్య లొనర్పఁబడెను.

ఈ విధముగా దైవము ఇంతవరకు మా పక్షముననే
యుండెను. ఏలయన సర్వనాశనమైనదనుకొనిన మాకు, విజ
యము లభించెను. శత్రువులను గొందఱును జంపఁగలిగితిమి.

7

భోజనములైనవి. తరువాత డాక్టరు లివసి యాయుధ
సహితుడై బయటకుఁబోయెను. ఆతనివద్ద బంగారుదీవిపటము
గూడ నుండెను ఆతఁడటుల నొంటరిగాఁ బోవుటను జూచి
యందఱును బలువిధముల నభిప్రాయపడిరి. కాని యాతఁడు
బెన్ గన్ ను గలసికొనుటకుఁ బోవుచున్నాడని నేను గ్రహిం
చితిని.

నా కేమియుఁ దోచలేదు. బెన్ గన్ పడవను జూచుటకు,
బోనలెనని నిశ్చయించుకొంటిని. రెండు చిన్నతుపాకులనుఁ
బిస్కట్లను సిద్ధముచేసికొంటిని. ఎవరును నన్ను గమనించు
చుండని సమయమును జూచి బయటకుఁబోతిని. అప్పటి కాపని
పొరపాటుగాఁ గనఁబడినను దరువాత నది మంచిగాఁ బరిణ
మించెను.

తీరముచుబట్టి ప్రయాణమై పోతిని. ప్రయాణము
చేయఁగాఁ జేయగా బెన్ గన్ పడవ కనఁబడెను. అదియొక చిన్న

పడవ. దానినిఁ జూచుటతో సంతృప్తిఁజెందక, హిస్సాని యోలాను జూచుటకుఁబోయితిని. సిల్వరు యొకఁఁడన్నపడవపై, నావనుండి దీవికిఁ బ్రయాణము చేయుచుండుటను గమనించితిని. మములను ఓడలోనివారు దీవిలో వదలివేసిపోవుదురేమో యను సంశయము నాకుఁ గలిగెను. అందువలన బెన్ గన్ పడవపై హిస్సానియోలాకడకుఁ బోయి లంగరుత్రాళ్ళు కోసివేయఁ దలఁచితిని.

చీకటిపడువఱకు వేచియుంటిని. అప్పుడు పడవ నెక్కి హిస్సానియోలాను సమీపించితిని. సమయము కనిపెట్టి లంగరుత్రాళ్ళను దెగఁగోసితిని. నావ గిట్టునఁదిరుగసాగెను. కాని యా విషయమును లోనివారెవ్వరును గమనించినట్లులేదు. ఓడనుండి నీటిలోనికి వ్రేలాడుచున్న యొక చిన్న త్రాటిసాహాయ్యమున నోడపై కెక్కితిని.

ఓడలో నిజాయెల్ హాంస్సు, మఱియొకఁడు మిక్కుటముగఁ బ్రదాగి యొడలు తెలియని పరిస్థితిలోఁ బోరుచుండిరి, మిగతవారందఱుకూడ దప్పత్రాగి మైమఱచియుండిరి. నే నాస్థితినిఁ జూచి నా పడవలోనికిఁ దిరిగివచ్చితిని.

ఓడ ప్రయాణము చేయుచుండెను. ఓడతోఁబాటు నా పడవగూడ సాగిపోవుచుండెను. కొంతసేపైన తరువాత నోడలోని కొందఱు తమ ప్రమాదస్థితిని గుర్తించిరి. కాని యేమియును జేయఁజాలరైరి. అలల తాకిడికి నా పడవ మునిగిపోవునను భయము నన్నావరించెను. దైవముపై భారమువైచితిని. కొంతసేపగుసరికి నాకుఁ దెలియకుండఁగనే నిదురపట్టెను.

మరల మెలకువ వచ్చుసరికి బాగుగాఁ దెల్లవఱెను. ఓడ, నా పడవ యింకను బ్రయాణము చేయుచునే యుండెను. ఓడలో నెట్టి యలజడి యున్నట్లులఁ దోచలేదు. అందువలన నందలి పరిస్థితులఁ దెలిసికొనఁదలఁచి యోడలోనికిబోతిని. అంతయు నిశ్శబ్దముగనుండెను. ఇజాయెల్ హాండ్సు మున్నగు వారందఱును స్వప్నహతప్తి పడియుండిరి. రక్తము చారికలు కట్టియుండెను. సీసాలు పగిలియుండెను. హత్యలు జరిగిన వేమో యను ననుమానము తటెను.

అంతలో నిజాయెల్ హాండ్సు కదలెను. నే నాతని దగ్గఱకుఁబోయి పలుకరించితిని. అతఁడు నీరసముగాఁ దనకు రమ్మ పానీయము కావలెనని చెప్పెను. నేను సామగ్రిగదికిఁబోయి యతని కా పానీయమును దెచ్చియిచ్చితిని. నేనుగూడఁ గొంత యాకలిఁ దీర్చుకొంటిని.

ఓడ నా స్వాధీనముననున్నదనియు, దానికి నేను గెట్టెను ననియు నాతనికిఁ దెలిపితిని. అతఁ డందుల కంగీకరించెను. శత్రువుల నల్లజండాను గ్రిందికిదింపివైచితిని. తరువాత నాతని కోరికపై నాతనికిఁ గొన్ని తినుబండారములు, మంచినీరు, ఒక గుడ్డముక్క తెచ్చియిచ్చితిని. అతఁడు ఆహార పదార్థములను భుజించి లేచినిలఁబడెను. గాయమునకుఁ గట్టు కట్టుకొనెను. ఇజాయెల్ హాండ్సు మిగుల వినయముతో నేను జెప్పినట్లులఁ జేయుచుండెను. అందులకు నేనెంతయు గర్వపడితిని. కాని యాతని ద్వేషమును, బగను నేను గుర్తింపకపోలేదు. జాగరూకతతోనే మెలఁగుచుంటిని.

ఇజ్రాయేల్ హాండ్సు నన్నుఁ గబ్బుల్లోనికి దింపెను. కాని నా చూపులను దప్పించుకొనుచు మాటాడు చుండెను. ఒక్క-పరి మాత్ర మాతడు నా వంకఁ జూచి తలను ద్రిప్పుకొనెను. అతని మోసమును నే నప్పుడే గ్రహించితిని. వేతొక గదిలోనికిఁ బోయి యొక బ్రాందీ సీసాను దెచ్చిపెట్టవలసినదని యాతఁడు నన్నుఁ గోరెను.

నేనా ప్రదేశమునుండి బ్రాందీ సీసాను దెచ్చుటకుఁ బోవుచు నాతఁ డేమిచేయునోయని చాటుననుండి తొంగిచూచితిని. ఈ లోపల నాతఁడు లేచి వేతొక చోఁ బడియున్న బాకును దీనికొని తనబట్టలలో దాచుకొనెను. దానివలన నాతఁడెప్పటి కైన నా కపకార మొనర్చునని గ్రహించితిని. కాని యోడ, రేవును చేరునంతవఱకు నాకెట్టి హానినిఁ దలపెట్టఁడని తలఁచితిని. బ్రాందీ సీసా నొక దానిఁ దెచ్చి యాతని కిచ్చితిని.

ఓడ రేవును సమీపించుచుండెను. ఓడను దీరమున నాపు సంరంభములో మునిగియుంటిని. హఠాత్తుగా నొడలు జల్లుమనెను. వెనుదిరిగి చూచితిని. ఇజ్రాయేల్ హాండ్సు చేత బాకును బట్టుకొని నాదగ్గరకు వచ్చుచుండెను. మేమిరువురమును నొక్కపరి యఱచితిమి. అతఁడు ముందుకు దుమికెను. నేను బ్రక్కకుఁ దప్పుకొంటిని. చిన్న తువ కిని గుటిపెట్టితిని. కాని యది ప్రేలలేదు. అంతలో నోడ తీరమునఁగల యిసుక దిబ్బలను కొట్టుకొని కంపించెను. ఇజ్రాయేల్ హాండ్సు దొర్లి పడెను. ఈ లోపల నేనొక తెరచాప కొయ్యమీఁది కెక్కితిని.

అతఁడు తనచేతనున్న బాకును విసరెను అది కొయ్యకుఁ దగిలి నేలమీఁదఁ బడెను.

చిన్న తుపాకినిఁ గ్రొత్తమందుతో నింపితిని. జేబులో నున్న మఱియొక దానిఁగూడ మందుతో నింపితిని. రెంటిని నాతని వైపునకు గుఱివెట్టి బెదరించితిని; కాని యాతఁడు మాటాడుచునే బాకును విసరెను. అది నా భుజముపైఁ జర్చి మును జేల్చుకొనుచుఁ గొయ్యకుఁ దగిలెను. అదేసమయమున నేనుజిన్నతుపాకినిఁ బ్రేల్చితిని. అతఁడు హాహాకారముచేయుచుఁ గ్రిందఁ గూలెను. అటనుండి యాతఁడు నీటిలోనికి జాటి శాశ్వత నిద్రను బొందెను.

తరువాత నేను ఓడలోనికి దిగివచ్చి భుజమునకుఁ దగిలిన గాయమునకుఁ గట్టుకట్టుకొంటిని. నా కా గాయము పెద్ద బాధను గలిగించలేదు. అంతలోఁ జీకటిపడెను. నా స్నేహితులను గలసికొనవలెనను నాత్రము హెచ్చాయెను. వారు నేను జెప్పకుండఁగాఁ బోయినందులకుఁ గోపించినను నా విజయమునకు నన్నభినందింతురని తలఁచితిని.

ఓడలోనుండి నీటిలోనికి దిగి కొంతదూరము నడచితిని. మట్టికోటను ద్వారగాఁ జేరవలెనను నభిప్రాయముతోఁ బరుగెత్తితిని. నన్ను శత్రువని యనుమానించి, మిత్రులే తుపాకిగుండ్ల కెరగావించురేమోయని చెట్లచాటున నడువసాగితిని.

మట్టికోట యావరణము జేరితిని. అచట నొక పెద్దమంట రగుల్కొనుచుండెను. నే నెవరినోయని పలుకరించువార్తై నను లేనందులకు చాల నాశ్చర్యము చెందితిని. అందఱును గాఢ

నిదురయందు మునిగియుండిరి. ఎవరికిని దెలియకుండ నా సానమునకుఁబోయి నిదురపోవలెనని తలచితిని. అంతలో నా కాలొకనికిఁ దగిలెను. కాని యతఁడు లేవలేడు. అంతలోఁ జలుకయఱపు వినఁబడెను. అని సిల్వరు చిలుక ! దాని యఱపున కందఱును లేచిరి. “దీపములు వెలిగింపుఁడు” అని సిల్వరు అఱచెను. నే నమితముగ నాశ్చర్యపడితిని. మిత్రులున్నారని వచ్చిన శత్రువులు ప్రత్యక్షమైరి !

8

దీపములు వెలిగించిన తరువాతఁ బరిస్థితియంతయు నా కవగతమాయెను. శత్రువులు మట్టికోట నాకమించుకొని యుండిరి. నా మిత్రులెవరును గనఁబడలేదు. వారందఱును జంపఁబడిరేమోయని యనుమానించితిని.

నాతో సిల్వరిట్లనెను, “మీ వారందఱీకోటను వదలి పోయినారు. ఓడకూడ మాయమైనది. నీవనిన నాకుఁ జాల నిష్టము. నిన్ను నే నెల్లప్పుడును బ్రశంసించుచుందును. మా పక్షమునఁ జేరవలసినదని నిన్ను హృదయపూర్వకముగ నాహ్వానించుచున్నాను”

“ఈ పరిస్థితి యెట్లు సంభవించినది ?” అని ప్రశ్నించితిని.

“నిన్నమధ్యాహ్నము డాక్టరు లివసి వచ్చి యోడ మాయమైనందున నీ మట్టికోటను నిందలి సామగ్రిని మాకు వశము గావించెను. నీ మిత్రు లెక్కడ నున్నారో నాకుఁ దెలియదు. ఇంతకంటె నీవు వినఁదగినదిలేదు.” అని సిల్వరు

జవాబు చెప్పెను.

“నన్ను మీ రేమియు మోసము చేయఁజాలరు. మిమ్ములను నే ననేకసార్లు డొంగించినాను. ఆపిలు పండ్ల పీపాలోఁ గూర్చుండి మీ రహస్యముల నన్నింటినిఁ దెలిసికొంటిని. ఓడ నిష్పాదాక సుగంధి తస్థానమున నుంచినది నేనే. నన్నుఁ జంపినఁ జంపుఁడు. కాని నన్ను వదలివైచిన మీ ప్రాణములను రక్షించుటకుఁ బ్రయత్నించెదను. సిల్వర్ ! నా మిత్రులకు ద్రోహమును దలపెట్టలేదనిమాత్రము వారితోఁ జెప్పుము” అని నేనంటిని.

సిల్వరు అనుచరులు నన్నదేక్షణమునఁ జంపుటకుఁ బ్రయత్నించిరి గాని సిల్వరెప్పటికప్పు డడ్డుపడెను.

“మీ రెవరైన నాతోఁ బోరాటమునకు సిద్ధముగా నున్నచో రండు. నా శక్తి సామర్థ్యములను జూపెదను. ఎవరు వచ్చెదరో, కత్తి తీసికొని ముందుకురండు. వారిపనిఁ బట్టెదను. ఒక్కరును రారేమి? అందఱును బిజీకివాండ్రేనా? నన్నుఁ గెట్టెనుగా నెన్నుకొని నా కెదురుతిరిగెదరా? మిమ్ములఁ జూచిన నా కసహ్యము వేయుచున్నది. మీకంటె నీ కుట్రవాఁడు శతవిధముల మేలు. అతనికిఁగల ధైర్యసాహసములు మీ కే కోశమునను లేవు.” అని సిల్వరు తన అనుచరులను హెచ్చరించెను.

సిల్వరు అనుచరులు కొంతతడవు గుసగుసలాడి బయటకుఁబోయిరి. అంత సిల్వరు నాతనితో నిట్లనెను. “నీవు నన్ను రక్షింపుము, నిన్ను నేను రక్షించెదను.” నన్ను వారు తొల

గింజవలె ననుకొనుచున్నారు. కాని ; నీకెట్టి యశాయమును రానీయను. ఆ సమయమున సిల్వరు అనుచరుడొకఁడు వచ్చి దీపమును దీసికొనిపోయెను. మేము చీకటిలో నుంటిమి.

సిల్వరు అనుచరులందఱును దిరిగివచ్చిరి. ఒక యనుచరుడు సిల్వరుచేత నేమోయుంచెను.

‘నల్ల చుక్క’ ! నన్ను బదవినుండి తొలగించినారా? నే నట్లేయనుకొంటిని. మీ కేమో నియమములు తెలియు ననుకొంటిని. కాని మీకుఁ దెలియవని స్పష్టమగుచున్నది. మీరు నన్ను దొలగించుటకు ముందు నేను జేసిన తప్పులను జెప్పవలదా?” అని సిల్వరు గద్దించెను.

“మనవా రనేకులు చనిపోయిరి. కుట్రభగ్నమైనది, శత్రువులను జంపక కోటనుండి పోనిచ్చినావు. తరువాతనైన వారిమీఁదకుఁ బోనిచ్చినావుకాదు. ఇప్పు డీ కుఱ్ఱవానిని జంప నిచ్చుటలేదు. ఇవి నీ తప్పులుకావా?” అని జార్జి యను ననుచరుడు బదులుపలికెను.

అప్పుడు “సిల్వ రిటులఁ జెప్పెను. నా మాటను మీరు వినియున్నచో మనమీపాటికి బంగారునిధితో నోడ్డపై నింటికిఁ బోవుచునుండియుండెడివారము. కాని మీరు నామాట వినక సరియైన సమయము రాకమున్నే తిరుగుబాటు ప్రారంభించినారు. దాని ఫలిత మనుభవించినారు. ఈ కుఱ్ఱవానిని జంపిన మనకుఁ గలుగు లాభమేమి? ఈతఁడు మనకడనున్నచో మన శత్రువులు మనముచెప్పినట్లు విందురు. డాక్టరు లివసియున్నగు వారినిఁ జంపిన లాభమేమి? ఆతఁడు మనకు వైద్య సహాయ్య

మును జేయుటలేదా ? ఇకవారిని మట్టికోటనుండి నేల పోని
చ్చినాను ? ఇదిగో చూడుడు. ”

సిల్వరు ఒకపటమును వారిముందు పాటనైచెను. అది
నేను వృద్ధనావికుని పెట్టెనుండి సంగ్రహించి డాక్టరు లివసికిచ్చిన
బంగారు దీవి పటము ! సిల్వరు అనుచరులు దానినిజూచి
చాల సంతసించిరి. కాని నాకంతయు నగమ్యగోచరముగ
నుండెను.

జారి అనువానికి సిల్వరుపై ద్వేషముతగ్గక “ ఓడ
మాట ? ” యని ప్రశ్నించెను. సిల్వరాతనిని బెదరించి, తన
పదవికి రాజీనామా నిచ్చుచున్నా ననెను. అనుచరులందఱును,
సిల్వరునే కెప్పెనుగా నుండవలసినదని బ్రతికూలుకొనిరి. సిల్వ
రుందుల కంగీకరించెను. సిల్వరును గూలద్రోసి కెప్పెను కాద
లంచిన జారి నిరాశఁ జెందెను.

తరువాత నందఱుమును బ్రక్కలఁ జేరితిమి. కాని
నాకెంత సేపటికిని నిదురపట్టలేదు. తనయనుచరుల తిరుగుబాటు
నణఁచినైచిన సిల్వరు చాకచక్యము నన్నాశ్చర్యాంబుధి
ముంచివైచెను. ఎప్పుడో నిదురపట్టెను.

తెల్లవాటెను. అందఱును లేచితిమి. జబ్బుగానున్న
వారికి నైద్య సహాయమును జేయుటకు డాక్టరు లివసిగా
రేతెంచిరి. సిల్వరాయనతో నెంతో యాప్యాయముగా
మాటాడి నారాకను దెలిపెను.

డాక్టరు లివసి నారాక నంతగాఁ బట్టించుకొనక ఛలో
క్తులఁ బల్కుచు జబ్బుగావున్నవారికి మందుల నిచ్చెను. తరు

వాత నాతో మాటాడవలసి యున్నదనియు, నన్ను బయటకుఁ బంపించవలసినదనియు సిల్వరును గోరెను. జార్జి తన యసమ్మ తినిఁ దెల్పెను. సిల్వరు జార్జిని దూషించి నన్నుఁ గొనివత్తునని తెల్పెను. మా మిత్రులకుఁ దన వందనములని చెప్పెను.

సిల్వరు అనుచరు లాతనిని దూషించిరి. సిల్వరు తమ్ము మోసగించి, శత్రుపక్షమునఁ జేరజూచుచున్నాడని నిందించిరి. సిల్వరు వారిని గద్దించి, నన్ను లివసివద్దకుఁ దీసికొని పోయెను. నేను బారిపోనని నావద్దనుండి వాగ్దానమును దీసికొనెను. తన్నుక్షమించి రక్షింపవలసినదని లివసినిఁ గోరెను. డాక్టరును, నేనును మాటాడుకొనుచుండఁగా దూరముగాఁ బోయెను.

నే నెవరితోఁ జెప్పకుండఁగాఁ బోయినందుకు లివసి నన్ను మందలించెను. నన్ను క్షమింపవలసినదని కోరితిని. వాగ్దానభంగమైనను దనతోఁ బారిపోయి రావలసినదనిగోరెను. మాటలసందర్భమున హిస్సానియోలా నావ నొక సురక్షిత ప్రదేశమునకుఁ జేర్చితిని తెలిపితిని. అంత లివసి యిట్లనెను.

“మేము మొదటినుండి నీచే రక్షింపబడుచున్నాము. శత్రువుల కుట్రను గ్రహించితివి. బెన్ గన్ ను మన కనుకూల మొనర్చితివి. లేనిచో నంతయు నిష్ప్రయోజనమైయుండెడిది.”

తరువాత లివసి సిల్వరును బిలిచి యిట్లనెను. “నీవు పటసాహాయ్యమున నిధికోటకు వెదకుట నిష్ప్రయోజనము.”

సిల్వర్ రిట్లనెను. “నిధికొఱకు వెదకుచున్నటుల నటింప నిచో నాకును, హాకిన్సుకును నా యనుచరులవలన నపాయము సంభవించును.”

లివసి:- బంగారము బదులు రాళ్ళుకనఁబడిన నాశ్చర్యపడ వలదు.

సిల్వరు:- నా కేదియు నర్థమగుటలేదు. ఇందేదో రహస్య మున్నది. అదినాకుఁ జెప్పరా?

లివసి:- అది నీకుఁ దరువాత దెలియును. నీవు మా పక్షమునఁ జేరి హాకిన్సును రక్షించినచో నీ కెవరివలన నెట్టి హానియూఁ గలుగకుండ నేను జూచెదను.

సిల్వరందుల కంగీకరించెను. డాక్టరు లివసి తన దారినిఁ బోయెను. నాకు మాత్రము మా మిత్రులు మట్టికోటను శత్రువుల స్వాధీనముచేసి పటము నెందులకిచ్చిరో యర్థము కాలేదు. సిల్వరు ప్రవర్తన రెండావుల దూడవలెనుండెను. అతఁడు తుద కేమిచేయునో!

9

సిల్వరు తన యనుచరుల కందఱకు మిగుల నమ్మకము కలిగించెను. ఒకనాఁడు నిధిని వెదకుటకు మేమందఱము బయలుదేరితిమి. నాకుఁదక్క మిగిలినవారందఱకు నాయుధములు గలవు. నా నడుముచుట్టును నొక త్రాడునుగట్టి సిల్వరు దానినిఁ జేతఁబుచ్చుకొనెను.

మే మటులఁ జాలదూరము తిరిగితిమి. నావికులు నిధినిఁ గనుగొనుటకు మిగుల నాత్రముపడుచుండిరి. అందువలన మా కంటె ముందుగఁ బోసాగిరి. అంతలో నొక కేక వినఁబడెను. మే మచటకుఁ బోతిమి. ఒక యస్థిపంజరమును జూచి యొక నావికుఁడు భయపడి కేకవై చెను. మేమును భయపడితిమి. కొంతతడవైన తరువాత నా యస్థిపంజరము నిధియున్న ప్రదేశమును జూపుచున్నదని నిశ్చయింపఁబడెను.

నావికులందఱును సిల్వరును వెంబడించియే యుండిరి. అందఱును దెయ్యములను గూర్చి మాటాడుకొనుచుండిరి. అంతలో హఠాత్తుగా వికృతస్వరూపముతో నొకపాట విన నాయెను. దానిని వినఁగనే నావికుల కెక్కడలేని భయమును గలిగెను. అది స్లింటు స్వరమని యొకనావికుఁడు పలికెను. భయపడవలదని సిల్వరు వారిని హెచ్చరించెను. “దెయ్యముల మాటకుఁ బ్రతిధ్వని యుండదు. ఈ పాటకుఁ బ్రతిధ్వని విన నగుచున్నది. కావునఁ బాడుచున్నది మనుజుఁడేగాని దెయ్యము కాదు” అని సిల్వరు సిద్ధాంతీకరించెను.

మఱియు నాతఁ డిట్లనెను. “స్లింటు ప్రతికియుండఁగనే నే నాతనికి భయపడెడివాఁడనుగాను. అతఁడు మరణించిన తరువాత భయపడుటయేల? ఆ స్వరము స్లింటుస్వరమువలెనున్నది గాని స్లింటుస్వరము మాత్రముకాదు. అది నే నిదివఱకు వినిన స్వరమే. ఉండును; జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొనెదను. ఆ బెన్ గన్”

“అవును, బెన్ గన్” అని యందఱుచు నఱచిరి. “బెన్ గన్ ప్రతికియున్నను, జచ్చినను నొకటే. మనకేభయమును

లేదు." అని యొకనావికుడనెను. డిక్ అను నావికునకుమాత్రమింకను భయము వదలలేదు.

తరువాత మేము ముందుకుఁ బోసాగితిమి. నావికులందఱును మిగుల సుత్సాహవంతులై యుండిరి. ఎదుట మూఁడు పెద్దవృక్షములు గాన్పించెను. ఆ వృక్షములు చుట్టుప్రక్కల నున్న వృక్షములకంటె నెత్తుగానుండెను. అందొక వృక్షము వద్ద నిధియుండును. వృక్షములను సమీపించుచున్నకొలది సిల్వరు చిత్తవృత్తి మాఱుచుండెను. అతని దృక్కులు విష పూరితములై యుండెను. డాక్టరు లివసి కాతఁడు చేసిన వాగ్దానములను మఱచినటులుండెను. నాకు మరణము తప్పదని నిశ్చయించితిని.

నావికులు ముందుపోయి చెట్లకింద బరిశీలించి యొక్కసారి కేకపెట్టిరి. మేము పోయిచూచితిమి. ఏమున్నది! మా ముందొక పెద్ద గొయ్యియున్నది. మాకంటె ముందే యెవరో నిధినిఁ దీసికొనిపోయిరి. ఆ నిధినిఁ ద్రవ్వి చాలాకాలమైనట్లుండెను. ఏలయన లోపలఁ బచ్చిక మొలిచియుండెను. ఆ దృశ్యమును జూడఁగనే నావికులు తెల్ల మొగమువై చిరి.

సిల్వరుమాత్రము ధైర్యముగానుండెను. అతఁడు నాకొక చిన్నతుపాకినిచ్చి యపాయము నెదురుకొనుటకు సిద్ధముగా నుండవలసినదని రహస్యముగా హెచ్చరించెను. అతని చూపులలో నాపట్ల నమితమగు ప్రేమ, ప్రీతి కాన్పించెను. మేమిరువురమును నొకప్రక్కను, నావికులందఱును నొక ప్రక్కను నుండిరి.

నావికులందఱును లోనికిదుమికి వెదుకనారంభించిరి. అందఱును దూషింపసాగిరి. ఒక నావికునకు రెండు గిసీల నాణెము కనబడెను. అతఁడు దాని నందఱకు నెత్తి చూపెను. “ఇదేనా నిధి ! ఎంతమోసము !” అని యాతఁడఱచెను.

“ఇంకను ద్రవ్యఁడు. ఇంకేమైనను దొఱకవచ్చును” అని సిల్వరు హెచ్చరించెను.

“చూచితిరా ! మనలను సిల్వరు ఎంతమోసము చేసెనో ?” యని జార్జి తనకోపమును వెలిపుచ్చెను.

నావికు లందఱును జార్జి పక్షముననేయుండిరి. వారు, తమ్ము సిల్వరు మోసగించెనని తలఁచిరి. అందఱును బైకివచ్చి సిల్వరుపైఁ దమ తీవ్రదృష్టులను బఱపిరి. కాని సిల్వరుచలింప లేదు. అతని ధైర్యసాహసములు నిరుపమానము !

జార్జి యిటులనెను. “మిత్రులారా ! చూడుఁడు. మన కెదుట నిరువురు శత్రువులున్నారు. ఒకఁడు కుంటివాఁడు మనల నీ దుస్థితికేఁ దెచ్చినదోహి. రెండవవాఁడా కుఱ్ఱవాఁడు. వాని నీ క్షణముననే సంహరించెదను వినుఁడు...”

అంతలోఁ దుపాకి కాల్పులు వినబడెను. మూఁడు గుండ్లువచ్చి మువ్వరు నావికులను నేలపైఁబడఁగొట్టెను. మిగిలిన మువ్వరు నావికులును బలాయనముచిత్తగించిరి. నేలపైఁ బడినవారిలో జార్జియొకఁడు. సిల్వరాతనినిఁ దన చిన్నతుపాతోఁ గాల్చి చంపివై చెను.

10

అంతలో డాక్టరు లివసి, అబ్రహాంసే, బెన్ గన్
అచటఁ బ్రత్యక్షమైరి.

“పారిబోవుచున్న మువ్వరను బట్టుకొనుఁడు. వారు
షడవలను జేరకుండఁజూడవలెను” అని డాక్టరులివసి యటచెను.

అందఱము పరుగెత్తితిమి. సిల్వరుగూడ మమ్ము వెంబ
డించెను. ముందు మేము, వెనుక సిల్వరు పరుగెత్తుచుంటిమి.
కాని పారిబోవుచున్నవారు షడవలకొఱకుఁ బోవుటలేదు.
దిక్కు తెలియకఁ బోవుచుండిరి. ఆ విషయమును మేము గ్రహించి
యాగితిమి. సిల్వరు మమ్ముఁ గలసికొనెను.

సిల్వరు డాక్టరును, బెన్ గన్ ను బలుకరించెను. బెన్
గన్ సిల్వరుతో నాప్యాయముగ మాటాడెను. అతడంతటి
యమాయకుఁడు! తరువాత మేమందఱము షడవలదెసకుఁ
బయనమైతిమి. అప్పుడు డాక్టరు లివసి నా కిటులఁజెప్పెను.

“బెన్ గన్ ద్వీపమందు నొంటరిగాఁ దిరుగుచు నసిపంజ
రమును జూచెను. దానినిబట్టి యాతఁడు నిధిగల ప్రదేశమును
గనుగొనెను. అచటద్రవ్యి యా నిధిని అప్పుడప్పుడు తన కొండ
గుహకుఁ జేరవై చెను. ఇటులఁజేయుట కాతనికిఁ జాలకాలము
పట్టెను. మనయోడ యిటకింక రెండు నెలలకు వచ్చుననఁగా
నతఁడు నిధినిఁ బూర్తిగఁజేరవై చెను. ఈ రహస్యమును నేను
బెన్ గన్ నుండి తెలిసికొంటిని. అందువలన ద్వీపపట మవసరము
లేదని సిల్వరున కిచ్చివై చితిని.

బెన్ గన్ గుహలోఁ గావలసినంత యీహారముగలదు. అందువలన మట్టికోటను సిల్వరుకు వశపఱచి నినాసముచు గుహకు మార్చితిని.

ఇక నీ రోజున సిల్వరు తన యనుచరులతో నిధిని వెదకుటకుఁ బోవునని తెలియవచ్చెను. సిల్వరుతో నీవుగూడ నుందువుగదా! నిధి కనబడుపోవుసరికి శత్రువులు నీకేమైన హానిచేయుదురని తలఁచి నిన్ను రక్షింపనెంచితిని. ప్రేలానిని గుహారక్షణకుంచి నేను, బెన్ గన్, అబ్రహాం గ్రే నిన్ను రక్షింప బయలుదేఱితిమి. బెన్ ముందుపోయి తన వికృత స్వరముతో శత్రువులను భయపెట్టెను. అది కొంతవరకు మన కుపకారమును జేసెనుగనా! శత్రువులు నిధిస్థలమును జేరుట కాలస్యమైనది. ఈ లోపల నేను, గ్రే వచ్చుటకు వీలుపడినది”

“హాకిన్సువలన నేనుగూడ రక్షింపఁబడితిని.” అని సిల్వరు పలికెను.

మేమందఱము పడవలున్నచోటికిఁ బోతిమి. ఒక పడవను నాశనముచేసి, రెండవపడవ నెక్కి హిస్పానియోలాను జేరితిమి. దాని నొక రేవులో నిలిపి అబ్రహాం గ్రేను కాపుంచితిమి. నేను, డాక్టరు లివసి, బెన్ గన్, సిల్వరు, ప్రేలాని యున్న బెన్ గన్ గుహకుఁ బోతిమి. ప్రేలాని మాకొక కెదురు చూచుచుండెను ఆయన నాతో కర్షస్పర్శచేసెను; గాని యేమియు మాటాడలేదు. సిల్వరాయన కతివినయముతో నమ స్కరించెను. ప్రేలానికి మిగులఁ గోపమువచ్చి యిటులనెను.

“సిల్వరు! నీవు గొప్పదోహివి. దుర్మార్గుడవు. నిన్ను శిక్షింపవలదని డాక్టరు లివసి కోరుచున్నాడు. అందునలన నేను నీ కెట్టి యపకారమును జేయను. కాని నీవలనఁ జనిపోయిన వారు మాత్రము నిన్ను వదలిపెట్టరు. వారెప్పుడును నీకు భారముగనే యుందురు.”

“మీ యపకారమును మఱవలేను” అనెను సిల్వరు.

మేమందఱము గుహలోనికిఁ బోతిమి. అది చాల పరి శుభముగనుండెను. అన్ని సౌకర్యములను గలిగియుండెను.

ఒక-వోఁ జలిమంటనద్దఁ గెట్టెను స్మాలెటు కూర్చుండి యుండెను. అతనికి వెనుక బంగారము కుప్పలుకుప్పలుగా నుండెను. ఈ బంగారముకొఱ కెంతోమంది ప్రాణములఁ గోల్పోయియుండురని నాకుఁ దోచెను. దీనిని సంపాదించిన వారు దాని ననుభవింపఁజాలరైరి!

కెట్టెను స్మాలెటు ఇటులనెను. “జమ్, నీవు చాల మంచికుఱ్ఱవాడవు. నిన్నేమనవలెనో నాకుఁ దెలియకున్నది. నీవు, నేను సముద్రప్రయాణములకు బనికిరాము. సిల్వరు! ఇక్కడకు వచ్చినావేమి?”

“తిరిగి నా పనికి నేను వచ్చినాను.” అని సిల్వరు బదు లిడెను.

“అటులనా!” అనెను స్మాలెటు.

ఆ రాత్రి మహానందముగా భోజనము చేసితిమి. అన్నియు రుచికరమైన పదార్థములే! అంతయు సంతసమే!

సిల్వరేమియు మాటాడలేదుగాని తిండిమాత్రము కావలసినంత తినెను.

మఱునాటి యుదయము నిధిని గుహనుండి యోడ లోనికిఁ జేరవేయుట ప్రారంభించితిమి. పగలంతయు శ్రమపడి పనిచేసితిమి; గాని మాకేమియు విసుగుపట్టలేదు. పారిపోయిన మువ్వరు నావికులవలన మా కెట్టికష్టమును సంతాపింపలేదు. ఒకనాఁడు మాత్రము వారు పాడుచుఁ గాన్పించిరి. కొన్ని నాళ్ళకు నిధియంతయు నోడలోనికిఁ జేర్చితిమి.

ఈ లోపల ప్రెలానియో, స్మాలెటో సిల్వరును అపహాస్యము చేయుచుండెడివారు. కాని సిల్వరేమియు మాటాడక యతివినయముగ నుండెడివాఁడు. బెన్ గన్ మాత్రము సిల్వరనిన లోపలభయపడెడివాఁడు. సిల్వరెంత దుర్మార్గుడైనను, నతఁడొకప్పుడు నా ప్రాణములను రక్షించిన దాతయగుటచే నతనినేమియు ననెడివాఁడనుగాను.

చివరకు నోడ ధనరాసులతో బయలుదేఱెను. అప్పుడు పారిపోయిన మువ్వరు నావికులు తమ్ముఁగూడ మాతోఁ దీసికొని పోవలసినదని ప్రాధేయపడిరి. ఒకప్పుడు మాకు జాలి కలిగెనుగాని వారిదుర్మార్గమును దలఁచి యోడపై నెక్కించుకొనలేదు. అప్పుడు వారిలో నొకఁడు తుపాకి ప్రేల్చెను. అది సిల్వరు చెవిప్రక్కఁగా బోయెను. అటులవారి ద్రోహబుద్ధి

వ్యక్తమాయెను. మేము తుపాకులు తిరిగి ప్రేల్చు బోవునరికి వారు పారిపోయిరి. తరువాత వారు కనబడలేదు.

ఓడను నడపుటకుఁ దగినంతమంది సిబ్బంది లేకుండుటచే దక్షిణ అమెరికాకుఁ బోయి యొక రేవులో నోడను లంగరు నైచితిమి. నేను, ప్రెలాని, లివసి యూరిలోనికిఁ బోతిమి. ఆ యూరంతయు బాగుండెను ఒకచో నొక ఇంగ్లీషు ఓడ యజమానినిగూడఁ గలసికొంటిమి. మేము తిరిగి నావ వద్దకు వచ్చునరికి సిల్వరు మాయమయ్యెను.

బెన్ గన్ సిల్వరును బోనిచ్చెను. “ఎందులకు బోనిచ్చితి” వని బ్రశ్నింపఁగా బెన్ గన్ ఇటుల సమాధానమిచ్చెను.

“ఒంటికాలివాఁ డోడపై నున్నంతకాలము మనకు రక్షణ యనునదిలేదు. అతఁడుండుట మనకు షేమముకాదు. అందువలనఁ బోనిచ్చితిని. పోవునపుడు కొంత ధనమునుగూడఁ గ్రీసికొని పోయినాఁడు.”

సిల్వరు నంతసులభముగాఁ జౌకగా వదలించుకొనినందులకు మే మెంతయు సంతసించితిమి. బెన్ గన్ నభినందించితిమి.

మఱికొంతమంది నావికుల సహాయమున నోడ బయలుదేఱెను. మొదటఁ బ్రయాణముచేసిన వారిలో నైదుగురము మాత్రమే తిరుగు ప్రయాణములోనుంటిమి. ఎట్టకేలకు సురక్షితముగ బ్రిస్టలునగరమును జేరితిమి.

అందఱకును దృష్టికరముగ ధనరాసులను బంచుకొంటిమి. బెన్ గన్ వట్టి అమాయకుఁడు. తనధనమును మూఁడు వారములలో ఖర్చుపెట్టెను. ఖర్చుపెట్టెననుటకంటె బోగొట్టుకొనెననుట సమంజసముగానుండును. జమీందారు ప్రైలాని దయతలఁచి. యాతనికొక పూటకూళ్ళయింటి నేర్పాటు చేసి దానిపై వచ్చు నాదాయముతో బ్రతుకుమనెను. సిల్వరు సంగతి మఱియింకేమియుఁ దెలియలేదు. ఇది నా బంగారు దీవి యాత్ర కథ.

దేవిద బాల్పరు

1

క్రీ. శ. 1751 వ సంవత్సరము, జూన్ మాసమున నొకానొక ప్రభాతసమయము. అప్పటికి నాకు బదునేడేండు. తల్లిదండ్రు లంతకుమున్నే మరణించిరి. కడసారిగా ఎస్సెన్ డీస్ గ్రామమునఁ బితృగృహముచున్నది భవిష్యత్తు నెదుర్కొనఁ బ్రపంచయాత్రకు బయలుదేరితిని.

త్రోవలో నా గ్రామ మతాధికారియగు కాంబెల్ నన్నుఁ గలసికొని “ఈ గ్రామమును వీడుటకు విచారించు చుంటివా?” యని ప్రశ్నించెను. “ఈ గ్రామ మనిన నాకిష్టమే. కాని నా భవిష్యత్తును నిర్మించుకొనట కింకొక ప్రదేశమున కేగుట కిష్టపడుదు” నని సమాధాన మొసఁగితిని.

అంత నా మతాధికారి యిట్లనియెను. “నీతండ్రి మరణ సమయమున నాకొక యుత్తరము నిచ్చెను. నీవీయుత్తరమును ఎఱింబరో నగరమునకు సమీపమునఁగల క్రామండుకు దగ్గఱ లోనున్న షా వంశీయుల గృహమునకుఁ దీసికొనిపోవలయును. అది మీ వంశమే. చాల గౌరవనీయుల వంశము. నీ తండ్రి చాల ఉత్తముడైన యుపాధ్యాయుఁడు. అతఁడనిన మాకెంతయు నభిమానము. ఇదిగో ఆ యుత్తరము.”

నేనా యుత్తరమును దీసికొంటిని. ఆ యుత్తరముపై నిట్లుండెను. “ఈ యుత్తరమును ఎఱెనజగు బాల్పరుకు నాకుమారుఁ డగు డేవిడ్ బాల్పరు ఈయవలయును.”

“మీ సలహా యేమి?” అని నేను బ్రశ్నించితిని. “నీవు తప్పక పోవలయును. నిన్నచట స్వీకరించువాడు లేకపోయినచో నీవిచటకుఁ దిరిగి రావలయును. కాని నీవాహ్లానింపఁ బడుదు వనియు, ననతికాలమున గొప్పవాఁడ వగుదువనియు నాశించు చున్నాను” అని మతాధికారి చెప్పెను.

తరువాత నాతఁడు నన్నొకచోఁ గూర్చుండఁబెట్టి యనేక నీతిసూత్రములను బోధించెను. ప్రార్థనలను సక్రమ ముగాఁ జేయుచుండవలసినదనియు, బైబిలును బౌరాయణము చేయుచుండవలసినదనియు హెచ్చరించెను. ఆతఁడింకను నిట్ల నెను “ఇదిగో ఈ బంగీనిఁ దీసికొనుము. ఇందు నాలు వస్తువులు గలవు. మొదటిది నీతండ్రి పుస్తకములను వెలకుఁ గొని నందుల కీయవలసిన పైకము. రెండవది యొక గుండ్రనివస్తువు. మూడవది యొక వ్రాయఁబడిన వస్తువు. నాలుగవది యొక పెట్టె యాకారముగనుండు వస్తువు.”

నాకొఱకాతఁడు దేవునిఁ బ్రార్థించి, నన్ను వీడ్కొలిపి, యాతఁడు వెనుదిరిగి చూడకయే యింటికిఁ బోయెను. నాకొఱ కాతఁడెంతయు విచారించుచుండెనని గ్రహించితిని. నేను మాత్రము నా వారినిఁ గలసికొని యభివృద్ధి చెందఁగల యవ కాశము లభించునందులకెంతయు సంతసించుచుంటిని. తరు వాత నాతఁడిచ్చిన బంగీలో నేమిగలవో చూతమని విప్పితిని. ఆతఁడు గుండ్రని వస్తువనినది యొకపిల్లింగు నాణెము; పెట్టె వంటి యాకారముగల వస్తువు బైబిలు గ్రంథము. ఒక పచ్చని కాగితముపై లిల్లి పుష్పములను ప్రదాతౌరసమున మఱుఁగబెట్టి త్రాగినచోఁ గలుగు నుపయోగములు వ్రాయఁబడియుండెను.

పిమ్మట నెడింబరో మార్గమును బట్టితిని. మఱునాటి యుదయమునకు నెడింబరోనగరమును జేరితిని. ఎడింబరో పశ్చిమభాగమునకుఁ బోయి గ్లాస్గోమార్గమును జేరితిని. ఆ మార్గమునఁ గొంతదూరము ప్రమాణము చేయఁగాఁ గ్రామండు వచ్చెను. అచట షా వంశీయుల గృహ మెక్కడఁగలదని పలు వురఁ బ్రశ్నించితిని. షా యచు పేరుచు పినుసప్పటికి వారెల్లరు వింతగాఁ బ్రవర్తించుచుండిరి. నేను బోవుచున్న గృహము గొప్పదనియు, దానిని గూర్చి సాధారణవేషములో నున్న నే నమగుట వారి కాశ్చర్యమును గొల్పుచున్నదనియుఁ దలఁచితిని. కాని యనేకు లొకేవిధముగాఁ బ్రవర్తించుటవలన నా కుటుంబములో నేదోయొక యపూర్వమైన వింతకలదని భావింపఁ దొడఁగితిని.

దారినిఁబోవుచున్న యొకబండివాని నాపి “షా వంశీయుల గృహమునుగూర్చి వినియున్నావా?”యని ప్రశ్నించితిని. “నీవు చాల మంచిపిల్ల వాడవు. ఆ యింటిజోలికిఁబోకు”మని యాతఁడు సమాధాన మొసఁగెను. “ఎబెనజరు బాల్ఫరు ఎట్టివాఁడు?”అని యొక మంగలిసిఁ బ్రశ్నించితిని. ఆతఁడు సరియగు సమాధానము నొసఁగక నా పనినిఁగూర్చి తెలిసికొన బ్రయత్నించెను.

తరువాత నొక కొండనుండి దిగివచ్చుచున్న యొక స్త్రీ నడిగితిని. ఆమె రిమణీయమగు ప్రకృతిమధ్య నొంటరిగనుండి శిథిలావస్థలోనున్న యొకగృహమును జూపెను. ఆ యింటియందెవరును నివాసమున్నటులలేదు. నా యాశ లొక్కపరి నిరాశ లాయెను. ఆ స్త్రీ నాకుఁ గృహమును జూపుటలో సంతృప్తిఁ

జెండక పా వంశీయుల దుర్మార్గములను వివరించి, వారెన్నటి కైనను సర్వనాశనముఁ జెందుదురని వాక్కుచెప్పెను.

నే నొకచోఁ గూర్చుండి యా గృహము దిక్కునకుఁ జూచుచు మనోహరమగు ప్రకృతిదృశ్యముల వలని యానందమును బొందఁజొచ్చితిని. అంత సూర్యు డస్తమించెను. ఆ యింటి పొగగొట్టమునుండి కొలఁదిగ పొగ బయటకు రాఁజొచ్చెను. అందువలన నా యింట మనుజులు గలరని నిశ్చయించి యచటకు బయలుదేరితిని. మార్గమేమియు బాగుండ లేదు. ఎట్టకేలకు గృహముదరికిఁబోతిని. దగ్గఱకుఁ బోయిన తరువాత నా గృహ మింకను నసహ్యముగఁ గాన్పించెను. గృహమింకను బూర్తిగా నిర్మింపఁబడి యుండలేదు. గబ్బిలము లటునిటు తిరుగాడుచుండెను.

అప్పటికి బాగుగఁ జేకటిపడెను. కిటికీలనుండి కొలఁదిగ వెలుఁగు కాన్పించుచుండెను. లోనఁ గొలఁదిగ పల్లెముల చప్పుడు వినఁబడుచుండెను. తెరలు తెరలుగ వచ్చుచున్న దగుగూడ వినఁబడుచుండెను. రెండు మూడుసార్లు తలుపు తట్టితిని. ఎవరును బలుకలేదు. తిరిగి నా గ్రామమునకుఁ బోదలచితిని. కాని వెంటనే కోపముతోఁ దలుపుపైఁ బిడి గ్రుద్దులు గ్రుద్ది 'బాల్ఫూర్, బాల్ఫూర్' అని గట్టిగా నఱవసాగితిని.

అంతలో నా తలకుఁ బైఁగా దగ్గువినఁబడెను. పైకిఁ జూచితిని. ఒకమనుజునితల, తుపాకి కాన్పించెను.

“ఎబెనజరు బాల్ఫూరున కొక యుత్తరము తెచ్చితిని” అంటిని.

“ఎవరివద్దనుండి ?”

“నాకు దెలియదు.”

“గుమ్మమువద్ద బడ్డవై చిపొమ్ము.”

“నేనా యుత్తరమును స్వయముగ నందఁజేయవలయును.”

“నీ నెవరవు ?”

“నాపేరు డేవిడ్ బాల్ఫూరు.”

“మీ తండ్రి మరణించినాఁడు గదా ?”

“అవును. అందువలననే నేనిటకు వచ్చితిని.”

“నేనిప్పుడే నిన్నులోనికిఁ బ్రవేశపెట్టెదను.”

తల, తుపాకి అదృశ్యమాయెను.

2

ద్వారము తెఱవఁబడెను. నేను లోనికిఁ బ్రవేశించిన తరువాత తిరిగి మూయఁబడెను. “వంటగదిలోనికిఁ బొమ్ము. ఏమియు ముట్టకుము” అను నాజ్ఞ వినఁబడెను. నే నశేచేసితిని. ఆ గదియంతయుఁ జూడ నందలివారు కడుబీదవారని తోచుచుండెను.

అంతలో నా గదిలోని కొక మనుజుఁడు ప్రవేశించెను. ఆతనిని జూడఁగనే నాకు జుగుప్స, భయము కలిగెను. మాసిన గడ్డముతోను, జరిగిన దుస్తులతోను నాతఁ డసహ్యముగ నుండెను. వయస్సు ఏబది, డెబ్బది వత్సరములకు మధ్యనుండు ననుకొంటిని. అతఁడు నన్నదేహనిగ వక్రముగఁ జూడసాగెను.

“నీ కాకలివేయుచున్నది కాబోలు ! ఆహారమును భుజింపు ” మని యాతడనెను. తాను బీరు పానీయమును ద్రాగఁ జొచ్చెను. “ఆయుత్తరము నిటుతెమ్ము ” అని చేయి చాపెను. “అది బాల్ఫరుకుమాత్రమే యిత్తును ” అంటిని.

“నే నెవరనుకొంటివి ? అలెగ్జాండరు ఉత్తరము నిటు తెమ్ము.” అని యాతడనెను. నా తండ్రిపేరు నెఱుఁగుదువా?” యని ప్రశ్నించితిని. “అతఁడు నాస్వంత సోదరుఁడు. నీకు నేను, నాయిల్లు, నా భోజనము రుచింపకపోయినను మన చుట్ట టిక మెక్కడకునుబోదు. ఆ యుత్తరము నిటు తెమ్ము. తృప్తిగ భుజింపుము ” అని యాతడనెను.

నేను మిగుల సిగ్గుపడితిని. వెంటనే నావద్దగల యుత్తరము నాతని కిచ్చి, యాతఁడిడిన యాహారమును భుజింపఁ గడగితిని. ఆతని ప్రశ్నలకు సమాధానముగా, నేనా యుత్తరమునందలి విషయము నెన్నఁడును జూడలేదనియు, నాయుత్తరము నాతని కీచ్చుటకే వచ్చితినినియుఁ దెలిపితిని. “నేను నీవద్దనుండి సాహాయ్యము నాశించుచున్నాను. కాని నేను యాచకుఁడనుగాను ” అనిగూడఁ దెలిపితిని.

ఆతఁడు నన్నుఁజూచి భయపడుచున్నటులఁ దోఁచెను. నాకేమియు నర్థముకాలేదు. త్వరలో నంతయుఁ దెలియునను కొంటిని. “నాతండ్రి గతించి మూఁడు వారములైనది. నీవు చెప్పవరకు నాతనికొక సోదరుఁడు గలఁడనికూడఁ దెలియదు” అని చెప్పితిని. “ఎంతటి యాశ్చర్యకరమైన మానిసి ! అంతయు రహస్యమే !” అని యాతడనెను.

తరువాత నాతడు నన్నొకగదిలోనికి దీసికొనిపోయి యచటఁ బరుండవలసినదిగాఁ గోరెను. అందు దీపములేదు. ఒకదీపము నీయవలసినదిగాఁ గోరఁగా నందులకాతడు నిరాకరించెను. నన్నులోననుంచి బయట తాళము వేసిపోయెను.

ఆ రాత్రి కెటులో యాగదిలో నిదురపోయితిని. తెల్లవాఁజెను. అప్పుడాగదినిఁ గలయఁ జూచితిని. అది యొకప్పుడు మహావైభవముగా నుండినట్లుతోఁచెను. కాలవశమున నది శిథిలమాయెను. తరువాత నా పితృసోదరుఁ డేతెంచి తలుపు తెఱచెను. నేను బయటకుఁ బోయి ముఖప్రక్షాళనాది కార్యముల నిర్వర్తించితిని. పిమ్మట వంటగదిలోనికి బోయి భోజనము చేసితిని. అతడు పొగపీల్చుచు నా తల్లినిఁ గూర్చి నా మిత్రులనుగూర్చి తెలిసికొనెను. పిమ్మట నాతఁడిట్లనెను.

“నేను నీకు న్యాయమును జేయఁ దలఁచుచున్నాను. నిన్నేవృత్తిలోఁ బ్రవేశపెట్టుదమా యని యాలోచించుచున్నాను. కాని యీ లోపల సీమిత్రులతో నుత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపరాదు. ఎట్టి సందేశములను బంపరాదు. నీ కిష్టములేనిచో నా గృహమును వీడిపోవచ్చును.”

“నేనుబోవుటకు సిద్ధముగా నున్నాను” అంటిని.

“వలదు వలదు. నేను నీకు రెండు మూఁడు రోజులలోఁ దగిన సాహాయ్యమును జేయఁగలను” అని యాతఁడనెను. నే నందులకుఁ గృతజ్ఞుడ నని సమాధాన మొసఁగితిని.

తరువాత సంభాషణసందర్భమున షా వంశీయులను దిట్టిన స్త్రీనిఁగూర్చి తెలిపితిని. ఆమెను శిక్షించు నుద్దేశ్యముతో

నాతఁ డూరిలోనికి బయలుదేఱఁబోయెను. నన్నఁగూడఁ బయటకు రావలసినదనియు, నింటికిఁ దాళము వైతుననియుఁ జెప్పెను. నిలువెత్తు ధనమిచ్చినను నే నట్టి హీనస్థితి కంగీకరింప నని తెలిపితిని. అంత నాతఁడు ప్రయాణమునే విరమించు కొనెను.

అతనితో నే నిట్లంటిని. “నన్ను నీవు దొంగవలె జూచు చున్నావు. నేననిన నీ కేమాత్రము నిష్టములేదు. అట్టియెడ నే నిచ్చట నుండుటవలన లాభమేమి? నేను దిరిగిపోయెదను.”

“వలదు. వలదు. నీవనిన నాకుఁ గడుప్రీతి. మనమిరు వురము త్వరలో నేకీభవింపఁగలము. ఈ గృహ గౌరవమును నిలుపుటకై నిన్ను బయటకుఁ బోనీయను” అని యాతఁడనెను.

“నేనింకఁ గొంతకాలము వేచియుండును. నేనితరుల సాహాయ్యమును బొందుటకంటె నీ సాహాయ్యమును బొందు టయేసరి. మన మిరువుర మేకీభవింపఁ జాలనిచో నది నీలోపమే కాని నా లోపమెన్నఁటికినిఁ గాజాలదు” అని యుద్ఘాటించితిని.

3

ప్రగలంతయు వంటగదికిఁ బ్రక్కగానున్న గదిలోఁ గడ పితిని. అందు రకరకముల పుస్తకము లుండెను. వానిలోఁ గొన్నింటినిఁ జదువుట మిగుల సానందకరముగ నుండెను. నా తండ్రి సోదరుని విషపుచూపులు తక్కు నంతయు బాగుగా నున్నటులఁ దోచెను.

ఒక పుస్తకములో మొదటిపుటపై నిల్లు వ్రాయబడి యుండెను. 'నా సోదరుడగు ఎబెనజరు కాలని మైదవ జన్మ దినోత్సవమునాఁ డిచ్చిన బహుమానము.' అది నా తండ్రి వ్రాత. నా తండ్రి చిన్నవాడగుటచే నాతఁడటుల వ్రాయుటలో నేదేని పొరపాటును జేసియుండవలెను. లేదా యప్పటికే నా తండ్రి చక్కనివ్రాత వ్రాయనేర్చియుండవలెను.

అందువలన నేను నా తండ్రి సోదరునితో "మా తండ్రి చిన్ననాఁడే పుస్తకములను జదివెడివాఁడు కాదా?" యని యంటిని. "కాదు; నా కంటఁ దక్కువగా నుండెడివాఁడు" అని యాతఁడు జవాబిచ్చెను. "మీ రిరువురును గవలపిల్లలా?" యని ప్రశ్నించితిని. "ఈ ప్రశ్న నెందులకు వేయుచున్నావు?" అని యాతఁడు నా కోటుపైఁ జేయివై చెను. "ఇది మర్యాద కాదు. చేయితీయుము" అని యంటిని. అంత నాతఁడు చేయి తీసివై చి యిటుల నెను. "నీ తండ్రినిఁగూర్చి మాటాడవలదు, నా కాలఁడొక్కఁడే సోదరుఁడు."

ఆతనిప్రవర్తన నా కర్థముకాలేదు. అతనికిఁ బిచ్చియై త్తి యుండవలెను; లేదా నాకు న్యాయముగా రావలసిన దానిని రాకుండఁ జేయుటకుఁ బ్రయత్నించుచుండవలయును; అని భావించితిని. ఆతఁడు నన్ను, నే నాతనిని చూచుట ప్రారంభించి తిమి. కొంతతడవైన తరువాత నాతఁ డిటుల నెను.

"నీవు పుట్టకపూర్వమే కొంతధనము నిత్తునని నీ తండ్రికి వాగ్దానముచేసియున్నాను. ఆ ధనము నిష్పాడు నీకిత్తును. నలు బది పౌనులుగడును. నీవు కొంచెము బయటకుఁ బోయినచో, చేనా ధనమునుదీసి నీ కిత్తును."

నేను బయటకుఁబోయి కొంతతడవైన తరువాతఁ దిరిగి లోనికి వచ్చితిని. అపు డాతఁడు నా చేతిలోఁ గొన్ని గిన్నీ నాణెముల నిడెను. ఆతనికి హఠాత్తుగఁ గలిగిన దయకు నే నాశ్చర్యపడితిని.

“ నా వాగ్దానమును నెరవేర్చుకొంటిని. ఇటులచేయుట నాకు మిగుల నానందకరముగనున్నది ” అని యాతడ నెను.

నేను దగినటుల నా కృతజ్ఞతను దెలిపితిని. ఆతఁడేల ధనమును నాకిచ్చెనో, నాకంతయు నగమ్యగోచరముగ నుండెను. ఆతఁడు చెప్పినకారణము నాకునచ్చలేదు. ముందేమి జరుగనున్నదోయని యాలోచింపఁ దొడఁగితిని.

కొంత తడవైన తరువాత నాతఁడు జేబునుండి యొక తాళపుచెవిని తీసి నాకిచ్చి యిట్లనెను. “ నీవు వీధి ద్వారమున బయటకుఁబోయి మేడ మెట్లెక్కి పైనగదిలోఁగల పెట్టెను దీసికొని రావలయును. అందు మనయాస్తికి సంబంధించిన కొన్ని కాగితములుగలవు. నీకు దీప మవసరములేదు. మేడ మెట్లు చాలబాగున్నవి.”

నేనాదుల కంగీకరించి బయటకుఁ బోతిని. అంతయు నంధకారముగనుండెను. మేడమెట్లెక్కి పైకిఁబోయితిని. అంత నొక్క మెఱపు మెఱసెను. అపుడంతయుఁ దేటతెల్లముగఁ గనఁబడెను. మెట్లు శిథిలావస్థలోనుండెను. గది నిర్మాణ మింకను బూర్తికాలేదు. ఈ పాటికి నే నేక్షణములోనైనను గ్రిందబడి నామరూపములులేకుండ మరణించియుండవలసినది. అపుడు నాకంతయు నర్థమాయెను. నా తండ్రి సోదరుఁడు

నా మరణమును వాంఛించుచున్నాఁడు. అందువలన నెట్లయినను బ్రతికి యీ కథ యంతమును జూడవలెనను నిశ్చయము నకు వచ్చితిని. అంత వర్షము ప్రారంభమాయెను.

భగవంతునిపై భారమునైచి వచ్చినదారిని గ్రిందకు దిగితిని. ఎటుల దిగితినిో యా పరమాత్మకే యెఱుక. గుమ్మములో నొక మాసిని నిలబడియుండుట జూచితిని చెలుఁగులో నాతఁడు నా తండ్రి సోదరుడని గుర్తించితిని. అంత నొక యుఱుము గొప్ప సవ్వడి జేసెను. నేను గ్రిందబడితినని యాతఁడు భావించెనుగాఁబోలు లోనికి బోయెను. నేనును వెనుకనే లోపలకుఁ బ్రవేశించితిని.

అతఁడొకచోఁ గూర్చుండి వణకుచు మత్తుపానీయము లను ద్రాఁగజొచ్చెను. అపుడాతని యెదుట నేను హఠాత్తుగఁ బ్రత్యక్షమైతిని. అంత నాతఁడు వికృతముగ నఱచి మరణించిన వానివలె నేలపైఁ బడెను. నేనా గదియంతయు వెదకితిని. కానలసినంత యాహారము, డబ్బు నాకుఁ గనబడెను. అత్త రక్షణకై యొక బాకునుగీసి దుస్తులలో దాచుకొంటిని. తరువాత నాతని ముఖముపై నీళ్ళు చల్లితిని. అపుడాతఁడు కొంత తెప్పటిలెను.

“నీవు బ్రతికియే యున్నావా?” అని యాతఁడు ప్రశ్నించెను. “అవును” అని యంటిని. అతని కోరికపై నొక మందునుగూడ దీసియిచ్చితిని. అతఁడు దానిని ద్రాగిన తరువాత నిటులంటిని. “నీవు ప్రతిమాటకు నసత్యమేల పలుకుచున్నావు? నేను నిన్న వదిలిపోయెదనేమో యని యేల భయ

పడుచున్నావు ? నా తండ్రి, నీవు కనల పిల్లలాయని యడిగి నపుడు నీకంత కోపమేలకలిగినది ? అదినిజమగుటవలననా ? నాకు ధనమేల యిచ్చితివి ? కడకు నన్ను జంపుట కేల ప్రయత్నించితివి ? సర్వము నాకు వివరింపుము.”

“జేపు తప్పక చెప్పెదను” అని యాతడు హీనస్వరమున ననెను. అతని నొక గదియందుంచి తాళము వైచితిని. పిమ్మట బెద్ద నెగడును రగులజేసి సుఖనిద్ర జెందితిని.

4

మృత్యునాటి యుదయమేలేచి కాలకృత్యములన్నియుఁ దీర్చుకొని ముండనుసరింపనలసిన కార్యక్రమమునుగూర్చి యాలోచించితిని. నా తండ్రి సోదరుడు నాకు విరోధి యనుటలో నెట్టి సందియమునులేదు. అతడెట్లయినను నన్ను నాశనము చేయుటకుఁ బ్రయత్నించును. నా ప్రాణములను నేనే రక్షించుకొనవలసియున్నది. అందులకు వలయుఁ దెలివితేటలు, సాహసము నాకుఁ గలవనుట స్పష్టమే. కావునఁ గుక్కకాటుకుఁ జెప్పుదెబ్బ యనినటుల నాతనికి బుద్ధి జెప్పవలయును.

ఈ విధముగా నాలోచించుకొని యాతనివద్దకుఁ బోతిని. ఇరువురమును భోజనమొనర్పసాగితిమి. అతనితో నే నిట్లంటిని. “మన మిరువుర మొకరినొకరు అర్థముచేసికొనవలసిన సమయమేతెంచినది. నేనేమో యొక తెలివితక్కువ పల్లెటూరి కుఱ్ఱవాడనని భావించితివి. నీవు మంచివాడవని నేను భావించితిని. ఇరువురి యభిప్రాయములును భారసాటే. నేను నిన్ను నిన్నడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానము చెప్పుము.”

త్వరలోనే చెప్పదునని యాతఁ డనెను. ఏదేని యొక
యసత్యమును గల్పించి చెప్పట కాతడింకను సిద్ధపడియుండ
లేదని తలఁచితిని. అంతలో వీధితలుపులు తట్టిన చప్పుడాయెను.
పోయి తలుపుతీసితిని. సముద్రపు దుస్తులు ధరించిన యొక
బాలుఁడు కనఁబడెను. అతని ప్రవర్తన వింతగానుండెను.
“కవెనెంటు అను నోడ కెప్పెనగు హోసీసను వద్దనుండి బాల్ఫరు
రున కొకయు త్తరమును దెచ్చితి ” నని యాతఁడు నుడివెను.
అతనిని లోనఁ బ్రవేశ పెట్టితిని.

నా తండ్రి సోదరుఁ డాతని వద్దనుండి యు త్తరమును దీసి
కొని చదివెను. ఈ లోషల నా కుఱ్ఱవానికి భోజనము పెట్టితిని.
ఆ యు త్తరము నేనుగూడఁ జదివితిని. ఓడ సముద్రాంతర
దేశములకుఁ బోవుచున్నదనియు, నే వైన పనులున్నచో
వెంటనే తెలుపవలసినదనియు నోడకెప్పెనగు హోసీసను
ఆ యు త్తరమున ప్రవాసెను.

నేనా యు త్తరమును జదివిన తరువాత నా పితృసోదరుఁ
డిట్లని యెను. “కవెనెంట్ ఓడ కెప్పెనగు హోసీసనుఁ
నాకుఁ బనియున్నది. మన మిరువురము పోయినచో నాతనిని
హావే సత్రములోఁగాని, యేవైన కాగితములపై సంతకములు
పెట్టవలసి వచ్చినచోఁ గవెనెంటు ఓడపైఁగాని కలసికొన
వచ్చును. న్యాయవాది రాన్ కీలరునుగూడఁ గలసికొందము.
నీవు నా మాటలను నమ్మకపోయినచో నాతని మాటలనైన
నమ్మవచ్చును గదా. అతఁడు చాలగౌరవనీయుఁడు. నీ తండ్రిని
బాగుగా నెఱుఁగును.

మేముపోవు ప్రదేశమునఁ జాలమంది జనులుందురు గనుక నచట నాతఁడు నా కెట్టి యపకారమును జేయజాలఁ డని తలఁచితిని. న్యాయవాది రాన్ కీలరును గలసికొనవచ్చు ననియు, సముద్రమును, నోడలను జూడవచ్చుననియుఁ దలఁ చితిని. అందువలన నాతనితోఁ గలసిపోవుట కిష్టపడితిని.

మేము మువ్వరమును బయలుదేరితిమి. ఎబెనజరు ఏమియు మాటాడక నడచుచుండెను. నేనును నోడలోఁ బని చేయు కుఱవాఁడును గబురలోనికి డిగితిమి. అతని పేరు రేన్సము. అతని వయస్సెంతో యాతనికే తెలియదు. ఆతని మాటలన్నియు నీచులు మాటాడుకొను మాటలే. తాను చేసిన హత్యలు, దొంగతనములు మున్నగువానినిఁ గూర్చి యాతఁడు సగర్వముగాఁ జెప్పెను.

కెప్టెను హోసీసను చాల గొప్పవాడనియు, నీ లోకమున గాని, మఱియొక లోకమునఁగాని నెవరిని లెక్కచేయడనియుఁ గ్రూరుడనియుఁ దెలిపెను. కాని యతనిలో నొకలోటుగలదు. అతఁడు సమర్థుడైన నావికుఁడుకాదు. ఆ లోటును మఱి యొక నావికుఁడగు షూవను తీర్చును. షూవను గొప్ప త్రాగుబోతు; నిర్దయుఁడు, స్వల్పమగు తప్పనకే రేన్సమును గఠినముగాఁ గాయపరచెను.

“కాని యీ గాయపఱచిన ఫలితము నాతఁ డనుభవింపఁగలఁడు. ఇదిగో చాకు. సమయము వచ్చినపుడు దీనితో నాతనిని బొడిచి చంపెదను” అని రేన్సము చెప్పెను.

తరువాత రేన్నము తన జీవితమునఁగల సుఖమును గూర్చి వివరముగా ముచ్చటించెను. సముద్రజీవితము మిగుల నపాయకరమైనదైనను నొడ్డునకు వచ్చినప్పుడు కావలసిన వస్తువుల నన్నింటిని స్వేచ్ఛగాఁ గొనవచ్చును. తనకంటెఁ జిన్నవారగు పనివారినిఁ దన యిచ్చవచ్చినటుల శిక్షింపవచ్చును. ఆతని జీవితము ఉత్తర అమెరికాకుఁ బంపఁబడు బానిసల జీవితము కంటెను, దొంగిలింపఁబడి వెలకు నమ్మఁబడెడు నభాగ్యుల జీవితముకంటెను గడు మేలైనది.

అంతలో సముద్రపుటొడ్డున నొక పడవ కాన్పించెను. అది కవెనెంటు ఓడకుఁ జెందిన పడవయనియు, గెప్టెనుకొటకు వేచియున్నదనియు రేన్నము తెలిపెను. అచటకుఁ గొలఁది దూరమున సముద్రముననున్న కవెనెంటు ఓడనుగూడఁ జూచితిని. రేన్నము మాటలను విన్నతరువాత నా యోడను జూడఁ గనే నా కమితమగు నసహ్యము కలిగెను. ఆ యోడలోని వారినిఁ గూర్చి మిగుల జాలిపడితిని.

నేను నా తండ్రి సోదరునితో నిట్లంటిని. “నే నేనంద ర్భయునను గవెనెంటు ఓడపైకి రాజాలను.” నా మాటలను విననివానివలె నాతఁడేమో ప్రశ్నించెను. నే నిదివఱకుఁ జెప్పిన దానినే మరలఁ జెప్పితిని. నా మాట లాతనికి రుచింపలేదని గ్రహించితిని. తరువాత మాటాడుకొనవచ్చునని యాతఁడు బదులుపలికెను.

5

వేము మున్వరము హవేస్త్రమును జేరితిమి. రేన్నము మేడపైఁగల యొకగదిలోనికిఁ దీసికొనిపోయెను. ఆ గది మిగుల వేడిగానుండెను. ఒక కుర్చీపైఁ బూర్తిగ దుస్తుల ధరించి యున్న కెప్టెను హోసీసను కూర్చుండియుండెను.

అతఁడు నా తండ్రి సోదరునిఁ జూడఁగనే ముందునకు వచ్చి మిగుల నాప్యాయముగ నాహ్వనించెను. సమయము నకు వచ్చినందులకుఁ దన యానందమును వెలిపుచ్చెను. గది చాల వేడిగా నున్నదని ఎబెనజరు అనెను. అది తన యలవాటని కెప్టెను చెప్పెను. ఎవరి యలవాట్లు వారికిఁ దప్పవని ఎబెనజరు సమర్థించెను.

కెప్టెను అలవాటు నా దురదృష్టమునకుఁ గారణమాయెనని చెప్పకతప్పదు. నే నా వేడిని భరింపజాలకపోతిని. సముద్రమును జూడవలెనను కుతూహలము మెండాయెను. అందువలనఁ క్రిందకుఁబోయి యాడుకొనవలసినదని ఎబెనజరు చెప్పఁగానే బుద్ధిహీనుఁడవై యటులఁ జేసితిని.

సముద్రపు టొడ్డునకుఁబోయి యచటి దృశ్యములఁ జూడసాగితిని. అచటి నావికులు రకరకములైన దుస్తులు, ఆయుధములు ధరించియుండిరి. వారందఱును మిగులఁ గ్రూరులుగఁ గాన్పించిరి. వారిలోఁ దక్కువ క్రూరుఁడని తలఁచినవాని నొకనిని బ్రశ్నించితిని. అతఁడు మిగుల జగుప్సాకరమగు సమాధానముల నొసఁగెను. అంతలో రేన్నము కాన్పించెను. ఇరువురమును దిరిగి సత్రవుకుఁ బోతిమి.

సత్రపులో ముందుగదిలోఁ గూర్చుండి యరువురము బీరు పానీయమును త్రాగితిమి. సత్రపుయభిమానితో స్నేహము చేయవలెనను నభిప్రాయము నాకుఁ గలిగెను. అందువలన నాతనిని గూడ మా నద్దకు వచ్చి పానీయమును ద్రాగవలసిన దని కోరితిని. కాని మా వంటి నిరనులతోఁబాటు కూర్చుండి పానీయమును సేవించుట తన గౌరవమునకు భంగమని యాతఁడు తలఁచి యుండనోపు. అందువలన నాతడు గదినివీడి పోఁబోయెను.

అతనిని మరలఁ బిలిచి “న్యాయవాది రాన్ కీలరు నెఱుఁగుదురా?” అని ప్రశ్నించితిని.

“రాన్ కీలరు నేగాదు; ఎబెనజరునుగూడ నెఱుఁగుదును. ఒకానొకప్పు డాతఁడు మంచివాఁడే గాని యిప్పుడు కడుదుర్మార్గుఁడని చెప్పవచ్చును. ఏలయన నాతఁడే తన సోదరుఁడగు నలెగొండరును జంపెనను ప్రతీతి గలదు. అతఁడటాల నెందులకుఁ జేసెననఁగా షా వంశీయుల యాస్తి యంతయు గాఁజేయఁ దలఁచెను. అలెగొండరు పెద్దవాఁడుగదా! అతఁడు జీవించి యున్నచో నెబెనజరుకు జిల్లిగవ్వయైనను దక్కియుండెడిది కాదు.” అని సత్రపు యభిమాని చెప్పి లోనికిఁబోయెను.

నా తండ్రి పెద్దవాఁడను విషయమును నే నిదివఱకే యూహించితిని. అది యిప్పుడు నిర్ధారణయైనది. నా యదృష్టమునకు నే నెంతయు సంతసించితిని. ఏలయన జ్యేష్ఠుని కుమారుఁడనగు నాకే షా వంశీయుల యాస్తియంతయు సక్రమించును. అందువలననే ఎబెనజరు నన్ను జంపఁదలంచు

చున్నాడని యనుకొంటిని. నా మనస్సు పరిపరివిధముల నాలోచించడంబడగెను.

అంతలో నా పినతండ్రి పిలుపు వినబడెను. నేను బయటకు బోతిని. నా పినతండ్రి, కెప్పెను ఒకచో మాటాడుకొనుచుండిరి. కెప్పెను నాతో నిట్లనెను. “నిన్నుగూర్చి బాల్భరు చాల మంచిగా జెప్పినాడు. నీ స్నేహము మిగుల వాంఛనీయము. కాని యెక్కువకాల మిచ్చట నుండుటకు నీలు పడ నందుల కెంతయు విచారించుచున్నాను. నీవు కవెనెంటు ఓడపైకి వచ్చి నీ స్నేహమును జూపవలెను.”

ఓడ లోపలిభాగమును జూడవలెనని యెంత కుతూహల పడుచున్నను నపాయకరమగు పరిస్థితులలోనికి బోదలంచలేదు. ఒక న్యాయవాదిని జూడవలసి యున్నందున నోడలోనికి రాజాలనని నా విచారము వెలిపుచ్చితిని.

“బాల్భరా విషయమును నాకు జెప్పినాడు. పడవను న్యాయవాది యింటిసమీప ప్రదేశమునకు బంపుదును ” అని కెప్పెననెను. నేను మెత్తపడుటకు సిద్ధముగా నుంటిని. అంతలో నాతడు నన్ను బక్కకు బిలచి రహస్యముగా నిలులనెను. “ఎబెనజరు కడు దుర్మార్గుడు. నీకు హానిని దలపెట్టి యున్నాడు. ఓడపైకి వచ్చిన చెప్పుదును.”

ఓడపైకి బోవుటకు బూర్తిగ నిష్టపడితిని. వెంటనే మేముదరము పడవ నెక్కితిమి. నా యదృష్టమునకు నే నెంతయు సంతసించుచుంటిని. పడవ, యోడను సమీపించెను. కెప్పెను, నేను మొదట నోడ నెక్కుటకు నిశ్చయించితిమి. ఒక కుర్చీ

సాహాయ్యమున నే నోడ పై భాగమునకుఁ దీసికొనిపోఁబడితిని. అచట కెట్టెను సిద్ధముగానుండెను. నాకేమో కొలఁదిగ భీతి కలిగెను. కాని యచటి వింత దృశ్యములు నా కానందమును గొల్పుచుండెను. కెట్టెను అన్ని విశేషములను నాకు వివరముగాఁ దెలియఁజేయుచుండెను.

అంతలో నా పినతండ్రిమాట జ్ఞప్తికి వచ్చెను అతఁడచటలేడు. ఒక్కపరి యొడలు జలదరించెను. సర్వనాశనమైనదని తలఁచితిని. నలుదిక్కులఁ గలయఁజూచితిని. ఓడ దగ్గఱనుండి యొక పడన తీరమునకుఁ బోవుచుండెను. ఆ పడనలో నా పినతండ్రి కలఁడు. అతఁడు నా వైపునకు మిగులఁ గ్రూరముగఁ జూచుచుండెను.

“హత్య ! హత్య ! సహాయము చేయుఁడు ” అని యరచితిని. వెనుకనుండి నలుగురు మనుజులు వచ్చిరి. నా నోట గుడ్డలు క్రుక్కిరి. తలపై బలమగు దెబ్బను గొట్టిరి. కాళ్లు చేతులు త్రాళ్ళలోఁ గట్టిరి. నేను నిస్సహాయుడనైతిని. నా యాశా సాధములన్నియు నేలఁగూలెను.

6

ఓడ లోపలి భాగమున నొక చీకటి కొట్టములో నన్నుఁ బొరవై చిరి. శరీరమంతయు బాధగా నుండెను. మనస్సాందోళనాయుతమై యుండెను. ఏమియుఁ దోచకుండెను. రాత్రిం బగళ్లొకే విధముగా నుండెను. ఆ విధముగా నెంతకాలము గడచెనో తెలియకుండెను. కాని యంతలో నిదుర పట్టుటచే సర్వమును మఱచితిని.

ఒకప్పుడు మెలకువ వచ్చెను. పచ్చని కన్నులుగల యొక ముప్పదేండ్ల మానిసి నా ముఖమువద దీపముపెట్టి నిలబడి యుండెను. అతడు నన్ను బరిశీలించు చుండెను. నా యారోగ్య మెటులున్నదని యాతడు ప్రశ్నించెను. నా నాడిని బరిశీలించి, తలపై గాయమునకుఁ గట్టు కట్టెను. నాపట్ల దన సానుభూతిని బ్రకటించెను. త్రాగుట కొక పానీయమునుగూడ నిచ్చెను. పిమ్మట నన్న వీడిపోయెను.

అతడు మఱియొకసారి నావద్దకు వచ్చెను. అతనితోఁ బాటు కెట్టెనుగూడ వచ్చెను. మొదటివాడు నన్ను బరిశీలించి నా గాయమునకుఁ గట్టు కట్టెను. అతని పేరు రియాకు అని కెట్టెను పిలుచుచుండగాఁ దెలిసికొంటిని. అతడు నా కుపయోగకరమగు మిత్రుడు కాఁగలడని తలచితిని.

కొలది నిమిషములైన తరువాత నా బంధములన్నియు నూడదీయఁబడెను. అక్కడనుండి నేను ఓడలో వేతొక ప్రదేశమునకుఁ గొనిపోఁబడితిని. అచట నుండుట నాకు కొంత హాయినిఁ గూర్చెను. తిరిగి మనుజులమధ్య నుండుట కవకాశము గలిగెను. పనిలేని నావికులు కూర్చుండి వినోద కాలక్షేపము చేయుట కొఱకేర్పఱుపఁ బడిన గది యది. అచట రియాకు నా కొఱకుఁ బ్రత్యేకముగాఁ దయారుచేసి పంపిన పానీయమును ద్రాగితిని. అచట నేను చాల దినములుంటిని. ఈ లోపల నా యారోగ్య మభివృద్ధి చెందెను. ఆ నావికులను గూర్చిన కొన్ని విషయములను గూడ దెలిసికొనఁ గలిగితిని.

నావికు లెల్లరు మొరటు తేలినవారు. జీవిత మంతయు సముద్రముపైఁ గడపినవారు. అందుఁ గొందఁ జీదివఱకు సముద్రపు దొంగలతోఁ గలసి పనిచేసిరి. కొందఱు ప్రభుత్వము వారి నావలనుండి పారిపోయి వచ్చిరి. వారెల్లరు కడు దుర్మార్గులనియు, స్నేహపాత్రులు కారనియు మొదట భావించితిని. తరువాత నా యభిప్రాయమును గొంతనఱకై నను మార్చుకొనవలసిన యవసరము కలిగెను. వారికిఁ గూడ దయ, నిజాయితీ మున్నగు సద్గుణములు కొన్ని కలవని తెలిసికొనఁగలిగితిని.

వారు నావద్ద దొంగిలించిన ధనములో నెక్కువ భాగము తిరుగ నిచ్చివైచిరి. ఓడ ఉత్తర అమెరికాలోని కెర్నొలై నాకుఁ బోవుచుండెనని తెలిసికొంటిని. అచటఁ గల ప్రతిభూములలోఁ బనిచేయుటకు బానిసగా నమ్మఁబడుటకు నేను నా పినతండ్రిచేఁ బంపఁబడుచుంటిని !

అప్పు డప్పుడు నన్ను రేన్సము కలసికొనుచుండెను. తన గాయములకుఁ గట్టు కట్టుకొనుచు నధికారియగు షూవనును దూషించు చుండెడివాఁడు. కాని షూవ ననినఁ జాలమందికి భయభక్తులు కలవని గ్రహించితిని. నేను రేన్సముకు బుద్ధి గఱపఁ దలఁచితిని. ఆతనిలోని మానవత్వమును రేకెత్తింపఁ దలఁచితిని. కాని యాతఁడు చిన్ననాఁటినుండి సముద్రములపైఁ బ్రయాణము చేయుచుండుటచే నాతని కితరవిషయము లేవియు సరిగాఁ దెలియవు. నేలపై జీవించుచున్న వారందఱు సమితముగ గష్టముల పాలగుచున్నారని యాతఁడు భావించుచుండెను.

రియాకు ఆతనికిఁ ద్రాగుడు నేర్పెను. అందాతని కెట్టి దుగుద్దేశ్యమును లేదు. కాని యది రేన్సము ఆరోగ్యమునకు హానిచేయుచుండెను.

ఈ లోపల నోడపై భాగమునకుఁ బోవుటకు నా కనుజ్జ యియఁబడలేదు. గదిని వీడిపోవుటకు వీలులేకుండెను. అందు వలన నొక విధమగు విసుగు జనించెను.

7

ఒకనాటి రాత్రి పదునొకండు గంటలకు షూవను, రేన్సమును హత్య గావించెనను వార్త యోడయం దంతట వ్యాపించెను. మా గదిలోని వారము విభ్రాంతులమైతిమి. అంతలోఁ గెట్టెను హోసీసను మా గదిలోనికివచ్చెను. దీపము సాహాయ్యమున నాలోఁ డందఱను బరిశీలించి, నా వద్దకు వచ్చి యిటులనెను.

“నీవు రేన్సముస్థానము నాక్రమింపవలయును. ఇక నుండి నీవు అధికారుల గదిలోఁ బనిచేయవలయును.”

అంతలో నిరువురు మచుజులు రేన్సము నటకుఁ దీసికొని వచ్చిరి. వెలుగులో నాతని ముఖమును జూచితిని. ప్రేతకళ యావరించియుండెను. ఒక్కసారి నా యొడలు గగురుపాటు చెందెను. ముచ్చెమటలు పోసెను. వెంటనే యోడపై భాగ మునకుఁ బరుగెత్తితిని.

పిమ్మట నేను బనిచేయవలసిన యధికారుల గదిలోనికిఁ బోతిని. అది చాల విశాలముగనుండెను. కుర్చీలు మున్నగు

నవి యమర్పఁబడియుండెను. అధికారులు నిదురించుటకుఁ దగిన సౌకర్యములుగూడఁ నుండెను. దానిక్రింద మఱియొక గది యుండెను. అందు విలువగు నాహారపదార్థములు, పానీయములు, ఆయుధసామగ్రి ఘన్నగున వన్నియు నుండెను.

నేను అధికారుల గదిలోనికి మొదటఁ బ్రవేశించుసరికి షూవను యొక కుర్చీపైఁ గూర్చుండియుండెను. అతని ముందొక బ్రాందీసీసాకూడ నుండెను. నే నా గదిలోఁ బ్రవేశించినపు డాతఁడేమియుఁ జలింపలేదు. తరువాత గెట్టెను వచ్చి నప్పుడుకూడ నాతఁ డటులేయుండెను. అంతలో రియాకుకూడ వచ్చెను. రేన్సము మరణించెనను వార్త యాతని ముఖమున ప్రస్ఫుటముగాఁ గానవచ్చుచుండెను. మేము మువ్వర మొక్క మాట యైనను బలుకక షూవనును జూచుచుంటిమి. షూవను తన ముందుగల బల్లను జూచుచుండెను.

అంతలో షూవను తన ముందుగల బ్రాందీసీసాకొట్టకుఁ జేయిచాచెను. రియాకు వెంటనే యటకుఁబోయి యా సీసాను లాగుకొని సముద్రములోనికి విసరివై చెను. షూవను వెంటనే లేచి రియాకును హత్యచేయఁబూనెను. కాని కెట్టెను మధ్య నడ్డమువచ్చి షూవనును గద్దించి దూషించెను. ఇదివఱకే యాతఁడొక హత్యను గావించెనని హెచ్చరించెను. “కుఱ్ఱవాఁడొక యశుభ్రమగు పాత్రను దెచ్చెను” అని షూవననెను.

మేము మువ్వరమును భయపడితిమి. కెట్టెను షూవను భుజమును బట్టుకొని కుర్చీపైఁ గూర్చుండఁజేసెను. “ఈ రాత్రి జరిగిన విషయ మెవరకును దెలియరాదు. ఆతఁడు పొరపాటున

సముద్రములోఁ బడినట్లులఁ జెప్పవలయును” అని కెప్టెను హెచ్చరించెను. తరువాత వారిరువురును బానీయములను సేవించిరి.

నేను నా పనులను మిగుల నిష్టముతో నిర్వర్తింప సాగితిని. అంతయు సులభముగానుండెను. వారి కాహార పదార్థములను, బానీయములను సరఫరా చేయుచుంటిని. నాకుఁ బకుండుటకుఁ దగిన యేర్పాట్లుగూడ నుండెను. కెప్టెను, రియాకు నన్ను దయతోఁ జూచుచుండిరి. నాకుఁ గావలసిన యాహార పదార్థములను భుజించుటకుఁ గూడ వీలుకలిగెను. నా కిచ్చవచ్చినచోఁ బానీయములను ద్రాగుటకుఁ గూడ వీలుండెను. గియాకు ప్రీతి పాత్రుఁడగు స్నేహితుఁడనై ననేక విషయములను జెప్పుచుండెను. అందుఁ గొన్ని యుపయోగమైన విషయములుగూడ నుండెడివి. కెప్టెనుగూడ నప్పుడప్పుడు దయతోఁ దన యనుభవములను వివరించెడివాఁడు.

షూవను త్రాగుబోతు, ఆతఁడు మితిమీటి త్రాగి యొడలు తెలియని పరిస్థితిలో రేన్సముచు హత్యచేసినని తలంచితిని. ఆతఁడు చాల రోజులవరకు నే సచటఁ బనిచేయుచున్న విషయమునే గుర్తింపలేదు. ఒకనాఁడాతఁడు నావద్దకు హఠాత్తుగ వచ్చెను. నాకు మరణసమయ మానన్నమాయెనని తలచితిని. కాని యతఁడు “నీవిదివఱకిచ్చట నుంటివా? యని ప్రశ్నించెను. “లేదు” అని సమాధాన మిచ్చితిని. ఆతఁడు తిరిగిపోయి కూర్చుండెను. షూవను సహజముగ మంచివాఁడని తెలిసికొంటిని.

8

సముద్ర వాతావరణ మంతయుఁ బ్రతికూలముగ నుండెను. అందువలన వారము దినములు గడచినను నోడ ముందుకు సాగిపోలేదు. కొన్ని దినములు వెనుకకుఁ బయనము చేయగలసి వచ్చెను. ఓడ దక్షిణ దిశగాఁ బోవుచుండెను.

పడవ దినమున సముద్రమంతయుఁ బొగ మంచుచేఁ గప్పఁబడియుండెను. ముందున్న వస్తువులేవియుఁ గనఁబడుట లేదు. అందఱును నోడ కెట్టి ప్రమాదము సంభవించునో యని భయపడుచుండిరి. ఆనాఁడు, రాత్రి పది గంటలకుఁ గెప్పెనుకు, రియాకుకు భోదన పదార్థము లందిచ్చుచుంటిని. అంతలో నోడ గొప్ప సవ్వడితో దేనినో కొట్టుకొనెను.

ఓడ సముద్రములోని శిలలకుఁ దగిలియుండునని రియాకు చెప్పెను. పడవ దేనినో తగులుకొనియుండునని కెప్పెను అనెను. ఇరువురును దొందరగా బయటకుఁ బోయిరి. కెప్పెను చెప్పినదే నిజమాయెను. మా యోడ యొక పడవకుఁ దగులుట వలనఁ బడవ—యందలి మనుజులతో సముద్రపు టడుగునకుఁ బోయెను. ఒకఁడుమాత్ర మదృష్టవశమున మిగుల సాహసముతోఁ దన ప్రాణములను రక్షించుకొనఁ గలిగెను. అతఁడు వెంటనే యోడలోనికిఁ దీసికొని రాఁబడెను. కెప్పె నాతని నధికారుల గదిలోనికిఁ దీసికొని వచ్చెను.

ఆతఁడు మిగులఁ జూకుకైనవాఁడు. మంచీయలవాట్లు గలవాఁడు. అతనికడఁ గొన్ని ఆయుధములుగూడ నుండెను. అతనిని జూడఁగనే యాతఁడు స్నేహపాత్రుడని తలఁచితిని.

కెప్పె నా నూతనుని నిశితముగఁ బరిశీలించెను. ఆతని దుస్తులు ఋగుల విలువగలవి. కాని సముద్రములోఁ బడుటవలనఁ గొంత చెడియుండెను.

ఆ నూతనుఁడు కెప్పెనుతో నిట్లనియెను. “నేను క్రీ. శ. 1745 లో జార్జిరాజుకు వ్యతిరేకముగాఁ జరిగినతిరుగుబాటులోఁ బాల్గొంటిని. ఇప్పుడు మా నాయకుఁడు ఫ్రాన్సులోనున్నాఁడు. ఆతని యనుచరులవద్ద శిస్తులు వసూలుచేసి యాతనికిఁ దీసికొని పోవుచున్నాను. నన్ను మీరు ఫ్రాన్సులో దిగవిడిచినచో మీ సాహాయ్యమునకుఁ దగిన ధనము నొసంగెదను.”

తరువాత నాతఁడొక డబ్బుపటకాను దీసి యందుండి ధనమును బల్లపైఁ గ్రుమ్మరించెను. కెప్పెను మనస్సాందోళనా పూరితమాయెను. నూతనుని వద్దఁగల ధనములో సగమిచ్చి నచో నాతనిని బయలుదేరిన ప్రదేశమునకుఁ జేర్చుటకుఁ గెప్పెను అంగీకరించెను. ఆ ధనము తనదికాదనియు, నందువలన నంత ధనము నీయలేననియు నూతనుఁడు చెప్పెను. కొంత తరనభరన జరిగినతరువాత నాతఁడు అటువది గిన్నాణెముల నిచ్చుట కంగీకరించెను. కెప్పెనుగూడ నా మొత్తమును దీసి కొనుటకుఁ దన సమ్మతినిఁ దెలిపెను.

కెప్పె నచటినుండి బయటకుఁ బోయినతరువాత నా నూతనుఁడు పానీయమునిమ్మవి నన్నుఁగోరెను. అందువలనఁ దాళపు చెవి తెచ్చుటకు నోడ పై భాగమునకుఁబోతిని. అచటఁ గెప్పెను, రియాకు రహస్యముగా మాటాడుకొనుచుండిరి. వారి సంభాషణను జాటుగానుండి వింటిని. అది నన్ను విభ్రాంతునిఁ జేసెను.

వారిరువురు నా నూతనుని అధికారుల గదిలో నేయుంచి, హత్య జేయఁదలఁచిరి.

“మన మిరువురము ఆతనిని గబుర్లలోనికి దింపి హతాత్తుగఁ జెఱియొక రెక్క పట్టుకొని చంపుదము. లేదా ఇరువురము రెండుప్రక్కలనుండి హతాత్తుగఁ బ్రవేశించి యాతనిని బట్టుకొని చంపుదము” అని కెప్పెను చెప్పెను.

ఆ మాటలను వినఁగానే నాకు భయముకలిగెను; కోపముగూడ వచ్చెను. నెంటనే వారి యెదుటఁబడి నేను వచ్చిన పనినిఁ జెప్పితిని. అప్పుడు కెప్పెను నన్నమితమగు దయతోఁ బలుకరించి యిటులనెను. “మన యోడలోనున్న నూతనపురుషుఁడు, మనకు మిగుల నపాయకరమైనవాఁడు. రాజద్రోహి. మన యాయుధసామగ్రియంతయు నాతఁడున్న ప్రదేశమునకు దగ్గఱనున్నదిగదా! మేముపోయి వాని నీవలకుఁ దెచ్చినచో నాతఁ డనుమానపడవచ్చును. నీవు కుఱ్ఱవాఁడవు. నీవేమియు నెఱుఁగనటులఁ బోయి కొన్ని యాయుధముల నీవలకుఁ దీసికొనిరావలయును. నీవు చేయు నీ యుపకారమును నేను జ్ఞప్తియందుంచుకొనెదను. అధియుఁగాక యతని పట కాలోఁగలధనమును నీవు వీలుపడినపుడు దొంగిలింపవచ్చును.”

నే నటులే చేయుదునని చెప్పి, యాతఁడిచ్చిన తాళపు చెవినిఁ దీసికొని తిరిగిపోతిని. నేను వారుచెప్పినటులఁ జేయుటా లేక వారిచేత మరణమును బొందుటా యను సమస్య యుదయించెను. నేను, ఆ నూతనుఁడు గలసి మిగిలినవారి నందఱు నెదుర్కొనుట యంత లాభకారికాదని తోఁచెను. కాని హంతకులకు సాహాయ్యముఁజేయుట కిచ్చగింపనైతిని.

నేను అధికారుల గదిలోనికి బోవుసరి కా నూతనుఁడు భోజనము చేయుచుండెను. నే నాతనివద్దకుఁబోయి యధికారుల కుట్రయంతయు నే వేదించితిని. అతనికి నా పేరును దెలిపితిని. అతనిపేరు స్టీవర్లు ఎలన్ బెక్ అని పిలుతురు; మే విరువురము స్నేహితులమైతిమి.

తరువాత నా గదిని బాగుగఁ బరిశీలించి రక్షణకుఁ దగినయేరాట్లను గావించుకొంటిమి; ఆయుధములను సిద్ధముగా నుంచుకొంటిమి. నేనొక చిన్న కత్తినిఁ దీసికొంటిని. మాతోఁ బోరుటకు నోడ్లపైఁ బదునైదుగురు గలరు. కాని మా రక్షణ పూహమువలన వారిలోఁ బలువురను దెగటార్చి విజయమును సాధింపఁగలమని నమ్మితిమి. ఏ క్షణములోనైనను శత్రువులు మా యూహలను దెలిసికొని మాపై దండెత్తుదురని భావించి, యందులకు సిద్ధపడితిమి.

9

మేము భావించినట్లే యాయెను. నే నెంతకాలము నకును దిరిగి పోక పోవుటవలనఁ గెట్టెను మేమున్న గదిద్వారము వద్దకువచ్చి నిలఁబడెను. అతనిని జూడఁగనే ఎలన్ “అచ్చటనే నిలబడుము” అని హెచ్చరించెను; తన కత్తినిఁ జూపెను.

“నిన్ను దయదలచి రక్షించినందులకు నీవు చూప వలసిన కృతజ్ఞత యిదియేనా?” అని కెట్టెను ప్రశ్నించెను.

“నీ దయ నాకుఁ దెలియును. నీవు ద్రోహివి. నీ ద్రోహ మంతయు నాకుఁ దెలియును. ఇంకను ఆలశ్యమెందులకు? పోరాటమునకు రిండు. మేము పోరాటమునకు సిద్ధముగా

నున్నాము. నే నెవరనో నీకుఁ దెలియునుగదా” అని ఎలన్ హెచ్చరించెను.

కెప్టెను నా దిక్కునకుఁ జూచి “జేవిడ్, నీ మోసమును జ ప్తి యందుంచు కొందును” అనెను. పిమ్మట నచ్చోటు వీడిపోయెను.

త్వరలోనే పోరాటము సంభవించునని యెంచి యాయుధముల ధరించి మా మా ప్రదేశములలో సిద్ధముగా నుంటిమి. ఎలన్ ఒకచేతిలోఁ గత్తి, మఱియొక చేతిలోఁ జాకు ధరించెను. శత్రువులుగూడ నాయుధములు ధరించి పోరాటమునకు సిద్ధమగుచున్నారను విషయమును గిట్టికీనుండి చూచి తెలిసికొంటిని. పోరాటము త్వరలోఁ బ్రారంభమై త్వరలో ముగిసిన బాగుండునని తలఁచితిని.

ఆ సుముహూర్త మేతెంచెను. హఠాత్తుగ నడుగుల చప్పుడు, కేకలు విననాయెను. ఎలన్ ఒక్క అంకె వైచెను. నేనాతని దిక్కునకుఁ జూచితిని. అచట షూవను ఎలన్ పోరుచుండిరి. రేన్సమును జంపిన దాతఁడేయని యటచితిని. ఎలన్ తన కత్తిని షూవన్ శరీరములోనికి గ్రుచ్చుటను జూచితిని.

అంతలో నైదుగురు నేనున్న దిక్కునుండి వచ్చిరి. అంతవఱకు నేను బిస్తోలును బ్రేల్చియుండ లేదుగాని యా క్షణ మునఁ బ్రేల్చితిని. అది యొకనికిఁ దగిలియుండును. తరువాత రెండు మూఁడు సార్లు ప్రేల్చితిని. అంతటితో వారు పలాయనము చిత్తగించిరి. నేను దిరిగి ఎలన్ దిక్కునకుఁ జూచితిని.

ఎలన్ కత్తి రక్త సిక్తమై యుండెను. ఆతఁడు విజయని వలె నుండెను. ఆతనిముందు షూవన్ పడియుండెను. అక్కడ నొక రక్తపు మడుఁ గేర్పడెను. ఆతని నిరువురు ముగ్గురు బయట కీడ్చుకొని పోయిరి. ఆతఁడు త్రోవలో మరణించి యుండును. నే నొకనిని గాయపరచితినియు, నాతఁడు కెప్పెనై యుండుననియు నెలన్కుఁ దెలిపితిని. తా నిరువురినిఁ జంపితినిని ఎలన్ చెప్పెను.

అప్పటికిఁ బోరాటము ముగిసెను. కాని యది పూర్తిగ ముగిసెనని మేము భావింపలేదు. తిరిగి వారు త్వరలోనే సిద్ధపడి వచ్చెదరని యూహించితిమి.

ఒక యిరాల వినఁబడెను. అంతటితోఁ బోరాటము మరలఁ బ్రారంభమాయెను. కొందఱు మనుజులు తలుపును ద్రోసికొని రాఁజొచ్చిరి. అదేసమయమున నొక నావికుఁడు పై నున్న యద్దమును బగులఁ గొట్టి యా సందునుండి లోనికిఁ బ్రవేశించెను. మొదట నాతనిని బీస్తాల్తోఁ ద్రోసితిని గాని బ్రేల్చుఁ జాలకపోతిని. కడకు నాతఁడు నా మీఁదకురాఁగా ధైర్యము తెచ్చుకొని ప్రేల్చితిని. అతఁడు నేలపైఁ బడెను. తరువాత మఱియొకని పైఁగూడఁ ప్రేల్చితిని.

అంతలో నెలన్ — సాహాయ్యము కొఱకుఁ గేకవై చెను. ఆ దిక్కునకుఁ జూచితిని. ఎలన్ పోరుచుండగాఁ నొక శత్రువు దొంగచాటున వచ్చి యాతనిఁ బట్టుకొనెను. ఎలన్ ఆతనిని జాకుతోఁ బొడుచుచుండెను గాని యాతఁడు పట్టు వీడకుండెను. నే నాతనివద్దకు దుమికితిని. అప్పటికే ఎలన్ శత్రు

వును బడఁగొట్టి అంకె లిడుచు వీరవిహారము చేయఁజొచ్చెను. ఆతనిచేతఁ గల కత్తి తళ తళ మని మెఱయుచుండెను. ఆతని ధాటి కాగలేక శత్రువులు చెల్లాచెదరైరి.

ఎలన్ నావద్దకు వచ్చి నన్ను గాఢముగఁ గౌగలించు కొని నా సాహాయ్యము నెంతయు నభినందించెను. తరువాత నచ్చటఁ బడియున్న నలుగురు శత్రువులను బయటకీడ్చివైచెను. తన విజయమును జాటుచుఁ బద్యములఁ బాడఁ జొచ్చెను. మధ్య మధ్య నన్నుఁగూడఁ బొగడుచుండెను.

పిమ్మట నేను నిదురపోతిని. అప్పుడు ఎలన్ కాపుండెను. మూఁడు గంటలు నిదురపోయిన తరువాత నెలన్ నన్ను లేపెను. అప్పుడాతఁడు నిదురపోయెను. నేను గాపుంటిని. అంతలోఁ దెల్లవాటెను.

10

గది యంతయు రక్తసిక్తమై యుండెను. గాజు ముక్కలు చెల్లాచెదురుగఁ బడియుండెను. కాని మేము మంచి యల్లాసముగ నుంటిమి. ఓడయధికారుల నోడించి, విజయమును గైవసము చేసికొన్న మాకు ఆనందము దక్క మఱి యేమియుండును? మా యిచ్చవచ్చిన యాహార పదార్థముల భుజించుటకును, బానీయములను సేవించుటకును వీలుకలిగెను. ఇంకఁ గెప్పెనుకు, రియాకుకుఁ ద్రాగుటకు మంచిసీరు దక్క మఱి యెట్టి పానీయమునులేదు. అది మా కషరిమితానందమును గలుగఁజేసెను.

వారిరువురును ద్రాగుడులేకుండ నెంతో కాలముండ లేరనియు, ద్వారలోనే వారు రాజీకి వచ్చెదరనియు ఎలన్ ఊహించెను.

మే మిరువురము నుదయకాలపు భోజనమును దీసి కొనుచు సంతోషముగాఁ గాలమును గడపసాగితిమి.

ఎలన్ తన కోటునకున్న వెండి గుండీనిఁ జాకుతొఁ గోసి నాకిచ్చి యిటులనెడు.” ఈ గుండీలను నా తండ్రి నాకిచ్చి నాఁడు. వానిలో నొకదానిని నీకిచ్చుచున్నాను. దీనిని బట్టి నిన్నెంతటి యాత్మ మిత్రుఁడుగా భావించుచున్నానో యరము చేసికొనఁగలవు. దీని నానవాలుగాఁ జూపినచో నా స్నేహితు లెచ్చటనున్నను నిన్ను గారవింతురు. నీకుఁ గావలసిన సౌకర్యములను సమకూర్తురు.”

ఆతని యభిమానమును నే నెంతయు నభినందించితిని. ఆతఁడనిన నాకు సదభిప్రాయ మంతకంతకు హెచ్చసాగెను. ఆతఁడిచ్చిన గుండీని ఎంతో విలువైనదిగా దాఁచుకొంటిని.

అంతలో నోడ పై భాగమునుండి రియాకు మాట వినఁ బడెను. మాతోఁ గొన్ని విషయములు మాటాడవలసి యున్నదని యాతఁడనెను. నేను జేతఁ బిస్తోలును ధరించి యిదివరకు నద్దము పగులఁగొట్టఁబడినచోటికిఁ బోతిని. రియాకు, నేను, ఒకరి మొగమొకరము కొలఁది కాలము చూచుకొంటిమి. రియాకనిన నాకు మొదటినుండియు మంచి యభిప్రాయమే యేర్పడియుండెను.

రియాకు పోరాటమున నంతగాఁ బాల్గొని యుండలేదు. అందువలన నాతని కెచ్చటను దీవ్రమగు గాయములు తగుల

లేదు. కాని యతఁడు మిగుల నలసియుండెను. ఏలయన నతఁడు గడచిన రాత్రి యంతయుఁ దగిన భోజనము లేకుండ నుండెను. మంచి పానీయములు గూడ సేవింపలేదు. రాత్రి యంతయుఁ గాపలాగూడ నుండవలసివచ్చెను

రియాకే సంభాషణ ప్రారంభించెను. జరిగిన దంతయు వ్యర్థముగా జరిగినదని యతఁడు వాక్రుచ్చెను. “అది మీరు చెసికొన్నదే” అని యంటిని.

“కెప్పెను మీతో మాటాడఁదలచు చున్నాఁడు” అని రియాకు చెప్పెను.

“మీరు మరల మోసము చేయఁదలచు చున్నారు. మీ నక్క-జిత్తుల నిచ్చట నమ్మువా రెవరును లేరు” అని యంటిని.

“మోస మేమియు లేదు. ఒకవేళ నతఁ డేదైన మోస మును దలపెట్టినను నతని మాటను వినువా రొక్కరును లేరు. నేను వినను. ఆతనిని వదలించుకొనఁ, జూచుచున్నాము” అని చిఱునగవుతో రియాకు నమ్మబలికెను.

రియాకు కోరికపై నాతని కొక పానీయమును గూడ నిచ్చితిని. అందుల కాయతఁడెంతయు సంతసించెను.

నేను, ఎలన్ కొంతసేపు సంభాషించుకొంటిమి. తరు వాత మేము కెప్పెనుతో మాటాడుట కిచ్చగించుంటిమని రియాకుఁ దెలిపితిమి. రియాకు ఆ సందేశమును దీసికొనిపోయి కొంతసేపటికిఁ గెప్పెనుతోఁ దిరిగి వచ్చెను.

ఎలన్ కెప్పెను దిక్కుకుఁ బిస్తోలు గుటి చూచిపెట్టెను. దానిని దీసివేయవలసినదిగాఁ గెప్పెను కోరెను. “నీవు దుర్మార్గుడవు. నీకు మాట నిలకడలేదు. నిన్న నీవుచేసిన నీచమైన మోసమింకను జప్తియందున్నది” అని ఎలన్ జవాబిచ్చెను.

అంతఁ గెప్పెను ఇట్లనెను. “మీరంతయుఁ బాడుచేసినాను. ఇప్పుడు ఓడను ముందుకుఁ బోనిచ్చుటకుఁ దగినంత మంది నావికులులేరు. కనుక నేను దిరిగి గాస్కోకుఁ బోయి నావికులను సేకరించవలసియున్నది.”

“నన్ను, మన మనుకొన్న ప్రదేశమునకుఁ దీసికొని పోవలసినదే” అని ఎలన్ అనెను.

“మీరనిన తీరము మిగుల నపాయకరమైనది. ఇచ్చట దాని విశేషములు తెలిసినవారులేరు” అని కెప్పెను జవాబిచ్చెను.

“నాకదంతయుఁ దెలియదు. నీవు నా ప్రదేశమునకు సమీపమున నెచ్చటనైనను దింపవలసినదే” అని ఎలన్ తిరిగి కోరెను. తరువాత నతఁడు కెప్పెనుకు మంచిరకపు పానీయమును నొకదాని నిచ్చెను.

11

ఎలన్, నేను గదిలోఁ గూర్చుండి కబుర్లు చెప్పుకొంటిమి. నా పూర్తి కథ ఎలన్కుఁ జెప్పితిని. ఎలన్ తన కథను నాకుఁ జెప్పెను. ఎలన్ నోటినుండి స్కాట్లండు మిట్ట

పదేశములకుఁ జెందిన విషయమును దెలిసికొనుట మిగులఁ గుతూహలముగ నుండెను.

నేనే మొదట నా కథను బ్రారంభించితిని. నా దురదృష్ట జీవితమంతయు సావధానముగావిని యాతఁడు తన సానుభూతిని వెలిపుచ్చెను. తరువాత నాతఁడు తన తండ్రినిఁ గూర్చిన యొక చిన్న విషయము నిటులఁ జెప్పెను.

“మా మిట్ట పదేశములవారము కత్తి యుద్ధమున మిగులఁ బ్రసిద్ధిఁ జెందినవారము. జార్జిరాజు దానిని జూడఁ దలచి నా తండ్రిని, మఱి మువ్వరను బిలిపించెను. వారు రెండు గంటలు తమ విద్య నమోఘముగఁ బ్రదర్శించిరి. రాజు, రాణి, మఱి యనేక ప్రముఖులు చూచి యానందించి మెచ్చుకొనిరి. చివరకు రాజు వారితోఁ జక్కఁగా మాటాడి యొక్కొక్కనికి మూఁడు గిని నాణెముల నిచ్చెను. వారు రాజ భవనమునుండి బయటకు నచ్చునపుడు కడపటి ద్వారము వద్ద నొక కాపలావాఁ డుండెను. ఆతనికి డబ్బు నిచ్చుట యాచారమనుకొని నా తండ్రి తన వద్దనున్న మూఁడు గిని నాణెములను నతని కిచ్చివై చెను. మిగిలిన మువ్వరును నట్లే యొనర్చిరి. నా తండ్రి యంతటివాఁడు !”

“నీవు చెప్పిన కథనుబట్టి చూడఁగా నీ తండ్రి నీ కేమియు మిగల్చలేదని తోచుచున్నది. ఏమందువు ?” అని యంటిని.

“నిజమే. నా కాతఁడేమియు మిగల్చలేదు. కాని నే నెన్నఁడు నందులకు విచారింపలేదు. నా వద్ద ఫ్రాన్సు

రాజు ప్రతములు కొన్ని కలవు. అవియున్నంతవఱకు నాంకెటి
భయమునులేదు. డబ్బుకుఁ గొదువలేదు” అని ఎలన్
సమాధాన మిచ్చెను.

తరువాత నాతఁ డప్పుడప్పుడు ప్రాన్సుచుండి స్కాట్లం
డున కెందులకు వచ్చుచున్నదిని వివరించెను.

“ప్రాన్సు రాజు వద్దఁ పసిచేయుటకుఁ గొందఱు పని
వాండ్రను దీసికొని పోవుచుందును. అందువలనఁ గొంత
ధనము లభించును. ప్రాన్సులో నెల్లప్పుడుండుట విసుగుదలగా
నుండును. అందువలన మార్పుకొఱ కప్పుడప్పు డిచటకు వచ్చు
చుందును. ఇంతకంటె మఱియొక ముఖ్యమగు కారణము
గలదు. మా నాయకుఁడు ఆర్డుషీల్. అతఁడు ప్రాన్సులో
నున్నాఁడు.

ఒకప్పుడాతఁడు చాల గొప్పవాడు. ఆ స్తిపరుడు. రాజు
లకు సింహ స్వప్నమువలె నుండెడివాఁడు. అతఁడిప్పుడు
ప్రాన్సులో బికారియై యున్నాఁడు. ఇంకను ప్రాన్సులో ననేక
మంది తిరుగుబాటుదారుల పుత్రులున్నారు. వారందఱకు
విద్యను నేర్పింపవలెనుగదా. అందువలన నిచ్చటఁగల కొందఱు
రైతులు రాజునకు శిస్తును జెల్లించుటయే గాక, ప్రాన్సులోని
మా నాయకునకుఁ గూడ శిస్తును జెల్లెంతురు. ఆ ధనమును
దీసికొని పోవుటకుఁగూడ నే కప్పుడప్పుడు వచ్చుచుందును.

ఇక ‘ఎఱ్ఱనక్క’ను గూర్చి చెప్పెదను వినుము. క్రీ. శ.
1745 లో రాజుపై దిరుగుబాటు విఫలమైనప్పుడు, తిరుగు
బాటుదారులు చెల్లాచెదరైరి. మా నాయకుఁడు ఆర్డు షీల్

సర్వమును దృఢజించి పర్వతములలోనికిఁ బరుగెత్తెను. ఆతనిని దరువాత స్రాన్సుకుఁ జేర్చితిమి. ప్రభుత్వమువా రాతనిని బట్టఁ జాలక యాతనికి దేశములోఁగల సర్వహక్కులను రద్దుచేసిరి. ఆస్తులను వశపఱచుకొనిరి. కాని రైతులుమాత్రము నాయకు నకు శిస్తులు చెల్లించుట మానలేదు.

కొలిన్ రాయి అను కాంబెల్ రాజతరపున రైతులనంద శిస్తులు వసూలుచేయుటకు నియమింపఁబడెను. రైతు లాతనికి సరిగనే శిస్తులు చెల్లించుచుండిరి. కాని వారు తమ నాయకు నకుఁగూడ శిస్తులు చెల్లించుచుండిరను విషయ మాతనికిఁ దెలిసెను. అది యాతఁడు సహింపలేకపోయెను. భూములను దిరిగి వేలము వేసెను. ఇదివఱకుఁగల రైతులే హెచ్చుమొత్తములకుఁ బొడిరి. అప్పు డాతఁడు నిస్సహాయుఁడాయెను. కాని యాతఁడు మా నాయకుని మూఁఛ్చఁదలఁచెను. అందువలన నాతఁడు బూజుపట్టిన పత్రములను వెదకి తెప్పించి, న్యాయ వాదుల కప్పగించి, రైతులను భూములనుండి వెడలఁగొట్టుటకుఁ దగిన ప్రయత్నములఁ జేసెను. ఆతఁడు నాకంటఁ బడిన-వో దప్పక తగిన శాస్త్రజేయుదును.”

12

అర్ధరాత్రి యాయెను. కెప్టెనువచ్చి దారినరిగాఁ దెలియుటలేదని చెప్పెను. అందేదైన మోసము గలదేమోయాని మొదట ననుకొంటిమి; గాని యాతని ముఖమును జూచిన తరువాత మోసమేమియు లేదని తలంచితిమి. నేను, ఎలన్ ఓశ పై భాగమునకుఁ బోతిమి.

సముద్రమంతయు నల్లకల్లోలముగా నుండెను. దారి
యంతట శిలలుండెను. ఏ ఊణమునైనను నోడ యా శిలలకుఁ
దగిలి ముక్కలగునేమో యనునట్లుండెను. కాని కెప్పెను,
రియాకు మిగుల ధైర్యముతో నడపుచుండిరి. పోరాటమునఁ
దన యాధిక్యతను జూపిన ఎలన్ ముఖమున రక్తపుచుక్క
లేకుండెను. అతఁడు తన ప్రాణముల నరచేతఁ జెట్టుకొని
యుండెను.

ఒకప్పుడు ఓడ యొక పెద్ద యలచేఁ దట్టఁబడెను. ఆ
యూపునకు నోడపోయి యొకశిలను దాకెను. దైవవశమున
నోడ ముక్కలుకాలేదు. విలఁబడినవార మందఱుము క్రిందఁ
బడితిమి. అంతయు నయోమయముగా నుండెను.

ఇక నోడకుఁ బ్రమాదము తప్పని నిశ్చయించిరి
కాబోలు; రియాకు మున్నగువారందఱు నోడలో మధ్యభాగ
మున నున్న పడవను గ్రిందకు దింపి సిద్ధముచేయుటలో నిమ
గ్నులై యుండిరి. నేనును వారికి సహాయము చేయఁబూని
తిని. కాని యది మిగులఁ గష్టసాధ్యమైన పనిగానుండెను.
పనిచేయుటకు శక్తిగల నావికులెల్లరును సాయపడఁజొచ్చిరి.

కెప్పెను ఆశను వదలుకొనెను. అతఁడు నిశ్చేష్టుఁ
డాయెను. మేము పనిచేయుచు సముద్రపరిస్థితినిఁ గనిపెట్టి
యుండవలసినదని యొక గాయపడినవానిని నియమించితిమి.
మేము పడవను గ్రిందకు దింపుటకు సిద్ధముగా నుంటిమి.
అంతలో “జాగ్రత్త, జాగ్రత్త”యను కేకలు వినఁబడెను. అది

సాధారణమైన హెచ్చరిక కాదని యాతని గొంతువలన గ్రహించితిమి. సముద్ర మొక్కపరి యుప్పొంగి యోడను బోర్ల గిలవై చెను. నేను దూరముగా సముద్రములోనికి విసరఁ బడితిని.

సముద్రములో నెన్నిసార్లు మునిగి తేలితినో చెప్పఁ జాలను. అంతలో నదృష్టవశమున నొక దుంగ నావద్దకుఁ గొట్టుకొనివచ్చెను. నేను దానిని గట్టిగాఁ బట్టుకొంటిని. ఓడ కొఱకుఁ గేకనై చితిని. కాని నా కెట్టి సమాధానమును రాలేదు. ఇక దైవముపై భారమువైచి యా దుంగ నతికష్టముతో ముందుకు నెట్టుకొని పోసాగితిని. అది మిగులఁ గష్టముగా నుండెను. కాని ప్రాణరక్షణకై యా శ్రమను లెక్కచేయ నైతిని.

ఒక గంటసేపాయెను. నా యదృష్టము ఫలించెను. సముద్రపు టొడ్డువచ్చెను. దుంగను వదలివైచి, యిసుకపై నడువసాగితిని. దయామయుఁడగు దేవునకు నా కృతజ్ఞతను దెల్పితిని.

13

తెల్ల వారెను. ఒకకొండపై కెక్కి యంతయుఁ గలయుఁ జూచితిని. ఎక్కడను నోడజూడగాని, పడవజూడగాని కాన్పింప లేదు. ఇక నా ప్రదేశమున నిండ్లు, మనుజులు గలరేమో యని పరిశీలించితిని; గాని నా శ్రమయంతయు వృధా యయ్యెను. అచట నున్నది నే నొకఁడనే యని తలఁచినపుడు నన్నావహించిన భయము వర్ణనాతీతము.

దీవిపైఁ బ్రయాణము చేయుచుండఁగా నొకచోఁ బ్రవాహ మడ్డువచ్చెను. ఒడ్డుననే పడి ముందుకుఁ బోతిని. కడకు నలువైపుల నేరుకలదని గ్రహించితిని. అంతలో నేనిది వఱకుఁ బడినపాటు చాలవనినటుల వర్షము ధారాపాతముగఁ గురియఁజొచ్చెను. చలికి గడగడ వణకఁజొచ్చితిని. దుఃఖముచేఁ గండ వెంబడి నీరు కాఱఁజొచ్చెను. దీవిలోఁ బొడిభాగ మెచ్చటను గనఁబడకుండెను.

రెండవ దినమున దీవియంతయుఁ దిగుగఁజొచ్చితిని. అల్లంతదూరమున నిండ్లు, పొగ కాన్పింపఁజొచ్చెను. కాని యేమి లాభము? నేనీ దీవిని వదలు సాధనము గానరాకుండెను. కాని నే నెట్లయినను జీవించితీరుదునను నమ్మకము కలుగుచుండెను.

మూడవదినమున నా జేబులో నేబదిపౌనులకు బదులు, మూడుపౌనుల నాలుగుషిల్లింగులున్నవిషయమును గ్రహించితిని. ఒక యెత్తైన గుట్టనెక్కి దుస్తుల నాటబెట్టుకొనుచుంటిని. అంతలో సముద్రమున నొక పడవ కాన్పించెను. అందుఁగల యిరువురు మనుజులనుగూడ జూచితిని. వారు నేనున్న ప్రదేశమునకు దగ్గఱగా వచ్చిరి. నేను గట్టిగా నటచితిని. సంజలు చేసితిని. వారు ననుజూచిరి. నవ్విరి. ఏమో మాటాడుకొనిరి. కాని నాకు రవ్వంతయు సాహాయ్యము చేయకయే ముందునకుఁ బోయిరి.

నాలుగవ దినమున నా పడవయే నన్ను సమీపించెను. అందీసారి క్రిందటి దినమునఁగల యిరువురు మనుజులు గాక

మూడవవారి డొక్కడుండెను. నన్ను వారి పడవలోనికి దీసి
కొని పోవలసినదని ప్రార్థించితిని. వారు నవ్వుకొనిరి. నూత
నుడు నాతో మాటాడఁ జొచ్చెను అతని భాష వేరు.
ఎట్టకేలకు నేను గొన్నిమాటల నర్థముచేసుకొనఁ గలిగితిని.
నాను జానోదయ మాయెను.

వెంటనే దీవి యాగ్నేయ మూలకుఁ బరుగెత్తితిని.
ఆశ్చర్యము! మున్ను కనఁబడినచోట నీటి ప్రవాహము
లేకుండెను. నేను మొదటఁ జూచినపు డచట సముద్రపు పోలు
వలన నీరుండెను. ఇప్పుడాపోటు తగ్గుటచే నేల కనఁబడుచుండెను.
నేను దానిపైఁగా నడచిపోయి మళ్దీవినిఁ జేరితిని.

14

మృత్ నీవిలోఁ జాలసేపు బ్రయాణముచేసి యొక
గృహమును జేరితిని. ఆ గృహమునుజేరుట నా యదృష్టమునియే
చెప్పవలెను. ఆ గృహ యజమాని నా వద్దఁగల వెండి గుండీనిఁ
జూచి యొక ప్రమాదములోఁ జిక్కుకొన్న వారందఱు
సురక్షితముగ నున్నారని తెలిపెను. అందు నెలన్ కూడఁ
గలఁడని తెలిసికొని సంతసించితిని.

ఆ గృహ యజమాని తెల్పిన సమాచారము వలన
టారోసే యను ప్రదేశమునకుఁ బయలుదేరితిని. టారోసేకు
మార్గమును జూపువాఁడొకఁడు నన్ను మోసము చేయనెం
చెనుగాని నేనాతని వలలోఁ జిక్కలేదు. కఱ్ఱ సాహాయ్య
మున నడచుచున్న యొక గ్రుడ్డివాఁడుగూడ నన్ను మోసపుచ్చ
నెంచెనుగాని సఫలీకృతుఁడు గా లేదు.

ఎట్టకేలకు నేను టారోసే చేరితిని. ఎలన్ కూడ నచటకు వచ్చి తన యూరికి బోయెనని యచ్చటఁగల పడవవాండ్ర వలనఁ దెలిసికొంటిని. ఎలన్ నన్నా పడవ వాండ్రకు వర్ణించి చెప్పియుండెను. అందువలన వారు నన్ను గుర్తించి యా విషయమును నాకుఁ దెల్పిరి. పడవపైఁ బ్రయాణము చేసి స్కాట్లండు ప్రధాన భాగమును జేరితిని. అటు పిమ్మట నెలన్ కల ప్రదేశమునకుఁ బయనమైతిని.

త్రోవలో నొక మతాధికారినిఁ గలసికొంటిని. అతని కేరు హెండ్రేండు. అతఁడు చూచుటకుఁ జాల మంచివాని వలెఁ గన్పట్టెను. తరువాత నా యభిప్రాయము నిజమని తేలెను. మే మిరువురమును గలసి ప్రయాణము చేయసాగితిమి. త్రోవలో నాతఁడందఱనుబలుకరించుచుండెను. ఆ ప్రాంతము వారి కందఱకు నాతఁడు మిగుల నిష్ఠుఁడుగాఁ గన్పట్టెను. అతడు నా ప్రశ్నలు కొన్నింటికి సమాధానముగా నిటులఁ జెప్పెను.

“ఈ స్కాట్లండు మిట్టభూముల ప్రజలు దోపిడిలు, హత్యలు చేయుదురు. జార్జిరాజు ప్రతినిధియగు కొలిన్ కాంబెల్ అనిన వారికి మిగుల ద్వేషము. కాంబెల్ ఇచటి ప్రజలకు మిగులఁ గఠినుఁడుగా గన్పట్టును. కాని యతడు రాజభక్తుఁడు. ఎలన్ బ్రెక్ అనువాఁడు ఇచటి ప్రజలకు నాయకుఁడు. అతడు సింహాసన చ్యుతుఁడైన రాజునకుఁ గుడిభుజము వంటివాఁడు. అనసరము వచ్చినచో నతఁడు దోపిడిగాఁడు. హంతకుఁడు నగును. తన స్వామికార్యమును నెరవేర్చుటలో

ములను లెక్కచేయఁడు. అతనివద్దనుండి నేర్చుకొనవలసిన విషయములు చాలఁగలవు. అతఁడు చాల తెలివైనవాఁడుగూడ. జాజిరాజు సైనికు లాతనిని బట్టుకొనుటకు శతవిధములఁ బ్రయత్నించుచున్నాఁడు; గాని యేమియు లాభించుటలేదు. అతఁడిప్పు డిచటనుండును. మఱికొన్ని క్షణములలోఁ గొన్ని మైశ్యదూరమున నుండును. అతఁడిప్పు డెచటనో పొంచియుండి మన సంభాషణల నాలకించుచున్నను మన మాశ్చర్యపడవలసిన పనిలేదు.

కొంతతడవైన పిదప నాతఁడు తన యింటికిఁబోయెను. నేను ముందుకుఁ బోసాగితిని. కొన్నిదినము లెక్కడను నాగకుండ నడచితిని. అందువలన నలసి యొకచో విశ్రమించితిని. కొలఁదిదూరమునఁ గొందఱు సైనికులు గాన్పించిరి. సైనికులఁ జూడఁగనే నాకు రకరకముల యభిప్రాయములు గలిగెను. నేను ఎలన్ ను గలసికొనఁ బోవుచుంటిని. అతడేమో గాజప్రతినిధినిఁ జంపుటకుఁ బ్రయత్నించుచున్నాఁడు. సైనికు లాతనిని బట్టుకొన్నచోఁ దప్పక యురిదీయుదురు. ఎలన్ అందుల కెల్లప్పుడును సిద్ధముగనే యున్నాఁడు. అతని సహవాసమున నేనున్నచో నాకుఁగూడ నట్టిగతియే పట్టవచ్చును. అందువలన నాతనికొఱకుఁ బోవు యత్నమును వదిలి నా గ్రామమునకుఁ బోవలెనని తలచితిని.

అంతలో నేనున్నచోటికిఁ గొందఱు మనుజులు రాసాగిరి. వారు రాజోద్యోగులనియు, నందొకఁడు 'ఎఱ్ఱనక్క'యను హాస్యనామముగల కొలిన్ కాంబెల్ అనియుఁ దలచితిని.

అటులేల దలచితిని నాకే తెలియదు. న
మావహించెను. కాని త్వరలోనే ధైర్య ముట్టిన భయ
నే నెవరో నూతనుడనని తెలుపుటకై కొలిన్ కన్నీళ్లు
వేదోయొక ప్రదేశమునకు మార్గమడిగితిని. అతడేదో స్వ
ధానము చెప్పబోయెను. అంతలో బిస్తోలుమోత విన
నాయెను. కొలిన్ కాంబెల్ తొమ్ముభాగమునదెబ్బతగిలెను.
వెంటనే యతడు నేలబడి మరణించెను. భటు లీలలువైచిరి.
సైనికులు పలువురేతెంచిరి. అందఱును హంతకుని వెదుకఁ
జొచ్చిరి. నేనును వారివెంటఁ బడితిని.

అంతలో నొక పొదలో నొక మానిసి కదలిక చూచి
తిని. 'అడుగో, హంతకుడు' అని యఱచితిని. వెంటఁ బడి
తిని. కాని యతడు గబగబ పరుగెత్తుకొని పోయెను. నేనును
ముందుకుఁ బరుగెత్త సాగితిని. హంతకుడింక నాకుఁ గనఁ
బడకుండ పోయెను. నన్ను వెనుకకు రమ్మని రాజోద్యోగులు
కేకనువైచిరి. వారినే ముందుకు రమ్మంటిని. అంత వారిలో
నొకడు సైనికులతో నిట్లనెను. "పొండు, ఆ కుఱ్ఱవాడు
హంతకుని యనుచుఁడు. మనల నననసరముగా నాపుచేసి
నాఁడు. పట్టుకొనుఁడు."

ఆసమయముననే నా ప్రాణములు పోయెనని తలంచితిని.
అంతలో నొక పొదచాటునుండి "ఇటురమ్మ" అను కేక
వినబడెను. నే నచ్చటకుఁ బోతిని. ఎలన్ బ్రెక్ ను జూచితిని.
వెంటనే మే మిరువురమును బ్రాణ రక్షణార్థము పరుగెత్త
సాగితిమి.

ఎలన్ బ్రెక్ ను జూడంగనే హత్యచేయఁ బడినవాడు కొలిన్ కాంబెల్ అను నా నమ్మకము నిరారణ యాయెను. హత్య చేసినది ఎలన్ అని గూడ నే ననుమానించితిని. తరువాత నతఁడు హంతకుఁడు కాదని తెలిసెను.

నేను, ఎలన్ పరుగెత్తుచు ననేక కష్టములు పడితిమి. మమ్ము సైనికులు తరుమఁ జొచ్చిరి. అందువలన వారికంటఁ బడకుండ నప్పుడప్పుడు పొదలమాటునను, గొండల చాటునను దాఁగుకొనఁ జొచ్చితిమి. అప్పుడప్పుడు ప్రాకుచుకూడ నుంటిమి. మా ప్రాణములను రక్షించుకొనుటకు మే మెట్టి కష్ట కార్యమైనను జేయుటకు సిద్ధముగా నుంటిమి.

ఎలన్ అప్పుడప్పుడు తలయెత్తి రాజసైనికులకుఁ గనఁ బడుచుండెడివాఁడు. సైనికులు నిజముగా హత్యచేసినవానిని బట్టుకొనకుండునటుల నెలన్ పన్నిన పన్నాగ మది. సైనికులు ఎలన్ నే హంతకునిగా భావించి వెంబడింపఁజొచ్చిరి. ఈ లోపల నిజమైన హంతకుడు పారిపోవుట కవకాశము కలిగెను.

నాకు నెలన్ పైఁ గోపము కలిగెను. “నీవు హత్యచేయుటలో హంతకునకు సాహాయ్యము చేసితివి. ఇప్పుడతఁడు పట్టుబడకుండఁ దప్పించుకొనిపోవుటకు సాహాయ్యము చేయుచున్నావు ఇది యనుచితము” అని యంటిని.

“హత్య చేయుటలో హంతకునకు నే నేమాత్రమును సాహాయ్య పడలేదు. అస లతఁడు హత్యచేయునని కాని, యతఁడచటఁ గలఁడని కాని నాకుఁ దెలియదు. ఇప్పుడతఁడు తప్పించుకొని పోవుటకు మాత్రము సాహాయ్య పడుచున్నాను.

ఇందు తప్పేమియు లేదు. ఒక వేళ నేను హత్య చేసియుండినను, నతఁడు నాకు సాహాయ్యపడి యుండెడివాఁడు ” అని ఎలన్ బదులు పలికెను.

ఏది యేమైన నేమి ? రాజసైనికులు మే మిరువురమును హంతకుల మని భావించుచున్నారనుటలో నిసుమంతయు సందియములేదు. మేము గొప్ప యపాయమునకు లోనై యుంటిమి. దైవముపై భారము వైచి తప్పించుకొనఁ జొచ్చితిమి.

15

స్కాట్లండు మిట్ట భూములనుండి దక్షిణ దిశకుఁ బోసాగితిమి. ఎంతదూరము నడచితిమో చెప్పఁజాలను. ప్రొద్దుపోవుటకై యనేకవిషయములను మాటాడుకొనఁ జొచ్చితిమి. ఓడ సముద్రమున మునిగిన తరువాత జరిగిన విషయముల నాతనికిఁ బూర్వగుచ్చినటులఁ జెప్పితిని. ఎలన్ తన కథను నాకుఁ జెప్పెను. నే నెటులయినను రక్షింపఁబడుదునని యతఁడు భావించెను. అందువలన నే యాతఁడు నా విషయమును ద్రోవలోఁ బలుపురకుఁ దెలిపెను.

త్రోవలో నెలన్ మిత్రుఁడగు జేమ్సు స్తీవర్టు గృహమున బస చేసితిమి. స్తీవర్టుతకుమున్నే ‘ఎట్టనక్క-’ హత్యను గూర్చి వినియుండుటచే మా రాకవలనఁ దనకేమైన నపాయము గలుగునని భయపడెను. అందువలన నాతఁడు మాకుఁ గొంత ధనమును, గొన్ని బట్టలను ఇచ్చి త్వరలో నటనుండి పంపి వైచెను.

తరువాతఁ ద్రోవలో రెండు వెడల్పుగు ప్రవాహములను సాహసముతో దాటితిమి. కాని దురదృష్టవశమున నపాయ కరమగు స్థలమును జేరితిమి. సర్వనాశనమైనదని ఎలన్ వాపో యెను. కాని యంతలో దైవమునకు దయకలిగెను. రెండు కొండలు పైభాగమునఁ గలసియుండెను. మేమచటకుఁబోయి సూర్యాస్తమయము వఱకు దాగితిమి. సైనికులూ భాగముల నన్నిఁటిని నెదకిరిగాని మమ్ము చూడలేదు.

సూర్యుఁడ స్తమించిన తరువాతఁ దిరిగి ప్రయాణము ప్రారంభించితిమి. కొన్ని గోజులైన పిదప నొకయెడారి ప్రదేశ మును జేరితిమి. అచట నొక వృక్షముక్రింద విశ్రమించి యపాయమున కల్లంతదూరములో నుంటిమి. కాని దానిని ముందే గుర్తించుటచే సైనికులకంటఁ బడకయే, ప్రాకి, యొక సురక్షిత స్థానమును జేరితిమి. అచటనుండి బయలుదేటి పోవు చుండఁగాఁ బొదల మాటుననున్న మనుజులు మాపైఁబడి చంపఁబోయిరి. వారిని ఎలన్ గుర్తించెను. వారు ఎలన్ మిత్రుఁడగు క్లునీ అనుచరులు. వారు మమ్ములను గారవించి క్లునీ గృహమునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అచట నాల్గు దినములు విశ్రాంతి తీసికొంటిమి.

పిమ్మట మరలఁ బ్రయాణము సాగించితిమి. ద్రోవలో మే మిరువురమును నొకరి నొకరు చంపుకొనుటకు సిద్ధపడితిమి. ఏలయనఁ గ్లునీయింటివద్ద నెలకొనాడబ్బంతయుఁ జీట్లాటలోఁ బెట్టి పోఁగొట్టెను. అందులకు నేను గోపించితిని. ఎలన్ నా పట్ల గార్వణ్యము వహించెను. కాని ఘనఁడు, ఉదార

హృదయుఁడు నగు నెలకొ చివరకు మరల నా పట్ల స్నేహభావమును బ్రకటించెను.

ఒకచో నేను జబ్బుపడి ముందుకుఁ బోవఁజాలకపోతిని. ఎలన్ నన్ను మోసికొని తన మిత్రునియింటికిఁ దీసికొని పోయెను. అచట నేను నెలదినములు జబ్బుతోనుంటిని.

నేను జబ్బుచుండి కోల్పోనిన తరువాతఁ దిరిగి ప్రయాణము చేసితిమి. కడకు ఫర్తుసముద్రశాఖను జేరితిమి. దాని కావలియొడ్డుననే నా యాస్తియంతయుఁ గలదు. కాని సముద్రమును దాటుటకు మా వద్ద డబ్బులేకుండెను. ఎలకొ ఉపాయమున నచటఁగల యొక సత్రపుయజమాని కొమారితకు నా యందు దయకలుగునటులఁ జేసెను. ఆమె యా రాత్రి దొంగతనముగా మమ్ముల నొక పడవపై నెక్కించుకొని ఫర్తుసముద్రశాఖ కావలియొడ్డున దిగవిడిచెను.

16

తెల్లవాఁడెను. ఎలన్ ను ఒకచో నుండనియమించి న్యాయవాదియగు రాన్ కీలరును గలసికొంటిని. అతనికి నా చరిత్రయంతయుఁ దెల్పితిని. అతఁడు సావధానముగా దాని నాకర్ణించెను. పిదప నాతఁడు నాతో నిట్లనెను. “నీ తండ్రి ఎబెనజరుకంటెఁ బెద్దవాఁడు; చట్టప్రకార మాస్తియంతయు నీదే. నీ పినతండ్రి, నీ తండ్రిని మోసపుచ్చినాఁడు. అటులనే నిన్నును మోసపుచ్చఁదలంచుచున్నాఁడు.”

మును గోరితిని. నాకు

కాతా... కరించెను. ఎబెనజరు నన్ను

సముచ్చేసెనను విషయము నాతడు స్వయం

పురు సాక్షులయెదుట నంగీకరించునట్లు జేయుదు

నని చెప్పితిని.

రాత్రి పదిగంటలకు నేను, ఎలన్, రాన్ కీలరు, అతని గుమాస్తా, ఎబెనజరు ఇంటికిఁబోతిమి. ఎలన్ తప్ప మిగత వారము రహస్యముగా నొకచో నుంటిమి. ఎలన్ తలుపు తట్టెను. ఎబెనజరు తలుపుతీసి “నీ వెనరవు?” అని ప్రశ్నించెను.

“నేను స్కాట్లందు మిట్టనేలలకుఁ జెందినవాఁడను. నీ సోదరుని కుమారుడు డేవిడ్ బాల్ఫూరు సముద్రమున నోడ మునుఁగుటవలన నపాయమునకు గుఱియైనాఁడు. నే నాతనిని రక్షించి యింతవరకుఁ బోషించితిని. అందులకు నాకుఁ బారి తోషిక మీయవలయును” అని ఎలన్ బదులుచెప్పెను.

“డేవిడ్ ఏమైనను నాకుఁ జింతలేదు. నే నొక చిల్లి గవ్వయైన నీయను.”

“అయినచో నతనిని జుప్పివైతుము.”

“మీ రేమిచేసినను నా కిష్టమే. అతని చావుబతుకు లతో నాకు నిమిత్తము లేదు.”

“మీరన్నమాట నిజమే! ఇట్లుంటే మీరు ఓడకెట్లైన తోఁ జెప్పియుంటిరిగదా!”

ఆ మాటలు వినగానే ఎబెనజరు బాల్ఫూరును నీ కడ్డురాకుండఁ జేసినంద డబ్బు యిచ్చినావు? నీ వసత్యము పల్కి నా భాగస్వామియే. అతఁ డంతయు నాకుఁ జెప్పి చెప్పము. లేనిచో నేమిచేసెదనో తెలియునా?" అని ఎలన్ బెదరించెను.

ఎబెనజరుకు గత్యంతరము లేకుండెను. అందువలన నతఁ డిటుల నెను. "ఇరువదిపానుల నిచ్చితిని. గుఱియు డేవిడ్ ను బానిసగా నమ్ముకొని యా సొమ్మును దీ! కొనుట కనుమ తించితిని."

అంత రాన్ కీలరు లోనికివచ్చి యిటుల నెను. "నే నంతయు విన్నాను. ఎబెనజరు ఘాతుకచర్యలకుఁ గడంగినటుల స్పష్టమైనది. ఇందుకు నేనును, నా గుమాస్తాయు సాక్షులము. డేవిడ్ బాల్ఫూరుకు న్యాయము జరుగవలయును."

ఎబెనజరు ముఖమున నొక రక్తపుచుక్కయైనను గాన్పింపదాయెను. "కాని చింతచచ్చినను బులుసు చావ" దన్నటుల నతఁడొక తుపాకినిఁ దీసికొనఁబోయెను. ఎలన్ ఆతని చేతినుండి తుపాకిని లాగుకొనెను. రాన్ కీలరు ఆతని భుజమును బట్టుకొని వంటయింటిలోనికిఁ దీసికొనిపోయెను.

ఎబెనజరు మాకు లొంగిపోయెను. మేము విజయమును గాంచితిమి. విజయసూచకముగ మేమందఱమును జక్కని

ద్రాక్షసారాయమును సేవించితిమి. నా యదృష్టమునకు వారం దలు నెంతయు నభినందించిరి.

రాక్షీలరు, ఎబెనజరు వ్యవహారములను మాటాడు కొనిరి. ఒక గంటసేపైన తరువాత వారొక యంగీకారమునకు వచ్చిరి. దాని ప్రకారము సంవత్సరపు టాదాయములో మూడింట రెండుపాళ్ళు నా కొసఁగుటకు నెబెనజరు అంగీకరించెను. అట్టి యొడంబడికపై మే మిరువురమును సంతకములు చేసితిమి

అదృష్ట మనిన నిటులుండవలయును? కట్టుగుడ్డదక్క వేఱొండు గుడ్డలేని స్థితిలో నిల్లువీడి ఒయలుదేరిన నేను నేఁడు పెద్ద యాస్తిపరుడనైతిని. ఇదియంతయు దైవమహిమ. భగవానుని చిద్విలాసము.

తప్పక చదువతగినవి

అబల	(నవల)	...	3-0-0
సోదామిని	(నవల)	...	2-8-0
కథానికలు		...	1-0-0
డికెన్సు కథలు	మొదటి భాగం.		1-8-0
,,	రెండవ భాగం.		1-8-0
స్టీవెన్సు కథలు		...	1-8-0
డ్యూమా కథలు		...	1-8-0
స్కాటు కథలు		...	1-8-0
డాక్టర్ & అంకుల్		...	1-0-0
నీతికథాంజలి 7 భాగముల సెట్టు			3-8-0

హిందీ పుస్తకములు

హిందుస్తానీ తెలుగు శిక్షకో	...	0-4-0
హిందుస్తానీ స్వయంశిక్షకో	...	1-8-0
హిందుస్తానీ వ్యాకరణ సంగ్రహం	...	1-0-0

కేట్రయోనా

1

డేవిడ్ బాల్ఫూరు ఎసెన్ డీన్ గ్రామని నా; పనునే క్షేష్ట
యువకుడు. తల్లిదండ్రులంతకుమున్నే గతించిరి. ఆస్తి యనున
దేదియులేదు. అందువలన నాతడు ఆ గ్రామమును విడిచి
తన భవిష్యత్తును జక్కనిద్దుకొన నెంచెను.

డేవిడ్ ఆ గ్రామమును వదలునపు డచ్చటి మతాధి
కారిని గలసికొనెను. ఆ మతాధికారి యాతనికొక యుత్తరము
నిచ్చెను. అది డేవిడ్ బాల్ఫూరు తండ్రి — ఎబెనజరు బాల్ఫూరు
నకు వ్రాసిన యుత్తరము. పెద్దవారి పరిచయమునఁ దనస్థితి
బాగుపడునని యెంచి డేవిడ్ ఆ యుత్తరమును దీసికొని
పయనము సాగించెను. ఎట్టకేలకుఁ గ్రామము గ్రామమునకుఁ
బోయి ఎబెనజరు గృహమునకు జేరుకొనెను. త్రోవలో నతని
కనేక వింత యనుభవములు కలిగెను.

అతికష్టముపై డేవిడ్ — ఎబెనజరు గృహమునఁ బ్రవే
శము సంపాదించెను. కాని యచ్చటి తిండి మున్నగు పరిస్థితు
లఁజూచిన తరువాత భవిష్యత్తాతనికి నంధకారమయముగఁ
దోచెను. ఎబెనజరు తన తండ్రి సోదరుడని డేవిడ్ తెలిసి
కొనెను. తన గాక ఎబెనజరున కంతగా నిష్టములేదని డేవిడ్
గ్రహించెను. అతనికొక సందియముగూడఁ దోచెను. ఎబెన
జరు తన పినతండ్రియూ? లేక తన తండ్రి, ఎబెనజరు కవలలూ?

నిజమునకు—ఎబెనజరు డేవిడ్ పినతండ్రి. ప్రస్తుతము
ఎబెనజ రినుభవించుచున్న యాస్తికంతటికిని డేవిడ్ తండ్రియే
సర్వాధికారి. ఎబెనజ రాతనిని మోసముచే వెడలఁగొట్టెను.
ఇప్పుడు డేవిడ్ ఆస్తికంతటికిని సర్వాధికారి. అందువలననే నెబె
నజ రాతని నెట్లయినను దుదముట్టింపఁదలఁచెను.

ఒకనాటి రాత్రి చీకటి పూర్తిగా నలముకొని
యుండెను. వర్షము కురియఁజొచ్చెను. అట్టితఱి ఎబెనజరు,
డేవిడ్ ను దుదముట్టింపఁదలఁచెను. మేడ మెట్లెక్కి, పైనఁగల
యొక పెట్టెను దీసికొని రావలసినదని డేవిడ్ ను బంపెను.
డేవిడ్ ధైర్యసాహసములతో మెట్లెక్కిెను. అంతలో నొక్క
మెఱపు మెఱసెను. డేవిడ్ మేడమెట్లనుండి క్రిందకుఁ బడుటకు
సిదముగా నుండెను. అవి యింకను బూర్తిగాఁ గట్టఁబడియుండ
లేదు. డేవిడ్ ఎబెనజరు మోసముచు గ్రహించెను. ఎబెనజరు
తన తండ్రిసోదరుఁడు కాదు, తన శత్రువు అని భావించెను.
దైవముపై భారమువైచి జోగ్రత్తగాఁ గ్రిందకు దిగి గృహ
ములోఁ బ్రవేశించెను.

ఎబెనజరు—డేవిడ్ మరణించియుండునని భావించెను.
అందువలన నాతఁడు డేవిడ్ ను జూడఁగనే మూర్ఛిలైను. కొంత
సేపైన తరువాత నాతఁడు తెలివిదెచ్చుకొనెను. అప్పుడాతఁడు
డేవిడ్ చేతిలో ఖైదీయైయుండెను కాని యతఁడు సమయము
కొఱకు వేచియుండెను.

“నన్నెందులకుఁ జంపుటకుఁ బ్రయత్నించితివి? అని
డేవిడ్ ఎబెనజరుచు బ్రశ్నించెను. ఆప్రశ్న కెబెనజరు

సనూధాన మీయకపూర్వమే ! ' కవెనెంటు ' ఓడ కెప్పెనగు.
హోసీసనువద్దనుండు యొక కుఱ్ఱవాడు వారను దీసుకొని
వచ్చెను. ఎబెనజరా యోడ కెప్పెనును గలసికొననెంచెను.
అందుల కారణంక యుపాయము పన్నెను.

“ నీవు సముద్రము, ఓడలు మున్నగువాని నన్నిటినిఁ
జూడవచ్చును. అదియుఁగాక మన న్యాయవాదియగు రాన్
కీలరు గృహము మనము పోవు ప్రదేశమునకు సమీపముననే
యున్నది. అతనితో మనకుటుంబ వ్యవహారములను మాటాడు
కొనవచ్చును.” అని ఎబెనజరు డేవిడ్తో జెప్పెను.

నలుగురి మధ్యకుఁ బోయినపు డెబెనజరు, తనకు
హానిచేయుట కెట్టియవకాశము నుండదని డేవిడ్ అందుల
నీకరించెను. సముద్రమును జూచి యానందించు బౌల్వ
కుఁగూడ నాతనికి లేకపోలేదు. అందువలన నెబెనజరు,
రను దెచ్చిన కుఱ్ఱవాడుకలసి యోడ కెప్పెను
బోయిరి.

కెప్పెను ఉన్నగది మిగుల వేడిగా నుండుటచేతను,
మునుజూచి యానందింపవలెననెడు కుతూహల మెక్కు-
నుండుటచేతను డేవిడ్ ఆ గదిని వీడిపోయెను. ఇంక
నా గదిలో హోసీసను, ఎబెనజరు గలరు. వారనేక విషయ
ములు రహస్యముగా సంభాషించుకొనిరి. డేవిడ్ దురదృష్టము
వలన నట్టి వీలు వారికి కలిగెను.

డేవిడ్ సముద్రమును, బడవలను, అచటిమనుష్యులను,
బౌగుగాఁ బరిశీలించెను. పిమ్మట సత్రము యజమానిని గలసి

కొనెను. ఆతనివలనఁ దన తండ్రియే పెద్దవాఁడనియు, నెబెనజరు చిన్నవాఁడనియుఁ దెలిసికొనెను. తనకు న్యాయముగా రావలసిన యాస్తినిఁ గాఁజేయుట కెబెనజరు కుట్రపన్నుచున్నాఁడని గ్రహించెను.

తరువాత డేవిడ్ గదిలోనికి దిరిగివచ్చెను. ఓడకెప్పెనాతనిని బలుకరించి, యెంతయుఁ బ్రశంసించెను. ఆతని చెవిలో రహస్యముగా నిటులఁ జెప్పెను. “ఎబెనజరు కడుదుర్మార్గుఁడు. ఆతఁడు నీ కష్టకారము తలపెట్టినాఁడు. నీవు ఓడలోనికి వచ్చినచో నంతయు విశదముగాఁ దెల్పెదను.” డేవిడ్ తనపినతండ్రి దుష్టకార్యములను దెలిసికొననెంచెను. కెప్పెను, డేవిడ్, ఎబెనజరు, మఱికొందఱు ఓడలోనికిఁ బోయిరి. ఓడ ప్రయాణమాయెను.

డేవిడ్ మోసగింపఁబడెను. ఆతనిని దూరము దీసికొనిపోయి బానిసగా నమ్ముటకై ఎబెనజరు నది పోయివచ్చెను. బానిసగా నమ్మఁగా వగైరనే తీసికొనవచ్చును. ఎబెనజరు తిరిగి యొడలో మోసమును గ్రహించి అఱవసాగెను. ఎవరో తలపై దుష్టకటతతో మోదిరి. అతఁడు స్పృహతో పోయెను. పిమ్మట నోడలో నొక భాగమున బంధింప

అచ్చట డేవిడ్ మరణింపవలసినదే. కాని యొడవైద్యుఁడగు రియాకనువాని సహాయమున నతఁడు బ్రతికెను. డేవిడ్ ఓడలో వేటొకభాగమునకుఁ దీసికొనిపోఁబడెను. అంతలో నోడలో నొక దారుణమగు హత్యజరిగెను. ఓడలో

షూవను అను నొక యోడయుద్యోగి గలఁడు. ఆతఁడు త్రాగుబోతు. త్రాగియున్న సమయమున నొడలు తెలియక యతఁడు రేన్సమును నోడలోఁ బనిచేయు కుఱ్ఱవానిని హత్య గావించెను.

డేవిడ్ రేన్సముస్థానమున నియమింపఁబడెను. ఓడలోని వారి కందఱకుఁ గావలసినప్పుడెల్ల నాహారపానీయముల నంది చ్చుటయే డేవిడ్ పని. ఆతని కా పని యేమాత్రము రుచింప లేదు అయినను, అదృష్టదినములకొని కెదురుచూచుచు నా పని చేయుచుండెను.

2

ఓడ ప్రయాణము చేయుచున్న సముద్రభాగము మిగుల నపాయకరమైనది. నీటి యడుగునఁ గొండలుగలవు. అవి యోడకుఁదగిలినచో నోడ ముక్కలు ముక్కలగును. అందు వలన వారు ప్రాణముల నఱచేతఁ బెట్టుకొని యోడిను నడిపించు చుండిరి. అటులుండగా హఠాత్తుగా నోడ కేనో తగిలెను. అదృష్టవశమున నది యొకపడవ. పడవ నీటమునిఁగెను. ఓడ జెట్టియపాయమును గలుగలేదు. పడవలోని వారిలో నొకఁడు తక్క- మిగిలినవారందఱు నీటమునిఁగిరి. ఆ మిగిలినయొకఁడు ధైర్యసాహసములతో నెగిరి నోడలోనికి వచ్చిపడెను.

ఆ నూతన ఘగుఁడు మిగుల విలువగల దుస్తులు వచ్చియుండెను. ఆతని కోటును వెండి గుండీలుండెను. పట్టకాలోఁ జాల గినీల ధనముండెను. ముప్పది గినీలను యాతనినొక సురక్షితస్థానమునకుఁ జేర్చుటకుఁ గెట్టె

నంగీకరించెను. నూతన పురుషుఁడు ఆహారపదార్థములు, ఆయుధ సామగ్రికల గదిలో స్థావర మేర్పఱచు కొనెను.

కాని కెట్టెను కడు దుర్మార్గుఁడు. ఆ నూతన పురుషుని వద్దగల ధనమంతయు నపహరింపఁ దలచెను. అందుకొఱకాత నిని హత్య చేయుటకు సమకట్టెను. ఈ దుర్మార్గమునఁ బాల్పా నుటకు డేవిడ్ కూడ నాహ్వానింపఁ బడెను. డేవిడ్ భయపడి మొదట నంగీకరించెను. తరువాత నాతఁడు దీర్ఘముగా నాలోచించెను. తనకింతవఱకు హానిచేసిన వారికిఁ దనకింకను హానిచేయుఁ బోవుచున్నవారికి సాహాయ్యము చేయుట కాతని మనస్సెంతమాత్ర మంగీకరింపలేదు. ఓడ యధికారుల దుర్మార్గము నాతఁడు వెంటనే యా నూతన పురుషునకుఁ దెలియఁ జేయ నెంచెను.

డేవిడ్ ఆ నూతన పురుషునిఁ గలసి కొనెను. కెట్టెను దుర్మార్గమును దెలియఁజేసెను. నూతనుఁడు కడు దైర్యశాలి. రానున్న యపాయము నెదుర్కొనుటకు సిద్ధపడెను. ఇరువురును ఆయుధముల ధరించిరి. గది తలుపులు మూసివైచిరి. ఈ విషయమును ఓడ యద్యోగులు తెలిసికొనిరి. వారు పదు ముగ్గురును దండెత్తి వచ్చిరి. ఒక్క సంఖ్యా బలము వలని లాభము సున్న. ఇరువురును సింహనాదములు చేసుకొనుచు నతిభయంకరులై వీర విహారము సల్పిరి. శత్రువులు కొండ మరణించిరి. కొందఱు గాయపడిరి. మిగిలినవారు పలాయన చిత్తగించిరి. ఇరువురు వీరులును విజయము సాధించిరి.

కొంతతడవైన పిదపఁ గెట్టెను మున్నగువారు కాళ్ళ
బేరమునకు వచ్చిరి. దయామయుఁడగు నూతనపురుషుఁ
డందుల కంగీకరించెను. ఓడ సముద్రమున ప్రయాణము చేయు
చుండెను. కాని సముద్ర మల్లకల్లోలముగా నుండెను. ఎట్టి
యపాయము సంభవించునోయని యందఱును భయపడసాగిరి.

డేవిడ్ తన విచారగాధను నూతనపురుషునకుఁ దెల్పెను.
నూతనఁడు తన కథను దెల్పెను. ఒక వెండి కోటుగుండీని డేవి
డ్ కు ఇచ్చెను.

నూతనుని పేరు ఎలన్ బ్రెక్. స్కాచియువకుఁడు.
ప్రస్తుతము రాజగు జార్జికి వ్యతిరేకి. రాజ్యత్యాగముచేసి
ఫ్రాన్సులోఁ దలదాచుకొన్న స్వావర్టురాజునకు నమ్మినబంటు.
మిగుల ధైర్యసాహసములు కలవాఁడు. స్కాట్లండులోఁ
గొందఱురైతు లింకను స్వావర్టురాజునకు శిస్తులు చెల్లించు
చుండిరి. ఆ పైకముచు వస్తూలుచేయుట ఎలకాపని. ఇది కొలిన్
కాంబెలు అను దుర్మార్గునకు గిట్టకుండెను. అతనికి 'ఎఱునక్క'
యను పేరుగలదు. అతడు జార్జిరాజు ప్రతినిధి. రైతుల ననేక
విధములుగా బాధపెట్టుచుండెను. అతనిని జంపుట కనేకులు
నుత్సించుచుండిరి. ఆతఁ డనిన ఎలన్ కు మిగులఁగోపము.

ఓడ ప్రయాణముచేయుచు హఠాత్తుగా నొక కొండకుఁ
ల్లి ముక్క ముక్క లాయెను. ఓడలోని వారంద
ఱొకములోనికి విసరివేయఁబడిరి. డేవిడ్ ఒక దుంగను
బి. అతని కీతరాదు. అతికష్టమున నీటిని వెనుకకుఁ

ద్రోయుచు ముందుకుఁ బోసాగెను. ఎట్టకేల కొక భూ భాగమును జేరుకొనెను.

అది యొక దీవి. నిరజ ప్రదేశము. అందు డేవిడ్ మిగుల గష్టపడెను. తరువాత నాతఁడు మల్ దీవిని జేరుకొనెను. అచట నాతఁడు ఎలన్ బ్రతికియున్న విషయమును దెలిసికొనెను. అటనుండి యాతఁడు టారోసే చేరుకొనెను. పిమ్మట స్కాట్లండు మిట్ట భూములను జేరుకొనెను. అతఁడెట్లయిన ఎలన్ ను గలసికొనఁ దలచెను.

త్రోవలో నాతఁడు కొలిన్ కాంబెలు మున్నగు రాజోద్యోగులను గలసికొనెను. అతఁడు కొలిన్ కాంబెలుతో మాటాడెను. అంతలో నెవరో తుపాకినిఁ బ్రేల్పిరి. కొలిన్ కాంబెలునకు దెబ్బ తగిలెను. అతఁడు క్రిందఁబడి మరణించెను. రాజ సైనికులు హంతకుని కొఱకు వెదకఁ జొచ్చిరి.

డేవిడ్ హంతకుని యనుచుఁడుగా ననుమానింపఁ బడెను. అందువలన నాతఁడు పాటిపోవలసి వచ్చెను. అప్పుడే యాతనికొక పొదలో నెలకొని యున్న కాన్పించెను. ఇరువురును గలసి పరుగెత్తసాగిరి. రాజభటులు వారినిఁ దరుముఁ జొచ్చిరి.

డేవిడ్ — ఎలన్ హంతకుఁడని తలఁచెను. తరువాత నాతఁడు హంతకుఁడు కాఁడనియు, హంతకుని రక్షించుట దనపై ననుమానము పుట్టునట్లు పాటిపోవుచున్నాఁడని దెలిసికొనెను.

తమ ప్రాణములను రక్షించుకొనుటకు వారిరువురు ననేక కష్టములుపడిరి. వాగులు దాటిరి. కొండలలోఁ దాఁగు

కొనిరి. వేళకుఁ దిండిలేదు; నిదురలేదు. ఎక్కడకుఁబోయి నను రాజభటులు వెంబడించుచునేయుండిరి.

ఒకనాఁడు వారు ఎలన్ స్నేహితుఁడగు జేమున్ స్తీవర్సు ఇంటికిఁ బోయిరి. కొలిన్ కాంబెలు హత్యగావింపఁబడె నను విషయ మప్పటికే యాతనికిఁ దెలిసెను. అందువలన నాతఁడు మిగుల భయపడెను. జేమున్ ప్రోత్సాహమున ఎలన్, కొలిన్ కాంబెలును జంపెనని ప్రభుత్వమువారు తలఁచి జేమునుగూడ శిక్షింపవచ్చును. అందువలన వారిరువు రిచ్చోలువీడి యనేక కష్టములు పడి క్రీస్తుఁఫెటీ చేరిరి.

డేవిడ్, న్యాయవాది రాన్ కీలరును గలసికొని తనకథను జెప్పెను. ఎబెనజరు మోసమును ఋజువుచేసినచోఁ దప్పక సాహాయ్యపడుదునని యాతఁడనెను. డేవిడ్, ఎలన్, రాన్ కీలరు, ఆతనిగుమాస్తా, ఎబెనజరు గృహమునకుఁ బోయిరి.

ఎలన్, ఎబెనజరుతో మాటాడసాగెను. మిగిలినవారు చాటుననుండిరి. ఎలన్ చాకచక్యమున ఎబెనజరు తప్పు నాతని నోటనే చెప్పించెను. ఈ విషయమంతయు విన్న రాన్ కీలర్, ఎబెనజరును గలసికొని యింక లాభములేదనియు, డేవిడ్ ఆస్తిని ఆతని కిచ్చివేయవలసినదనియుఁ జెప్పెను. ఎబెనజరు మొదట వ్యతిరేకమును జూపెను. కాని కడకంగీకరింపక తప్పు లేదు. ఆస్తిలో మూడింట రెండుభాగములు డేవిడుకు నీయఁ బడెను. ఇరువురును నొక ప్రతిముపై సంతకములు పెట్టిరి. అటుల బీదవాఁడుగా బయలుదేరిన డేవిడ్ భాగ్యవంతుఁ డాయెను.

3

డేవిడ్ విషయము కుదుటబడెను. కాని ఎలన్ విషయమింకను నల్లయందెను. ఆతఁడికిను గొలిన్ కాంబెలు హంతకుఁడుగా భావింపఁ బడుచుండెను. కనుకఁ దన్నురక్షించి యాస్తినిప్పించిన ఎలన్ను రక్షింప డేవిడ్ సమకట్టెను. మిత్రులన నిట్టివాగే మిత్రులు. ఎలన్ ప్రాన్సునకుఁ బోవుట కెట్లయిన నొక యోడను గుదుర్పనలెను.

డేవిడ్ తనకు సాహాయ్యముచేసిన న్యాయవాది రాన్ కీలరును గలసికొని సలహా అడిగెను. రాన్ కీల రిట్లనెను. “ఒడ కుదురు వఱకు నేదేని యొక రహస్య ప్రదేశమున దాచి యుంచుము.” ఎలన్ అట్లే యొక గుప్త స్థానమున దాగుకొనెను.

డేవిడ్, జేమ్సు స్తీవర్డునుగూడ రక్షింప సమకట్టెను. ఎలన్ ఎట్లయినను గొన్ని దినములలో ప్రాన్సుకుఁ బోవును. ఆతని కేభయమును నుండదు. కాని జేమ్సు దేశమును విడువఁ జాలడు.

జేమ్సు స్తీవర్డు ఏ పాపమెఱుంగడని ఋజువు చేయుదునని డేవిడ్ రాన్ కీలరుతోఁ జెప్పెను. “అమాయకులు రిదీయఁబడుట ఏమాత్రమును న్యాయము కాఁజాలదు.” అని డేవిడ్ ఉద్ఘాటించెను. “న్యాయము మాట దేవుఁడెఱుఁగును. జేమ్సుది నఱుకే కారాగారమునకుఁ గొనిపోఁ బడినాడు. ఆతనిని బక్షపాతముగల న్యాయాధికారులు విచారింతురు. ఆతని కురిశిక్ష తప్పదు. నీవు సాక్ష్య మిత్తమన్నను, నట్లు చేయ

నీయగు. అయినను మనము, మనశక్తి నుపయోగించి యూతని విడుదలకుఁ బ్రయత్నింతుము” అని రాన్ కీలగు చెప్పెను. రాన్ కీలగు సలహాపైఁ బ్రభుత్వ న్యాయవాదినిఁ జూచుటకు డేవిడ్ సిద్ధపడెను.

“నీవు జాగ్రత్తగా నుండవలెను. కొంచెము హెచ్చు తగ్గులు వచ్చిన నిన్నుఁగూడఁ గారాగారమున బంధింపఁగలరు.” అని రాన్ కీలగు హెచ్చరించెను.

“న్నేహితుల కొఱకుఁ బ్రాణము నిచ్చుటకంటె మిన్నయైన యదృష్టమేమి కలదు? నే నన్నింటికిని సిద్ధముగనే యున్నాను” అని డేవిడ్ సమాధాన మిచ్చెను. డేవిడ్ అచ్చోటు వీడిపోయెను.

తరువాత నాతఁడు ఎలన్ కు ఒక ఓడను గుదుర్చుటకై ఎడింబరో నగరమున సాలిసిటరు పనిచేయుచున్న ఛార్లెసు అను వానినిఁ గలసికొనఁ దలచెను. ఛార్లెసు, ఎలన్ సంబంధీకుఁడే. అతఁడు జార్జిరాజుపట్ల విశ్వాసము గలవాఁడు. అయినను బంధువగు ఎలన్ కు సాహాయ్యము చేయుటకు వెనుదీయఁడు.

డేవిడ్ ఎడింబరోలో నేదైన నొక యద్దెయింట నుండుటకు నిశ్చయించుకొని, యింటికొఱకు వెదకసాగెను. అతఁడట్లు పోవుచు, పోవుచు నొక పెద్ద యింటిముందాగెను. ఆ యింటిలోని కొక ఖైదీ, కొందఱు సిపాయిలు పోయిరి. తరువాత నచ్చట నొక కులీన స్త్రీ, ఆమె సేవకురాలు నిలబడియుండిరి. ఆ స్త్రీ చూచుటకు మిగుల నందముగానుండెను. యశావ్యసమున

శోభిల్లుచుండెను. అందువలన డేవిడ్ ఆమెవైపునకుఁజూచెను. ఆమె డేవిడ్ ను జూచెను.

ఆ యువతి తన సేవకురాలిని గెయిలిక్ భాషలోఁ దిట్టుచుండెను. ఎలన్ మాటాడు భాషగూడ నదియే. అందువలన డేవిడ్ ఆ మాటలను వినఁజొచ్చెను. ఆ యువతి, డేవిడ్ ను గూఢచారునిగా భావించి మాటాడుట మానివైచెను. అంత డేవిడ్ ఆమెదగ్గఱకుఁబోయి యమాపణ కోరుకొనెను. అప్పుడా స్త్రీ తన యుదంతము నాతనికిఁ దెలియఁబఱచెను.

ఇంటిలోనికిఁ దీసికొనిపోఁబడిన ఖైదీ ఆ స్త్రీ తండ్రి. పేరు జేమ్సుమోర్. ఆ యిల్లు ప్రభుత్వ న్యాయవాది గ్రాంటు నివసించుతావు. జేమ్సును బ్రతిదినము నచటకుఁ దీసికొనివచ్చి కొంచెము సేపు అచ్చట నుంతురు. అతఁడు తిరిగి తీసికొని పోఁబడినపు డా స్త్రీ యాతనికి ముక్కుపొడుము నిచ్చును. ఆ నాఁడు పొడుము తీసికొనిరావలసినదిగా సేవకురాలికిఁ గొంత డబ్బీయఁగా నామె దానినిఁ బాటవైచెను. పొడుములేనిచో జేమ్సు మోర్ బాధపడును.

అప్పుడు డేవిడ్ సేవకురాలికిఁ గొంత పైకము నిచ్చి పొడుము తెప్పించెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది గృహము నాతఁడు తెలిసికొనఁగలిగెను. “మీకు బంధువగు రాబిన్ ను నే నెఱుఁగుదును. అందువలన మీరు నాకుఁ గ్రొత్తకాదు.” అని డేవిడ్ ఆ స్త్రీతో సంబంధము కలుపుకొనెను.

ఆ స్త్రీయే కేటియోనా. ఎడింబరో నగరమునకు సమీపమున నున్న డన్ గ్రామమున నివసించుచున్నది. ఆమె డేవిడ్ హృదయమున స్థావరమేర్పఱచుకొనెను. ముందేమికానున్నదో!

4

డేవిడ్ బాల్పరు, ఎలన్ కొకయోడను గుదుర్చుటకై సాలిసిటరు ఛార్లెసును గలసికొనఁబోయెను. మఱియు నాతఁడు తనకు నింటినిఁ గుదుర్చుటలో సాహాయ్యపడవచ్చునని డేవిడ్ తలంచెను.

డేవిడ్ పోవుసరికి ఛార్లెసు తన గుమాస్తాతోఁ గొన్ని విషయములు మాటాడుచుండెను. డేవిడ్ ను జూడగనే యాతఁ డా గుమాస్తాను బయటకుఁ బంపినై చెను.

“నీ వెవ్వరవు? నీవు వచ్చిన పనియేమి?” అని ఛార్లెసు ప్రశ్నించెను. ఆతఁ డా ప్రశ్న యడిగినదే తడవుగ డేవిడ్ తన కథయంతయు సవిస్తరముగఁ జెప్పెను. ఛార్లెసా కథయంతయు సావధానముగా నాలకించి తన బంధుగఁగు ఎలన్ కష్టస్థితిలో నున్నందుకు విచారించెను. ఎట్లయినను నాతఁడు ప్రాస్తుకుఁ బోవుటకుఁ దగిన సదుపాయములఁ గావించునని వాగ్దానము చేసెను. ఎలన్, జేమ్సు స్టీవర్టులు నిర్దోషులని దెలిసికొనినపు డాతఁడు పొందిన యానందమునకు మితిలేదు.

తరువాత, ఎలన్, జేమ్సు స్టీవర్టులు నిర్దోషులని ఋజువు చేయుటకుఁ దాను ప్రభుత్వ న్యాయవాదినిఁ గలసికొనఁ బోవు చున్నట్లు డేవిడ్, ఛార్లెసుకుఁ దెలిపెను. ఇదివఱకు రాన్ కీలరు

చెప్పినట్లుగనే సాక్ష్యము నిచ్చుటకు వీలుండవని ఛార్లెసుగూడఁ జెప్పెను. సాక్ష్యము చెప్పనిచ్చినను, చెప్పనీయకపోయినను, దనకుఁ దెలిసినవిషయమును బహిర్గతము చేయక మాననని డేవిడ్ వాక్రుచ్చెను. తెలివితక్కువగాఁ బ్రవర్తించినచో నత నిపైఁగూడ హత్యానేరము మోపఁబడుననియు, ఖైదులోఁ బెట్టఁబడుననియు ఛార్లెసు, డేవిడ్ ను హెచ్చరించెను. డేవిడ్ అంతమాత్రమునఁ జలించువాఁడుకాదు. ప్రపంచము తలక్రిందులైనను, దన కెట్టిహాని కలిగినను జెప్పక దప్పనని డేవిడ్ తన మనోనిశ్చయమును దెలిపెను. ఛార్లెసాతని సద్గుణముల నెంతయు నభినందించెను. మఱియొకసారి గాఁబోవు నపాయమునుగూర్చి హెచ్చరించెను.

ఆ గాఁటికి డేవిడ్ సమావేశము చాలించెను.

మఱునాఁటి సాయంకాలము డేవిడ్ ప్రభుత్వ న్యాయవాదినిఁ గలసికొనఁ బోయెను. అక్కడఁ జాలసేపు వేచియుండవలసి వచ్చెను. ఎట్టకేలకు డేవిడ్ లోపలకుఁ బ్రవేశపెట్టఁబడెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది డేవిడ్ ను బలుకరించెను.

ప్రభుత్వ న్యాయవాది నెఱిగిన యొక పెద్ద మనిషి వ్రాసియిచ్చిన యుత్తరమును డేవిడ్ ఆతని కొసఁగెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది యా యుత్తరమును జదువుకొని డేవిడ్ నకుఁ గావలసిన సాహాయ్యమును దెలిపినచోఁ దనకుఁ జేతనైనంతవఱకుఁ బ్రయత్నించి చూతు ననెను.

డేవిడ్ తన కథ నిట్లు చెప్పెను. “కొలిన్ కాంబెలు చంపబడి నవుడచటనున్న పిల్లవాడను నేనే. ఆతనిని జంపిన వాడు పాటిపోవుచుండఁగా నేను జూచితిని. ఈ హత్యలో ఎలన్ కు గాని, జేమ్సు స్టీవర్సుకు గాని యెట్టి సంబంధమును లేదు. వారు నిర్దోషులు. జేమ్సు స్టీవర్సు అన్యాయముగాఁ గారాగారమున బంధింపఁ బడినాడు. నాకుఁ దెలిసిన విషయ మంతయు బహిర్గతము గావించును.”

డేవిడ్ ఎంతో వినయముగా మాటాడెను. కాని యందాతని స్థిర నిశ్చయముగూడ వెల్లడియగు చుండెను. అందువలనఁ బ్రభుత్వ న్యాయవాదికి మిగులఁ గోపము వచ్చెను.

ప్రభుత్వ న్యాయవాది ఎదుటివారికి భయమునఁ గొల్పు చూపులతో, గంభీర స్వరమున నిట్లనెను. “నీ సాక్ష్య మేవరి కిని అక్కటలేదు. నీ విచ్చుటకు వీలుండదు.”

డేవిడ్ కొలఁదిగాభయపడెను కాని వెంటనే ధైర్యము తెచ్చుకొని తాను న్యాయస్థానమునఁ దప్పక సాక్ష్యమిత్తునని యుద్ఘాటించెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది కెంతో కోపము వచ్చెను. కాని యొక్కక్షణములోఁ నాతఁడు కడుశాంతచిత్తుఁ డాయెను.

శాంతముట్టిపడ నాతఁ డిట్లనియెను “డేవిడ్ నీ ధైర్య మున కెంతయు నభినందించుచున్నాను. నీవు చాల మంచి వాడవుగా దోచుచున్నావు, నీవు సాక్ష్యమిచ్చుటకుఁ దగిన యేర్పాట్లను దప్పక గావించును. ఈ రోజుననే చేయుటకు వీలులేదు. నేడు శనివారము. నన్నుఁ దిరిగి సోమవారము

కలసికొనుము. తప్పక కలసికొనవలెను. ఈ మాట నే సందర్భమునను మఱవవద్దు. నీవు వచ్చినపుడు, కావలసిన యేర్పాట్లను గావించుకొనవచ్చును. కాని ఈ విషయము నెవరకును దెలియనీయరాదు. ఒక్కమాటయైనను బైకి బొక్కరాదు. అట్లని వాగ్దానము చేయుము.”

డేవిడ్ ప్రభుత్వ న్యాయవాది కోరినవాగ్దానముచేసెను. ఆ విషయము లన్నిటిని రహస్యముగా నుంచుటకుఁ బ్రభుత్వ న్యాయవాదిగూడ సంగీకరించెను. అంతేకాదు. ఆ యింట నున్నంతవఱకు డేవిడ్ ను ఎట్టి హానియుఁ గలుగదని ప్రభుత్వ న్యాయవాది హామీ నిచ్చెను.

సోమవారము ఉదయ కాలమున డేవిడ్ తిరిగి ప్రభుత్వ న్యాయవాది యింటికిఁ బోయెను. ఆతఁడటకుఁ బోవుసరికి జేమ్సు మోర్ సైనికులచేఁ జుట్టబడి యుండెను. ఆతఁడు కేట్రీయోనా తండ్రియను నభిమానమున డేవిడ్ పలుకరించెను. తన కేసును దెలుపు కొనెను. అంత జేమ్సుమోర్ ఇట్లనెను.

“నిన్ను నేనిదివఱకుఁ జూడలేదుగాని నీ కుటుంబము వారు నాకుఁ గ్రొత్తవారు కారు. వారిలోఁ జాలమంది నాకుఁ బ్రాణ స్నేహితులు. వారు నా కవసరము వచ్చినపుడెల్ల సర్వవిధముల సహాయ్య పడెడివారు. ఇప్పటికిని వారు నాకు సాయపడుదురు. నేను గోరినచో నీవుమాత్రము నాకుఁ గావలసిన డబ్బు నీయవా? అవసరము వచ్చినపుడు నీవు నాకుఁ దగిన సహాయ్యము చేయక తప్పదు.”

జేము మోర్ హీనుడు, నీచుడు, అతని నడక బెద్దమనిపి. తరహా మచ్చునకై నా గానరాదు. తిరునామై బుద్ధి యాతనిది. కేట్రీయోనా తండ్రి యనుపించుకొనుట కాతనివద్ద నెట్టి యర్హతయు లేదనుటలో సతిశయోక్తే యే మాత్రమును లేదు. డేవిడ్ అతని వాగ్ధోరణి జూచి మిగుల నసహ్యించుకొనెను.

తరువాత డేవిడ్ లోనికిఁ బోయి ప్రభుత్వ న్యాయ వాదినిఁ గలసికొనెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది యాతనిని మిగుల నాప్యాయముగ నాహ్వానించి, గారవించి, కూర్చుండఁ జేసెను.

ప్రభుత్వ న్యాయవాదికి మువ్వురు కొమార్తెలుగలరు. వారు మిగుల అందమైనవారని చెప్పవచ్చును. వారు డేవిడ్ కుఁ బరిచయము చేయఁబడిరి. పెద్దకొమార్తె మువ్వురిలో నందమున మిన్న. ఆమె డేవిడ్ ను మిగుల దయతోఁ జూచి విరివిగా మాటాడసాగెను. ఆమె మాటలనుబట్టి తన కథయంతయుఁ ప్రభుత్వన్యాయవాది యామెకుఁ దెలిపెనని డేవిడ్ గ్రహించెను. “నీవు యువకుడవు. ముందు ముందు మంచి యభివృద్ధిలోనికి రావలసినవాడవు. నీవు రాజమార్గమున నడువవలయును; గాని గతుకులదారినిఁ బడరాదు.” అని యామె డేవిడ్ కు హితబోధచేసెను. డేవిడ్ ఆ హితబోధను బెడచెవినిఁ బెట్టెను.

ప్రభుత్వ న్యాయవాది డేవిడ్ ను తన గదిలోనికిఁ దీసి కొనిపోయెను. డేవిడ్ ఆ గదియంతయు వివరముగాఁ బరిశీలిం

చెను. అందొకచో, మఱియొక న్యాయవాది కూర్చుండి యుండెను. అతఁడే సైమను ప్రేజరు. ప్రభుత్వ న్యాయవాది వారిరువురకును బరిచయము జేసెను. సైమను పేరు వినఁగనే, డేవిడ్ కు ఆతఁడనిన మిగుల నసహ్యము కలిగెను. ఏలయన మున్నాతఁడు జూరిరాజుపైఁ దిరుగుబాటులోఁ బాల్గొనెను. అందుల కాతని తండ్రి యురిదీయఁబడెను. అంత నాతఁడు బిటికిషందవలెఁ ప్రభుత్వమువారికి లొంగి, వారితో సఖ్యము చేసికొనెను. ఇపుడాతఁడుఁ ప్రభుత్వ న్యాయవాదికి సహాయుఁడుగాఁ బనిచేయుచుండెను.

ప్రభుత్వ న్యాయవాది యేదోయొక మిషపై యాగదిని వీడిపోయెను. ఇక నా గదిలో డేవిడ్, సైమనుమాత్రమే యుండిరి.

“నీ వింకను జేమున్ స్టీవర్టు నిర్దోషియని సాక్ష్యమియఁ దలఁచుచున్నావా?” అని సైమను ప్రశ్నించెను. దానితో సైమను కెట్టి సంబంధమును లేదని డేవిడ్ జవాబిచ్చెను.

అంత సైమను ఇట్లనెను. “నాకు సంబంధము కలదు; కనుకనే మాటాడుచున్నాను. హత్యగావింపఁబడిన కొలిన్ కాంబెల్ సామాన్యుఁడుకాదు. ఆర్గయిలు ప్రభువున కాతఁడు చుట్టము. జేమున్ స్టీవర్టు శిక్షింపఁబడుట యాతని యభిమతము. కావున నీవు జేమున్ స్టీవర్టు నిర్దోషియని సాక్ష్యమియరాదు. అపుడు ఆర్గయిలుప్రభు వెంతయు సంతసించి నీకు సర్వదా బాసటయై నిలఁబడును. ప్రభువు వారిమూలను మన్నింపనిచో

నేమగునని నీవు ప్రశ్నింపవచ్చును. నేను ముందే చెప్పుచున్నాను. జాగ్రత్తగా నాలకింపుము.

కొలిక కాంబెల్ హత్యగావింపఁబడినపుడు నీ వచ్చి టనే యింటివిగదా! కనుక ఎలన్, జేమ్స్ స్టీవర్సులతోఁబాటు నీవుగూడ హత్యకుఁ గడఁగితివని మేము సులభముగా ఋజువు చేయఁగలము. అందులకు దగిన సాక్ష్యమును సులభముగా సంపాదింపఁగలము. మేము చెప్పినట్లెల్ల జెప్పు ఖైదీ లనేకులు మా వశమునఁ గలరు. అప్పుడు నీ గతి యేమగునో గ్రహించి తివా? ఉరిశిక్షయే నీకుబహుమానము. కావున నీవు బాగుగా నాలోచించి యొక నిర్ణయమునకు రావలెను.”

డబ్బున కాశపడి కూటసాక్ష్య మిచ్చువారు పలువురు గలరను విషయము డేవిడ్ కుఁ దెలియును. అయినను డేవిడ్ ఏ మాత్రమును జలింపలేదు. ఎవరి కిచ్చవచ్చినపనిని వారు చేయవచ్చునని డేవిడ్ నుడివెను.

అంత సైను నొక కాగితమును బైటకుఁ దీసెను. అది డేవిడ్ ను బంధించుటకుఁ బ్రభుత్వము వారిచ్చిన యుత్తరువు. ఆ యుత్తరువును జూపుచు “నీవు సర్వనాశనమై పోదువు. జేమ్స్ స్టీవర్సుకుఁ బట్టినగతియే నీకును బట్టును. నీ పాణమంతయు నా చేతనున్నది.” అని సైమను డేవిడ్ ను భయపెట్టెను.

సైమను బెదరింపు కొంతవఱకుఁ బనిచేసెను. డేవిడ్ ఒక్కొంత చలించెను. కాని వెంటనే కోల్పోయిన ధైర్యమును దెచ్చుకొనెను. గంభీర స్వరమున నిట్లనెను. “నా కేమాత్రము

భయములేదు. నాకుఁ బ్రభుత్వ న్యాయవాది రక్షణ గలదు. నేనీయింటనున్నంత వఱకు నాకెట్టి భయమును లేదని యాయన నాకిదివఱకు వాగ్దానము చేసియున్నాఁడు గౌరవనీయుఁడగు నాతఁడు తనమాటకు వ్యతిరేకము జరుగుచుండఁగా జూచుచు నూరకుండునా? అట్టిచో నాతఁ డసత్యవాది యనిపించు కొనఁడా? •

అదే సమయమునఁ బ్రభుత్వ న్యాయవాది గదిలోనికి వచ్చెను. సైమనుతో నాతఁ డిట్లనెను. “నీ కోటమి తప్పదని నాకుఁ దెలియును. డేవిడ్ ను సామాన్య యువకునిగా భావించి తివి. నీవాతని నేమాత్రము భయపెట్టఁజాలవు.”

తరువాత నాతఁడు డేవిడ్ తో నిట్లనియెను. “నీవేమియు ననుకొనకుము. నీ ధైర్యమును బరీక్షించుటకై మేమీ కషట నాటక మాడితిమి. నీవే విజయమును గాంచినావు. నీవు నీ యిచ్చవచ్చిన చొప్పునఁ బోవచ్చును. నీవు మాకే కాదు ఇష్టుఁడవు; నీ వనిన మా కొమార్తెలకుఁగూడ నిష్టముగా నున్నది. తే పొకపరి వీలుచేసుకొని యిటకు రమ్ము. నా కొమార్తెలతో వాహ్యళికఁ బోవచ్చును. తప్పక రావలెను.”

పరిసితులు ముందెట్లు మాఱునోయని తలంచుచు “నల్ల” యంటిని. పిమ్మట నా గృహమును వీడిపోతిని.

5

డేవిడ్ కు ఏమియు నర్థము కాకుండెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది మొదటిసారి, జేమ్సు స్టీవర్టు నిర్దోషియని సాక్ష్య మీయవలదని హెచ్చరించెను. రెండవసారి యాతఁడు దానినిఁ

గూర్చి హెచ్చరింపలేదు. అందాలరాశియగు ప్రభుత్వన్యాయవాది పెద్దకూతురవుడు హెచ్చరిక గావించెను. తరువాత సైమను, మొదట పెద్దవారి యనుగ్రహము నాశనముపెను. పిమ్మట బెదరించెను. కడకుఁ బ్రభుత్వన్యాయవాది యది యంతయు హాస్యమునకు జరిగినపనియని నమ్మింపఁజూచెను. డేవిడ్ బాగుగ నాలోచించెను. “ఇందు హాస్యమేమియు లేదు. ఎట్లయినను నేను సాక్ష్యమియకుండఁ జేయవలెనని యాతఁడు తలఁచుచున్నాఁడు.” అని డేవిడ్ అభిప్రాయపడెను.

డేవిడ్ మనస్సు పరిశరివిధములఁ బోసాగెను. భయము, విచారము, సంకోపము మున్నగున వన్నియు గుమిగూడి యుండెను. అతఁడు ఎడింబరో నగర సమీపమునఁ గల డీన్ గ్రామమునకుఁ బోయెను. కేటీయోనా నివసించుచున్న గ్రామ మదే. డేవిడ్ తిన్నఁగాఁ గేటీయోనా గృహము నకుఁ బోయెను. కేటీయోనా యింట లేదు. ఎటకో పోయి యుండెను.

కేటీయోనాను కలసికొనలేకపోయినందుకు డేవిడ్ మిగుల దుఃఖపడి తిరిగి పోవుచుండెను. అంతలో వెదకఁ బోయిన తీగె కాలికీఁ జుట్టుకొనినట్లు కేటీయోనా యాతని కెదురుపడెను, ఒకరి కొకరు కుశలప్రశ్నలు గావించుకొనిరి. డేవిడ్ కేటీయోనా ననుసరించెను. వారి సంభాషణ మిగుల సొంపుగా నుండెను.

ఒక సందర్భమునఁ గేటీయోనా యిట్లనెను. “ఆనాఁడు నా తండ్రికి ముక్కుపోడుము కొనుటకై నీవు డబ్బిచ్చితివి

ఆ డబ్బు తిరిగి తీసికొనుటకు వచ్చుచున్నావా?" డేవిడ్ నవ్వలేదు. నవ్వవలెనో, ఏడ్వవలెనో యాతని కర్థము కాలేదు. జేమ్సు మోర్ ను గలసికొంటినని యాతఁ డనెను. అంతఁ గేట్రీ యోనా ప్రశ్నల వర్షము కురిపించెను. "అతఁ డే మని నాఁడు? అతఁ డనిన నీ కిష్టమేనా?"

జేమ్సు మోర్ ను డేవిడ్ అపరిమితముగా ద్వేషించు చుండెను. ఆతని ప్రవర్తన యాతని కన్నులకుఁ గట్టినట్లుగా నుండెను. అందువలన డేవిడ్ ఏమియు మాటాడలేదు. కేట్రీ యోనా మిగులఁ దెలివైన యువతి. ఆమె యావలింబినఁ బ్రేగులు లెక్కింపఁగలదు. అందువలన నామె సులభముగా డేవిడ్ మనస్సును దెలిసికొనెను.

"నా తండ్రి యనిన నీ కిష్టములేదని నీ మానము చెప్ప కయే చెప్పుచున్నది. నీ కట్టి యభిప్రాయము కలుగుట చాల విచారకరము. నా తండ్రిని మెచ్చనివారు నా కిష్టులు కారు. కావున నీవు నా కయిష్టుఁడవైతివి" అని పలికెను. అది డేవిడ్ కు అశనిపాతమువలె నుండెను.

"ఈ విశాల ప్రపంచమున నే నేకాకిని. నా పక్షమునఁ బలుకువా రొక్కరును లేరు. అందఱును నాకు విరోధులే. నీవుగూడ నాకు వ్యతిరేక మగుచో నింకఁ జెప్పవలసిన దేమున్నది?" అని డేవిడ్ వాపోయెను.

కేట్రీయోనా డేవిడ్ మొగమును నిశితముగఁ బరిశీ లించెను. అందు ఆమెకుఁ గష్టముల పరంపర కాన్పించెను.

డేవిడ్ తన కథయంతయు జెప్పెను. కేట్రీయోనా మిగుల జాలినొందెను.

“ఈ క్షణమునుండి నేను నీ స్నేహితుగాలను; నీవు వీరాధిపీరుడవు” అని కేట్రీయోనా పలికెను. డేవిడ్ హృదయము తేటపడెను. సంతస మావరించెను. కేట్రీయోనా ఆ మార్పును గమనించెను. “నీ యిచ్చవచ్చినపుడెల్ల నా వదకు రావచ్చును. నీ కెట్టి యభ్యంతరము నుండదు.” అని కేట్రీయోనా తెలిపెను. ఇరువురును గరచాలన మొనర్చుకొనిరి. డేవిడ్ ఆ ప్రదేశమును వీడిపోయెను.

మఱునాటి యుదయముననే డేవిడ్ ప్రభుత్వ న్యాయవాదియింటికిఁ బోయెను. ఆ నాడు రావలసినదని ప్రభుత్వ న్యాయవాది యాతని నిదివరకే యాహ్వానించెను.

ప్రభుత్వ న్యాయవాది డేవిడ్ ను సాదరముగ నాహ్వానించెను. తరువాత నాతఁ డిట్లనెను. “డేవిడ్ ! నీకు మేలు చేయు నవకాశము నాకు లభించినందుల కెంతయు సంతసించుచున్నాను. నీ కోరికను నే దీర్తును. నీ సాక్ష్యమును దీసికొందును. న్యాయస్థానమునకు నిన్ను నేనే తీసికొనిపోదును. విచారణదినమున సంతయు సక్రమముగా జరుగును.” ఆ మాటలను విన్నపుడు డేవిడ్ ఆనందమునకు మితి లేకుండెను.

ఎలన్ బ్రెక్ యెక్కడనున్నాడో తెలుపవలసినదని ప్రభుత్వన్యాయవాది డేవిడ్ ను గోరెను. తన కా సంగతి తెలియదని డేవిడ్ జవా బిచ్చెను. ప్రభుత్వన్యాయవాది గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యమగఁ జొచ్చెను. డేవిడ్ మానము

దాల్చెను. అంతఁ బ్రభుత్వన్యాయవాది యా ప్రసక్తిని మాని వైచెను.

పిమ్మట వారిరువురును గలసి వేరొక గదిలోనికిఁ బోయిరి. అచటఁ బ్రభుత్వన్యాయవాది కొమార్తె లుండిరి. డేవిడ్ ను అచ్చట విడచి ప్రభుత్వన్యాయవాది తన పనిపై బోయెను.

అంత వారందఱును గలసి హోప్ పార్కునకు వాహ్య శికి బయలుదేరిరి. హోప్ పార్కువద్ద మఱికొంతమంది యువతులు వారినిఁగలసికొనిరి. అదియంతయు ముందే యొక నిర్ణయము చేసికొని జరిగించినట్లుంచెను. డేవిడ్ కు అది యంతయు నయోమయముగాఁ గన్పట్టెను. ఆ యువతు లందఱును గందరగోళముగా మాటాడుచు, నవ్వఁజొచ్చిరి. డేవిడ్ ఆ పార్కులో నొక మూల విడిగాఁ గూర్చుండియుండెను. అంతలో నతనివద్ద కొక మనుజుఁడు వచ్చెను.

“డేవిడ్ బాల్కు నీవేనా?” అని యాతఁడు ప్రశ్నించెను.

“అవును, నేనే. నాతో నీకేమిపని?” అని డేవిడ్ అడిగెను.

అంత నాక్రొత్తవాఁడు డేవిడ్ మూతిపై నొకదెబ్బ వేసెను. డేవిడ్ దానికి బదులు తీర్చెను. నూతనుఁడు కత్తి తీసెను. డేవిడ్ పోరాటమునకుఁ దలపడలేదు. నూతనుఁడు బలహీనతను గుర్తించి డేవిడ్ వద్దఁగల కత్తి నావలకు విసరి

వేచెను. డేవిడ్ దానినిఁ దెచ్చుకొనెను. అంత నా నూతనుఁడు తన కత్తిని దాఁచుకొనెను.

“నీకుఁ గత్తిపోరాటము వచ్చునని భావించితిని. తెలియక కత్తిమాసినందుకు ఊమింపు”మని నూతనుఁ డనెను.

“నాకుఁ గత్తిపోరాటము రానిమాట నిజమే. కాని నేను బిఱికివాఁడనుగాను. ధైర్యముగా నీ యెదుట నిలఁబడిన విషయమును గ్రహించితివిగదా”యని డేవిడ్ బదులుపలికెను.

“నిజముగా నీవు వీరుఁడవు. ధైర్యసాహసములతో నెదుర్కొండి నిలచినందుకు నా యభినందనలను గైకొనుము. ఈ ప్రపంచమున నెవరిముందైనను సరే నీవు వీరుఁడవని ఘంటాపథముగఁ జెప్పఁగలను.” అని నూతనుఁ డనెను.

నూతనుఁడు, డేవిడ్ కలసి ప్రభుత్వ న్యాయవాది యింటికిఁ బోయిరి. అపు డచటఁ బ్రభుత్వన్యాయవాది, సైమను ఫేజరు మరియొకడు యేదో ముఖ్యవిషయమునుగూర్చి మాటాడుకొనుచుండిరి.

ప్రభుత్వన్యాయవాది డేవిడ్ ను యిటులఁ బ్రశ్నించెను. “ఇపు డెందులకు వచ్చితివి? నిన్నెవరు రమ్మనిరి?”

డేవిడ్ నూతనునిఁ జూపి, “ఇతఁడు మీకు గొన్ని విషయములను దెలుపును. అందుల కీతని నిటకుఁ దీసికొని వచ్చినాను.”

అంత నా నూతనుఁ డిటులనియెను. “డేవిడ్ బాల్ఫరు మిగుల ధైర్యసాహసములు గలవాఁడు. ఎట్టి కష్టమునైన

నెదుర్కొనఁగలడు. పురుషుఁ డన నీతఁడే నిజమైన పురుషుఁడు, ఈతఁడు వీరాధివీరుఁడు.”

ఆ నూతనుఁ డటనుండి నిష్క్రమించెను. అటాపిమ్మట డేవిడ్ ప్రభుత్వ న్యాయవాదితో నిట్లనెను “ఇకముందు మీరు నావెనుక నితరులను బంపవలసిన యవసరము లేదని గ్రహించితిరని తఁచుచున్నాను. నన్నితరులచే హత్య చేయింపవలసిన యవసర మిసుమంతయు లేదని గ్రహింపుఁడు.”

ప్రభుత్వ న్యాయవాదికి సైమనుపై నెంతయో కోపము వచ్చెను. ఆతఁడు మండిపడి యిట్లనెను. “సైమన్, నేను ఒక విధమున నడచుచుండ, నీవింకొక విధము ననుసరించితి వేల? నీ కీ స్వాతంత్ర్య మెవరిచ్చినారు?”

ప్రభుత్వ న్యాయవాది తనకేదో యపకారమును జేయుఁ దలపెట్టినాఁడని గ్రహించి, డేవిడ్ వెంటనే యా ప్రదేశమును వీడిపోయెను.

6

డేవిడ్ బాల్ఫరు పరిస్థితి మిగుల దుర్భరముగానుండెను. ఆతనికిఁ బ్రతిచోటను నపాయకమగు శత్రువులే ప్రత్యక్షమగు చుండిరి. ప్రభుత్వన్యాయవాది, సైమను ప్రేజరు, ఆర్గయిలు ప్రభువు, జేమ్సు మోర్ మున్నగువారందఱును నాతనికి శత్రువులే. స్నేహితుఁ డనువాఁడు కాన్పింపకుండెను. ఆప్తమిత్రుని కొఱ కాతని మనస్సెంతయుఁ దపించుచుండెను. డేవిడ్ భగవంతునెంతయుఁ బ్రార్థించుచుండెను.

డేవిడ్ గృహోన్ముఖుడై పోవుచుండఁగా ద్రోవలో ఛార్లెసు స్త్రీవర్తు కనఁబడెను. ఆతనిని జూడఁగనే డేవిడ్ మనస్సెంత సంతసించెనో వ్రాయనలవిగాదు. ఆతఁడు వెంటనే ఛార్లెసును బలుకరించి తన దుస్థితియంతయు వివరముగఁ దెలియఁజేసెను. ఆపద్బాంధవునివలె ఛార్లెసంతయు సావధానముగా విని పిమ్మటఁ జక్కని సలహా నిచ్చెను.

“డేవిడ్, నీవు మిగుల నిస్సహాయస్థితిలో మున్నావనుటలో సందియ మేమాత్రమును లేదు. నీ శత్రువులు నిన్నెత్తుకొనిపోయి, జేమ్సు స్త్రీవర్తు విచారణ పూర్తియగునంతవఱకు వెక్కడనో దాచియుంతురని స్పష్టమగుచున్నది. పిమ్మట నిన్ను వదలివేయుదురు. కావున నీ వెక్కడికైనను బారిపోవలయును. ఎక్కడికని ప్రశ్నింపకుము. నీ యిచ్చవచ్చినచోటికిఁ బారిపోము. ఇంతకుఁబించి నే నేమియుఁ జెప్పఁజాలను.”

డేవిడ్ అందుల కంగీకరించెను. తరువాత నాతఁడు ఎలన్ ప్రాన్సునకుఁ బోవు విషయమునుగూర్చి ప్రశ్నించెను. ఎలన్ ప్రాన్సునకుఁ బోవుటకుఁ గావలసిన యేర్పాట్లన్నియుఁ బూర్తిగావింపఁ బడుచున్నవని ఛార్లెసు స్త్రీవర్తు తెలిపెను. ఎలన్ ప్రాన్సునకుఁ బోవుటకు ముందొకసారి డేవిడ్ ఆతనిని జూడఁదలఁచెను. ఎలన్ గూడ డేవిడ్ను జూడ వాంఛించుచున్నాడనియు, నాటిరాత్రి సిల్వరు మిల్సు వద్దఁ గలసికొనవచ్చుననియు ఛార్లెసు తెలిపెను. డేవిడ్ అందులకు అంగీకరించెను.

“నీ వాతని దగ్గఱకు వచ్చునపుడు చాల జాగ్రత్తగా నుండవలయును. నిన్ను గూఢచారులు కొండఱు వెంటాడుదురు. నీవు వారి కనుగప్పి రావలయును. ఎలన్, నీవు ఒకే సారి పట్టుబడుట తటస్థించినచో నంతకంటె సర్వనాశనము వేటుండఁబోదు” అని ఛార్లెసు డేవిడ్ ను హెచ్చరించెను. జాగ్రత్తగానే సంచరింతునని డేవిడ్ చెప్పెను.

ఛార్లెసు స్తీవర్లు తనదారినిఁ బోయెను. అటుపిమ్మట డేవిడ్, కేట్రీయోనాను గలసికొనఁ దలఁచెను. అందువలనఁ దిన్నఁగా డీన్ గ్రామమునకు దారితీసెను. ఆనాఁడు జేమ్సు మోర్ మనుజులూ దారినిఁ గాపుందురనియుఁ దనను బట్టుకొని దాఁచివైతురనియు డేవిడ్ కు దెలియును. జేమ్సుమోర్ నీచుఁడు. ఆతఁడెట్టి పాపపు పనికై నను సిదమగును. ఈ పిషయములన్నియుఁ దెలిసియు, డేవిడ్ కేట్రీయోనాపైఁ గల మమకారమును విమవఁజాలక పోయెను. అందువలన నాతఁ డనేక చిక్కులకు లోనుగావలసి వచ్చెను.

కేట్రీయోనా యింటివద్దనే యుండెను. ఆమెను గలసికొనఁగలిగినందుకు డేవిడ్ ఎంతయు సంతసించెను. తరువాత వారిరువురును గలసి భోజనముచేసిరి. కొంతకాలము మంచి కబుర్లతోఁ గడపిరి. అటుపిమ్మట ఎలన్ ను గలసికొనుటకై డేవిడ్ సిల్వరు మిల్సుకు బయలుదేఱెను.

కేట్రీయోనా డేవిడ్ ను గొంతదూర మనుసరించెను. తరువాత నింటికిఁ దిరిగిపోఁబోయెను. పోవుటకుముందు డేవిడ్ కరమును గైకొని ముద్దులవర్షమును గురిపించెను. డేవిడ్ తిరిగి

క్షేమముగా వచ్చునని తా నాశించుచుంటిననియుఁ దన హృదయ మెప్పుడు నాతనితో నుండుననియుఁ కేట్రీయోనా యెఱ్ఱెను. ఆమె డేవిడ్ ను వదలలేక, వదలలేక వదలిపోయెను. కేట్రీయోనా మాటలు, డేవిడ్ ను ఆకసమునకు లేవనెత్తెను. కేట్రీయోనాను మొదటఁ జూచినప్పటినుండియు డేవిడ్ ప్రేమించియుండెను. కేట్రీయోనా ప్రేమ డేవిడ్ కు ఇప్పుడే అర్థమాయెను.

డేవిడ్ మెల్ల న నడచుచు నొక్క-సారి చుట్టును జూచెను. ఆతని కొక పొదచాటున నెయిల్ అను పేరుగల సేవకుని తల కాన్పించెను. డేవిడ్ ఆ తల నిదివఱకే యొకసారి హోప్ పార్కువద్దఁ జూచియుండెను. అందువలన నాతఁ డా తలను సులభముగా గుర్తించెను. కొందఱు తనను వెంబడించు చున్నట్లు డేవిడ్ అరము చేసుకొనఁగలిగెను ఛార్లెసు సీ వరు హెచ్చరిక యాతనికి జ్ఞాపకమువచ్చెను. అతని శరీరమంతయు వణకఁజొచ్చెను. ఆతనికిఁ గొంతతడ వేమిచేయుటకును నోచ లేదు. కొంతసేపైన పిదప వెనుదిరిగి కేట్రీయోనా యింటికిఁ బోయెను.

స్వల్పకాలములో డేవిడ్ తిరిగిరాఁగానే కేట్రీయోనా యెంతయు నాశ్చర్యపడెను. పిమ్మట నామె డేవిడ్ ముఖమును బాగుగఁ బరిశీలించెను. అప్పుడామెకు గలిగిన యాశ్చర్యము నకు మితిలేదు.

కేట్రీయోనా డేవిడ్ లోని మార్పునకుఁ గారణము తెలిసికొనఁగోరెను. డేవిడ్ ఇట్లు జవాబిచ్చెను. “ఏమని

చెప్పను? నే నంతకంతకుఁ జిక్కులలోఁబడుచున్నాను. ఎలన్, జేమ్సు స్టీవర్టులు నా డేమముపై నాధారపడియున్నారు. నన్ను నీ యింటిదగ్గఱనే కొందఱు వెంబడించుచున్నారు. నన్ను వెంబడించుచున్న దెవరోకాదు. మీ సేవకుఁడు నెయిల్!”

“ఇది యంతయు నీ యూహ. నీవు పొరపాటుగా నభిప్రాయపడుచున్నావు. నెయిల్ ఇప్పు డిచటలేడు. ఎడింబరోలో నా తండ్రివద్ద నున్నాడు. అందఱును నీకు శత్రువులే యని తలచుచున్నావు” అని కేటీయోనా నవ్వుచుఁ బలికెను.

“నీకు నవ్వులాటగా నున్నది. నా మాటలో నసత్యమెద్దియులేదు. నే నీ డేణమున మిగుల నపాయకరస్థితిలో నున్నాను. నీ వపాయకరస్థితిలో నున్నట్లు ఈలవేయుము. అప్పుడు నీకు సర్వమును దేటతెల్లముకాఁగలదు” అని డేవిడ్ మిగుల నుద్వేగముతోఁ బలికెను.

కేటీయోనా నవ్వుచు నొక యీల వైచెను. కొద్ది సేపటిలోనే అక్కడ నెయిల్ ప్రత్యక్షమాయెను. ఆతనిచేతఁ గత్తిగూడ నుండెను. నెయిల్, డేవిడ్ కేటీయోనాలను జూచెను. అతఁడట్లు జరుగునని యూహింపలేదు. అందువలన నాతఁడు నిశ్చేష్టుఁడాయెను.

డేవిడ్ ఏమాటయు ననకపూర్వమే కేటీయోనా కంతయు నర్థమాయెను. ఆమె మానసికముగా నంత బాధపడెనో వ్రాయుట కలవిగాదు. ఆమె, తన తండ్రి నెంతో గాఢముగఁ బ్రేమించుచుండెను. ఇప్పుడు తన తండ్రి ప్రభుత్వ

గూఢచారిగాఁ బనిచేయుచున్నాడఁను విషయము అద్దములోఁ బ్రతిబింబమువలె స్పష్టముగాఁ గనఁబడుచుండెను.

డేవిడ్, కేటీయోనా నోదార్చెను. ఆమె బాధను జూచి యాతడు సహింపలేకుండెను. నెయిల్ను గొంతసేపటి వఱకు నామెవద్ద నుంచుకొనవలసినదనియు, నపుడన్ని విషయములు చక్కఁబడుననియు డేవిడ్ చెప్పెను.

“నేను నా తండ్రి యుదార స్వభావుడని, పరులకు హానిచేయఁడని యింతవఱకు భావించితిని. ఇపుడాతని గుణము నాకు బాగుగ నర్థమయినది. నీవు నా తండ్రి నెందుకు గౌరవించుటలేదో నాకిప్పుడు తెలిసినది. ఈ లోకమున నీకంటె మంచివాఁడొరుడు లేడు. నా సర్వస్వము నీ యధీనమున నున్నది. నన్ను నీటముంచినను, బాలముంచినను నీవే నాకు శరణ్యము. నిన్ను రక్షించుటకు నే నేహసినై నను జేయుదును. నెయిల్ను ఇచ్చటనే నిలిపి యుంచెదను ” అని కేటీయోనా చెప్పెను.

ఆమె మాటలు, ఆమె చూపులు డేవిడ్ కష్టములను బాట్రదోలెను. డేవిడ్ తిరిగి సిల్వరుమిల్సుకుఁ బ్రయాణమాయెను. త్రోవలో నాతఁడు పరిపరివిధముల నాలోచింపసాగెను.

“నేను కేటీయోనాకు హానిచేసితిని భావించును. ఆమె నెయిల్ను ఇంటివద్దనే నిలిపియుంచును. అందువలన నెయిల్, జేమ్సుమోర్ ఆజ్ఞలను నెఱవేర్చుటకువీలులేకుండును. జేమ్సుమోర్ ప్రభుత్వమువారి మన్ననలను గోల్పోవును.

తత్ఫలితముగా నాత డురితీయఁబడును. ఆ దుఃఖమును లేత హృదయముగల కేట్రీయోనా యే మాత్రమును భరింపఁ జాలదు. నేను స్వార్థపరుఁడనై యామె హృదయమునకు బాధ కలిగించుచున్నాను” అని డేవిడ్ విచారింపఁదొడఁగెను.

7

న్యిట్టకేలకు డేవిడ్ ఎలన్ ను గలసికొనుటకు సిల్వరు మిల్సుకుఁ జేరుకొనెను. పిమ్మట ఎలన్ ఉండు సలమునకుఁ బోయెను. కాని యచ్చట ఎలన్ లేడు. అందువలన చాతఁడు చాలకాలము వేచియుండవలసినచెప్పును. కడకు ఎలన్ వచ్చెను.

ఇరువురి యానందమునకు మేరలేకుండెను. డేవిడ్ తన కష్టసితియంతయుఁ దెలియఁజేసెను. ఎలన్ సావధానముగా నాలకించెను. పిమ్మట నెలన్ ఇట్లనెను. “మనము వెంటనే ఈ ప్రదేశమును విడువవలయును. నీ రాకపోక లనేకులు గమనించు చున్నారు. ఇచ్చట నుండు టంతక్షేమకరము కాదని తోచు చున్నది.” డేవిడ్ అందుల కంగీకరించెను. వెంటనే వారిరువురును సచ్చోటువీడి పయనమైరి.

వారిరువురును నెడింబరోసగరమునకుఁ దూర్పుదిక్కునఁ గల యొక ప్రదేశమునకుఁ బోవుచుండిరి. ఏలయన ఎలన్ మఱుసటిదినముననే యొక యోడపై ప్రాన్మునకుఁ బోవలయును. ఆండీయను నొక యోడకెట్టెను దొంగతనముగాఁ జేర వేయుట కంగీకరించెను. ఈ యేర్పాటు లన్నింటిని ఛార్లెసు స్టీవర్సు గావించియుండెనని వేఱుగాఁ జెప్పనవసరములేదు.

వారిరువురును రాత్రియంతయు నడచిరి. తెల్లవాఱు సరికి వారిరువురును సముద్రతీరమునఁగల యొక గ్రామమును జేరుకొనిరి. వారి కాఁకలి మిక్కుటముగ నుండెను. అందు నలన వారిరువురును నొక భోజనశాల ప్రవేశించి భోజనము చేయుచుండిరి. డేవిడ్ కిటికీదగ్గఱ గూర్చుండియుండెను. అతఁడు ఒకసారి కిటికీనుండి బయటకుఁ జూచెను. జేమ్సుమోర్ సేవకుఁడగు నెయిల్ ఆ వీధిలోఁ గనఁబడెను. డేవిడ్ ఆశ్చర్య చకితుఁడాయెను. ఆ విషయమును ఎలన్ కుఁ దెలిపెను. అతఁడు విభ్రాంతుఁడాయెను.

“నెయిల్ రాత్రియంతయు మనలను వెంబడించు చున్నాఁడని స్పష్టమగుచున్నది. కేట్రీయోనా ఈతనిని గొంత తడ వింటికడ నాపియేయుండును. అయినను నీతడు మనల ననుసరింపఁగలిగినాడు. ఇట్టి పనిని సుశిక్షితులగు గూఢచారులు మాత్రమే చేయఁగలరు. మనము వారికంటఁ బడకుండఁ దప్పించుకొనవలెను.” అని డేవిడ్ పలికెను. అందులకు ఎలన్ తన యంగీకారమును దెలిపెను.

ఇరువురును ద్వరితముగా భోజనములు ముగించిరి. వేఱొక దారిని సముద్ర తీరమునకుఁ బోసాగిరి. దూరముగా సముద్రమున ఆండ్లీ యోడవారికిఁ గాన్పించుచుండెను. ఎలన్ ఆ యోడలోని వారికి సంజలు చేసెను. ఓడలోని వారు గ్రహించి యొక చిన్న పడవను వారినైపునకుఁ బంపిరి. పడవ సముద్రములోనుండి తీరమునకుఁ బయనము చేయుచుండెను.

వారిరువురును ఊరిలోనుండి తీరమునకుఁ బోవుచుండిరి. వారిరువురును బడవకంటె ముందుగాఁ దీరమును జేరుకొనిరి.

అంతలోఁ బక్షులులేచి పైన నల్లాడుచుండఁగా వారిరువురును జూచిరి. ఆదిక్కు-నుండి కొందఱు గూఢచారులు వచ్చుచున్నారని వారిరువురును సులభముగా గ్రహించిరి. కాని గూఢచారులు కనఁబడుటలేదు. డేవిడ్ భయపడఁజొచ్చెను. పడవ ముందుగాఁ దీరమును జేరిన ఎలన్ రక్షింపఁబడును. అటులఁగాక గూఢచారులే ముందువచ్చిన వారిరువురును బంధింపఁబడుట తథ్యము.

పడవ ముందుగాఁ దీరమును జేరినచోఁ దనతోఁబాటు పడవలో రావలసినదిగా ఎలన్ డేవిడ్ ను గోరెను. అట్లు చేయనిచో గూఢచారు లాతనిని బట్టుకొని యెచ్చటనైన బంధింతురనియు, లేక చంపుదురనియు హెచ్చరించెను. కాని యట్లు చేయుటకు డేవిడ్ నిరాకరించెను. తానిదివఱకే యొక సందర్భమునఁ గేటీయోనా కన్యాయము చేసియుంటిననియు నిప్పుడు దానుగూడ దేశమును వదలిన నామె బ్రతుకు వ్యర్థమగుననియు డేవిడ్ వక్కాణించెను.

అంతలో మువ్వురు గూఢచారులు వారినిసమీపించిరి. కాని సంఖ్యాబలము చాలనందున నేమియుఁ జేయక మిన్నకుండిరి. వెనుక వచ్చుచున్న గూఢచారులకొఱకు వేచియుండిరి. అదృష్టవశమునఁ బడవ తీరమును సమీపించెను. ఎలన్ ప్రాన్సులోఁ దన విలాసమును డేవిడ్ కుఁ దెలిపెను. పిమ్మటఁ బడవలోనికి దుమికెను.

పడవ తిరిగి యోడదరికి బయనము చేయుచుండెను. డేవిడ్ పడవనైపునకు జూచుచు శిల్పపతిమవలె నిలబడి యుండెను. అటుల జాలకాలము గడచెను. అంతలో మిగిలిన గూఢచారులును నటకు వచ్చిరి. అందఱును నొక్కుమ్మడి డేవిడ్ పై బడి పట్టుకొనిరి. డేవిడ్ నిస్సహాయుడాయెను.

డేవిడ్ కాలుసేతులు బంధింపబడెను. గూఢచారు లాతని దుస్తులన్నియు వెదకిరి. దొరకిన డబ్బు నందఱును సమానముగా బాచుకొనిరి. కొంతసేపైన తరువాత జాలమంది వెడలిపోయిరి. మువ్వరు మాత్రమే కాపుండిరి. అందు నేయిల్ ఒకడు. మిగిలిన యిరువురుగూడ జేమ్సుమోర్కు జెందిన మనుష్యులే.

డేవిడ్ వారితో నిట్లనియెను. “మీకు నన్ను దీనస్థితికి దెచ్చినారు, ఇది కేట్రీయోనాకు దెలిసినచో నామె యెంతయో విచారించును. మీ యజమానురాలు విచారించుట మీ కిష్టమా?”

అంత వారిలో నొకఁడిట్లనెను. “మిమ్ము చంపుదుమని భయపడుచున్నటుల దోచుచున్నది. మే మట్టి పనియెన్నఁటికిని జేయము. మీకు గావలసిన సర్వ సౌఖ్యములను సమకూర్తుము. స్వేచ్ఛ యను మాటను మాత్రము తాత్కాలికముగా మఱచిపొందు.”

డేవిడ్ కు ఛార్లెసు స్త్రీ వర్త మాటలు జ్ఞప్తికివచ్చెను. “జేమ్సు స్త్రీ వర్త విచారణ పూర్తియగువఱకు నన్నొక

యేకాంతప్రదేశమున బంధింతురు కాబోలు" అని డేవిడ్ తలచెను.

అంతలో నొక పడవ యటకు వచ్చెను. మువ్వరు గూఢచారులును డేవిడ్ ను ఎత్తి పడవలోనైచిరి. వారుగూడఁ బడవలో నెక్కిరి. పడవలో మఱియొకఁడుండెను. వాని పేరు నల్ల ఆండీ. పడవలో డేవిడ్ కాలుసేతుల బంధములు ఊడ దీయఁబడెను.

కొంతసేపగుసరికిఁ బడవ యొకచిన్నదీవినిఁ జేరుకొనెను. అచట నందఱును బడవనుండి దిగిరి. ఆ దీవిలోఁగల యొక యేకాంతగృహమునకుఁ బోయిరి. అక్కడ డేవిడ్ బంధింపఁ బడెను.

8

దీవియందలి యేకాంత గృహమున డేవిడ్, నల్ల ఆండీ, నెయిల్, మఱి యిరువురు మొత్తమైదుగురు మాత్రమే యుండిరి. వారిలో నాయకుఁడు నల్ల ఆండీ. డేవిడ్ సర్వ సౌఖ్యముల ననుభవించుచుండెను. మంచి దుస్తులు, మంచి భోజనము మున్నగునవెల్లయు సమకూర్పఁ బడుచుండెను. అక్కడఁగల వారందఱు నాతనిపట్ల నత్యంత గౌరవమును, నప్రమభావమును జూపుచుండిరి. అతని కొకటే లోటు. స్వేచ్ఛ యనునది మచ్చునకైనఁ గానరాదు.

డేవిడ్ స్వేచ్ఛకొఱకై యువ్విఘ్నము చుండెను. జేమ్సు స్తీవర్లు సెప్టెంబరు నెల ఇరువది యొకటవ తేదీనాఁడు విచారింపఁ బడును. ఆ నాటికిఁబోయి సౌఖ్యము నీయవలెనని

డేవిడ్ తలఁచుచుండెను. కాని యాతని కోరిక నెఱవేరు
నుపాయము కాన్పింపదాయెను. రోజులు గడచిన కొలఁది
నిరాశ హెచ్చుచుండెను. జీవితము దుస్సహమగుచుండెను.
అందువలన నాతఁ డెవరినైన మంచి చేసికొని తప్పించుకొన
దలఁచెను.

ఒకనాఁడు, డేవిడ్, నల్ల ఆండీనిఁ బిలచి తన కథ
యంతయుఁ బూర్తిగాఁ జెప్పెను. జేమ్సు స్త్రీవర్తును రక్షించు
టకుఁ దానెంతయు నాతురము చెందుచుంటినని తెలిపెను.
సెప్టెంబరు నెల, ఇరువది మూడవ తేదినాఁడు స్వేచ్ఛ
ప్రసాదింపబడుననియు, నంతవఱకుఁ జేయునదేమియు లేదనియు
నల్ల ఆండీ చెప్పెను. తన నెట్లయిన సెప్టెంబరు నెల, ఇరువది
యొకటవ తేదికి ముందుగా విడుదల చేసినచో నెంతయు సంత
సింతునని డేవిడ్ నుడివెను. అందుకుఁ బ్రతిఫలముగాఁ దగి
నంత ధనమిత్తుననికూడ నాతఁడు చెప్పెను. నల్ల ఆండీ
లంచము తీసుకొనుటకు నిరాకరించి యిట్లనెను.

“ఉబ్బిత్తు ననిన నాకుఁ జేదుకాదు. కాని దాని ననుభ
వించు యోగ్యత యుండవలయును. నీకు నేను స్వేచ్ఛనిచ్చి
నచో నీవు న్యాయస్థానమునకుఁ బోయి జేమ్సు స్త్రీవర్తు నిర్దోషి
యని యుద్ఘాటించువనుకొనుము. నీ మాటకు విలువ యిఁక
బడనని హామీ ఎక్కడఁగలదు? నీవుకూడ హంతకుని యను
చరవర్గములోనివాఁడ వని నేరమారోపింపఁబడి యురితీయఁ
బడవచ్చును. అప్పుడు నీకు దిక్కెవరు? నా మాట యేమగును?

నీ వద్దనుండి నాకు ధనమురాదు; ఉద్యోగముపోవును; రెంటికీఁ జెడిన రేవడివలె నగుదును.”

కొన్ని దినములు గడచెను. ఒకనాఁడు నల్ల ఆండి యొక కథ చెప్పెను. ఆ సందర్భమున నల్ల ఆండికి, నెయిల్ కు భేదాభి పాయము వచ్చెను. మాటలు ముదిరెను. కడకుఁ గొట్టాటకు దిగెను. చినుకు, చినుకు గాలివాన యాయెను. నెయిల్ నల్ల ఆండినిఁ బొడిచి చంపుటకు సిద్ధపడెను. అపుడు డేవిడ్, నల్ల ఆండిని రక్షించెను. నెయిల్ కుఁ గోపమువచ్చెను. ఆండికి డేవిడ్ పట్ల భక్తి కుదిరెను.

సెప్టెంబరు నెల, ఇరువది రెండవ తేదినాఁడు, ఆహార పదార్థములతో నొక పడవ యటకు వచ్చెను. అపుడు డేవిడ్ నల్ల ఆండితో రహస్యముగా నిట్లనెను. “నిన్నీ గూఢచారు లెప్పటికైనను జంపఁదలఁచుచున్నారు. నీ జీవిత మపాయస్థితిలో నున్నది. క్షేపు ఇరువదిమూడవతేది. ఎట్లయినను నాకు స్వేచ్ఛ ప్రసాదింపఁబడును. నీవు నన్ను నేడే తీసికొనిపోయి ఇన్స్పెరిరీవద్ద విడువుము. నీవుగూడ నాతో రమ్మ. ఇందుఁ బ్రభుత్వన్యాయవాది యాజ్ఞల నుల్లంఘించుట యేమియులేదు. పడవ యీ రాత్రి బయలుదేలును.”

నల్ల ఆండి బాగుగ నాలోచించెను. డేవిడ్ చెప్పిన మాటలలో నాతని కెద్దియుఁ బొరపాటు గోచరింపలేదు. అందువలన నతఁ డటులచేయుట కంగీకరించెను. ఆ రాత్రి యిరువురును బడ వెక్కిరి. డేవిడ్ ఇన్స్పెరిరీ తీరమువద్ద దిగెను. అప్పటికి మఱునాఁడు రెండుగంటలాయెను.

డేవిడ్ ఒక గుట్టముపై ఇన్వెరరీకి బయలుదేరినను, మఱు సటిదినమున నాతఁ డా ప్రదేశము చేరుకొనెను. అది యాది వార మగుటచేఁ బలువురు 'చర్చి'లో నుండిరి. మతాధికారి బోధనలను వినుచుండిరి. డేవిడ్ లోనికిఁబోయి యొకచోఁ గూర్చుండెను.

డేవిడ్ వచ్చెననువార్త యందఱకును దెలిసెను. ఆర్గ యిలు ప్రభువు మండిపడెను. ప్రభుత్వన్యాయవాది గ్రాంటు ఆశ్చర్యపడెను. డేవిడ్ వచ్చుట అతని కేమాత్రము ఇష్టము లేదు. సైమను ఫ్రేజరు కేమాత్రమును ఇష్టములేదు. ఛార్లెసు స్టీవర్సు (సొలిసిటరు) మాత్రము చాల సంతసించెను. అతఁడు గూడ చాల నాశ్చర్యపడెను.

బోధపూర్తియైన తక్షణము ఛార్లెసు స్టీవర్సు డేవిడ్ వద్దకుఁ బోయెను. ఇరువురును గలసి ఛార్లెసు గృహమునకుఁ బోయిరి. ఇదియంతయు నొక తృటికాలములో జరిగెను.

“జేముస్ స్టీవర్సు విచారణయంతయుఁ బూర్తియైనది. న్యాయాధిపతి యింకను దీర్పుచెప్పలేదు. జేముస్ కురిశిక్ష విధింపఁబడుట తప్పదు.” అని ఛార్లెసు స్టీవర్సు, డేవిడుకుఁ దెలిపెను.

డేవిడ్ తన కథయంతయు ఛార్లెసుకుఁ దెలిపెను. ఛార్లెసుది యంతయు బాగుగావిని యిట్లనెను. “ఈ యన్యాయమును న్యాయస్థానదృష్టికిఁ దీసికొనిరావలయును. లేనిచో న్యాయము నకు విలువయుండదు. ఆర్గయిలు ప్రభువు, ప్రభుత్వ న్యాయ వాది గ్రాంటు మున్నగు కుట్రదారులందఱును దప్పక శిక్షింపఁ

బడుదురు. అన్యాయవాదులు నశింపక తప్పదు. ఈ విధముగ నై నను మా వంశమునకు విరోధులైన కాంబెలు వంశీయులు నశించుట మిగుల సంతోషకరమైన విషయము. మనము తప్పక చర్య తీసికొనవలెను. ”

తరువాత జేమ్సు స్టీవర్సును రక్షించుటకు నియమింప బడిన న్యాయవాదుల కీసంగతి యంతయు సవిస్తరముగఁ దెలుపఁబడెను. ఆ న్యాయవాదులెల్లరు స్వార్థపరులు. వారె ల్లరు ముక్తకంఠముతో నా విషయమును న్యాయస్థాన దృష్టికిఁ దీసికొని రావలెనని తెలిపిరి. గ్రాంటు తన ప్రభుత్వ న్యాయ వాది యుద్యోగమును గోల్పోవుట తథ్యమని వారెల్లరు సభిప్రాయమును వెలిపుచ్చిరి. ఇతరులు పోఁగొట్టుకొనిన యుద్యోగములను తాము పొందవచ్చునని వారు భావించిరి. ఇట్టి స్వార్థభూయిష్ట విషయములలో మునిగి వారు ముఖ్య మైన జేమ్సు స్టీవర్సు విషయమునే మఱచిరి.

డేవిడ్ కు మిగులఁ గోపము నచ్చెను. జేమ్సు స్టీవర్సు రక్షింపఁబడునో, రక్షింపఁబడఁడో తెలుపవలసినదని వారి నడి గెను. వారు తమకేమియుఁ దెలియదనిరి. డేవిడ్ సహనము కోల్పోయెను. జేమ్సు స్టీవర్సు పట్ల దయ చూపవలసినదని యొక విన్నపమును జార్జిరాజుకుఁ బంపినచో బాగుండునని యాతఁడు తెల్పెను. అందుల కందఱును నంగీకరించిరి.

విన్నపము తయారు చేయఁబడెను. దాని ప్రతి నొక దానినిఁ దనకీయవలెనని డేవిడ్ వారినిఁ గోరెను. అటులఁ జేయుటకు వారు నిరాకరించిరి. డేవిడ్ అందులకుఁ గారణము

తెలిసికొనఁ గోరెను. అదియొక రహస్య పత్రమని వారు దెల్పిరి.

డేవిడ్ మిగులఁ గోపించి వారితో నిట్టనెను. “మీరందఱును స్వార్థపరులవలెఁ దోచుచున్నారు. ప్రభుత్వ న్యాయ నాది తలఁచుకొనినచో నన్నుఁ జంపించి యుండెడివాఁడు. లేక నాపై హత్యా నేరారోపణచేసి కారాగారమునకుఁ బంపించి యుండెడివాఁడు. అట్టి సందర్భమున నేనిప్పుడు మీతో మాటలాడు చుండెడివాఁడను గాను. నే నేషనియు నాయనకుఁ దెలియకుండఁ జేయును. ఈ విన్నపము నాయనకుఁ జూపవలసిన నైతిక బాధ్యత నాపైఁ గలదు.”

అప్పుడు వారందఱును నంగీకరించి, యొక ప్రతిని డేవిడ్ కిచ్చిరి.

9

డేవిడ్ తిన్నఁగాఁ బ్రభుత్వన్యాయవాది గ్రాంటు ఇంటికిఁ బోయెను. గ్రాంటును గలసికొనెను. ఆయన మన స్సేమియు బాగుండలేదు. ఆ సమయమున డేవిడ్ అచటకు వచ్చుట యాయన కంతగా నిష్టములేకుండెను. అందువలన నాతఁడు డేవిడ్ను ముక్తసరిగాఁ బలుకరించెను. డేవిడ్ ప్రభుత్వ న్యాయవాది యభిప్రాయమును గ్రహించెను. తాను గ్రహించిన సంగతిని గ్రాంటుకుఁ దెలియఁజేసెను.

వచ్చినపని యేమని డేవిడ్ను ప్రభుత్వన్యాయవాది ప్రశ్నించెను. డేవిడ్ తనవద్దనున్న ‘విన్నపము’ నాప్రభుత్వ

న్యాయవాది కిచ్చి దానిని దీరుబడిగాఁ జదువవలసినదిగాఁ గోరెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది దానిని బూర్తిగ, సావకాశముగఁ జదివెను. అతఁడేమియు జలింపనివానివలె నుండెను. అప్పుడు ప్రశాంతముగా “ఇప్పుడు నే నేమిచేయవలయును?” అని ప్రశ్నించెను.

డేవిడ్ ఇట్లు చెప్పెను. “దీనిని మేము జూరిరాజుకుఁ బంపుచున్నాము. ముందు మీకుఁ జూపు నైతిక బాధ్యత నాకుఁ గలదని తీసికొనివచ్చితిని.”

ప్రభుత్వన్యాయవాది యా మాటల కెంతయు సంతసించెను. తనవద్దనే యుండవలసినదని డేవిడ్ ను ఆహ్వానించెను. డేవిడ్ ఎట్టిసమాధానము నీయక మానము దాల్చెను. తన యాహ్వానమునకు సమాధానము చెప్పవలసినదని ప్రభుత్వ న్యాయవాది మరలఁ గోరెను.

అంత డేవిడ్ ఇటులనియెను. “ఈ విన్నపమును పంపునది నేను. అట్టి నేనే వ్యతిరేక పక్షమునకుఁ జెందిన మీయింట బసచేసిన విన్నపమున కింక విలువ యేమికలదు?”

“నీ నిశితబుద్ధి కెంతయు సంతసించుచున్నాను. కాని నేనొక్క విషయమును జెప్పెదను వినుము. ప్రస్తుత పరిస్థితులలో జేమ్సు స్టీవర్టు ఉరినాపుటకు భగవంతునకుఁ గూడ దరముకాదని నమ్ముము. ఈ సంగతి ఆర్గ్యులు ప్రభువుకుఁ దెలిసినచో నిన్నుఁ జంపక, బ్రతికియండనిచ్చి నందులకు నన్నెంతయు నిందించును. నేను, అతఁడు ఆజన్మాంతము

శత్రువులుగా నుండవలెను. దీనివలన లాభమును బొందు వారెవరును లేరు. అంతయు నష్టమే.

“నీకు నేను బ్రాణదానము చేసితిని. నీవు నాకుఁ బ్రత్యుపకారము చేయవలయును. ఈ విన్నపమునుఁ బైకిఁబంపవలదు. నీకుఁ బెద్ద పెద్దవారితోఁ బరిచయము చేయుదును. నీకు అన్ని విధముల లాభము కలుగునట్లులఁ జేయుదును. ”

డేవిడ్ బాగుగా నాలోచించెను. తన విన్నపమువలన నెవరికిని లాభము కలుగదని యతఁడు గ్రహించెను. అతఁడు న్యాయవాది కాఁదలఁచెను. అందులకు గ్రాంటు సాహాయ్య మవసరము. కావున నాతఁడు తన విన్నపమును బైకిఁ బంప కుండుటకును, నతనియింట బసచేయుటకును నంగీకరించెను. జేమ్సు స్టీవర్టు విషయము వదలివేయఁబడెను.

డేవిడ్, ప్రభుత్వ న్యాయవాదితో ఇన్వెరరీలోఁ గొన్ని నాల్గుండెను. తరువాతఁ బ్రభుత్వ న్యాయవాది గ్లాస్టోకుఁ బోయెను. అతనితోఁబాటు డేవిడ్ కూడఁ బోయెను.

ప్రభుత్వ న్యాయవాది మాట నిలకడకలవాఁడు. అతఁడు డేవిడ్ ను బలుపురకుఁ బరిచయము చేసెను. డేవిడ్ ను బొగడుచు నాయన పలుపురకుఁ జెప్పెను. డేవిడ్ జీవితము సుఖముగఁ గడచుచుండెను.

ఒకనాఁడు ప్రభుత్వ న్యాయవాది కొక యుత్తరము వచ్చెను. దాని నాయన పెద్దకుమార్తె వ్రాసెను. అందిట్లున్నది.

“కేట్రీయోనా యొక చెప్పలు కుట్టువాని వేషమును ధరించి యామె తండ్రియున్న కారాగారములోనికి బ్రవేశించెను. తన దుస్తులను తండ్రి కిచ్చెను. తండ్రి జేము మోర్ చెప్పలు కుట్టువాని వేషమున బయటకు బోయెను. కేట్రీయోనా కారాగారములో నుండెను.”

డేవిడ్ ఆ యు తరమాను జదినెను. వెంటనే యాతడు ఎడింబరోకు బోయి కేట్రీయోనాను జూడదలచెను. ఆ విషయము నాతడు ప్రభుత్వ న్యాయవాదికి దెలిపెను. ప్రభుత్వ న్యాయవాది తన కామెపై మమకారమునకు గారణము తెలిసికొనఁ దలచెను గాని తరువాత డేవిడ్ పోవుటకు ననుమతించెను.

డేవిడ్ వెంటనే గుఱమునెక్కి ఎడింబరో నగరమునకు బోయెను. అచటఁ బ్రభుత్వన్యాయవాది గుమాస్తాను గలసికొని కేట్రీయోనా విషయ మడిగెను. ఆమె తమింపఁబడినదనియు నెచ్చటకు బోయినదో తెలియదనియు గుమాస్తా చెప్పెను. పిమ్మట డేవిడ్, గ్రాంటు పెద్ద కుమార్తె బార్బరా వద్దకు బోయి కేట్రీయోనా విషయ మడిగెను. ఆమె సమాధాన మేమియుఁ జెప్పలేదు. అంత నాతడు డీన్ గ్రామమునకు బోయెను. ఇంటివద్దఁ గేట్రీయోనా కనఁబడలేదు. డేవిడ్ విఫల మనోరథుడై తిరిగి ఎడింబరో నగరమునకు బోయి బార్బరాను గలసికొనెను.

డేవిడ్, బార్బరాలు అనేక విషయములను ముచ్చటించుకొనిరి. ఆ సందర్భమున బార్బరా, డేవిడ్ కు ఇటులఁ

జెప్పెను. “నీవు నేయిల్ ను కేట్రీయోనా వద్దఁ గొంతసేపు నిలఁబెట్టిన దినమును జ్ఞాపింకఁ దెచ్చుకొనుము. అనాఁడు కేట్రీయోనా నావద్దకువచ్చి అన్నివిషయములను దెలిపినది. నీవు నామెయందమునకు ముగ్ధుఁడనై నానని యామెతోఁ జెప్పితివట. ఈప్రపంచమున నీకు నేమమాత్రమే స్నేహితురాలనని యామెతోఁ జెప్పితివట. ఆమె యింకను నిట్టి విషయములను దెలిపి నీ ప్రాణములను, దన తండ్రి ప్రాణములను రక్షింపవలసినదని ప్రార్థించినది. నేను దయతలఁచి యామెను నా తండ్రి వద్దకుఁ దీసికొనిపోతిని. ఆమె మరల నా తండ్రి కన్నివిషయములను దెలిపెను. అతఁడు నీ ప్రాణములను, నామె తండ్రి ప్రాణములను రక్షించుటకు వాగ్దానము చేసెను. మీరిరువురు నులలే రక్షింపఁబడిరి.

ఆర్థయుఁడగు ప్రభువు మున్నగు వారందఱును దనను జూపుటకుఁ బ్రయత్నించినను, ప్రభుత్వన్యాయవాది యెందులకు రక్షించెనో డేవిడ్ కు అర్థమాయెను. అతఁడు గ్రాంట్ ను, బార్బరాను, కేట్రీయోనాను ఎంతయుఁ గొనినూడెను.

“కేట్రీయోనా ఎక్కడనున్నది?” అని డేవిడ్ ప్రశ్నించెను.

“నేను జెప్పెను. నీవు చూడవలసిన యవసరములేదు. నీవు చూడరాదు. నేను గతమురాలనని భావించినను నష్టములేదు.” అని బార్బరా చెప్పి యచ్చోటు వీడిపోయెను.

కేట్రీయోనా విషయమును దెలిసికొనుటకు డేవిడ్ ఎంతో ప్రయత్నించెను. కాని యేమాత్రము లాభము లేక

పోయెను. జేమ్స్ మోర్ రహస్యముగా స్కాట్లండునుండి వేటొక దేశమునకుఁ బంపఁబడినాఁడనియు, కేటీయోనా రహస్యముగా నెడింబరోలోనే యున్నదనియు డేవిడ్ తరువాతఁ దెలిసికొనెను.

డేవిడ్, న్యాయశాస్త్రమును జదువుటకు హాల్లండులోని లేడన్ కుఁ బోవుటకు నిశ్చయింపఁబడెను. కేటీయోనా యెక్కడనున్నదో తెలుపవలసినదని డేవిడ్ మరల బార్బరా నడిగెను. డేవిడ్ కు వీడ్కోలిచ్చుటకు నోడవద్దకు వచ్చునని బార్బరా తెలిపెను.

డేవిడ్ హాల్లండుకుఁ బ్రయాణమై పోవురోజున “నీకు నేను వందనము సలుపవచ్చునా?” యని యొంటరిగా నున్న బార్బరా నడిగెను.

బార్బరాకుఁ గోపమువచ్చెను. “క్షమింపు”మని డేవిడ్ కోరెను. ఆ మఱుక్షణముననే బార్బరా డేవిడ్ ను గ్రుచ్చి క్రొంగిలించుకొని ముద్దుల వర్షము కురిపించెను.

10

డేవిడ్ చాల పెందలకడనే కేవుకుఁబోయి యోడ నెక్కె-ను. అప్పటికం దింకేప్రయాణికులు లేరు. వీడ్కోలిచ్చుటకుఁ కేటీయోనా వచ్చునని బార్బరా చెప్పియుండెను. అందువలన నాతఁడు కేటీయోనాకొఱ కెదురు చూచుచుండెను.

అంతలో నక్కడి కొక పడవ యేతెంచెను. అందుండి కేట్రీయోనా యోడలోని కెక్కెను. ఆమె తనకు వీడ్కోలిచ్చుటకే వచ్చినదని డేవిడ్ భావించెను. తరువాత నాతని కొక సంగతి తెలిసెను. ఆమె హాల్లండులోనున్న తన తండ్రినిఁ గలసికొనుటకై యా యోడలోనే ప్రయాణము చేయుచుండెను.

తనకు వీడ్కోలిచ్చుట కచటికి డేవిడ్ వచ్చెనని కేట్రీయోనా భావించెను. కాని తరువాత నాతఁడు హాల్లండులో న్యాయశాస్త్రము జదువుటకుఁ బోవుచున్నాడని కేట్రీయోనా తెలిసికొనెను.

ఈ విధముగా జరుగునటులఁ జేసినది బార్బరాయని వేఱుగాఁ జెప్పవలసిన యవసరము లేదు. ఆమె చాకచక్యమట్టిది.

ఓడలోఁ గేట్రీయోనా, తనకు బార్బరా వ్రాసిన యుత్తరము నొకదానినిఁ బైకితీసెను. అందు డేవిడ్కుఁ గూడ నొక యుత్తరముండెను. కేట్రీయోనా దానిని డేవిడ్కు ఇచ్చెను. ఆ యుత్తరమున నంత ముఖ్యమైన విషయములు లేవు. బార్బరా, డేవిడ్ పై గురిపించిన ముద్దులకు సంబంధించిన హాస్యమొకటి యందు వ్రాయఁబడి యుండెను. డేవిడ్ దానినిఁ జాలఁదేలికగాఁ దీసికొనెను. డేవిడ్, కేట్రీయోనాలు సుఖముగా నోడలోఁ బ్రయాణము చేయుచుండిరి. ఒకనాఁడు కేట్రీయోనా - బార్బరా డేవిడ్కు వ్రాసిన యుత్తరమును జదువుట తటస్థించెను. అందులో ముద్దులను గూర్చిన వాక్య

మును జదివినపుడామె మండిపడి యది నిజమేనాయని డేవిడ్ ను అడిగెను. “ముద్దు పెట్టుకొనిననోఁ దప్పేమి? యని డేవిడ్ ప్రశ్నించెను. అటులయినఁ దినతో మాటాడవలదని కేట్రీయోనా దూరముగాఁ బోయెను. డేవిడ్ ఆమెను వెంటబడించెను. ఇకముందు బొర్బరాను గలసికొననని యొట్టు పెట్టుకొనుమని డేవిడ్ ను గోరెను. డేవిడ్ నిరాకరించెను. డేవిడ్, కేట్రీయోనాల మధ్య నగాధ మేర్పడెను. వారిరువురకు నెడమొగము, పెడమొగము ఆయెను.

కొన్ని దినము లాయెను. కేట్రీయోనా దిగవలసిన రేవు వచ్చెను. అపుడు సముద్ర మల్లకల్లోలముగా నుండెను. మఱియుఁ గేట్రీయోనా యెక్కవలసిన పడవలోఁ జాలమంది యనాగరికులగు బెస్తవారుండిరి. అట్టివారి మధ్యఁ గేట్రీయోనాపంటి యువతి ప్రయాణము చేయుట మిగుల నపాయకరము. కేట్రీయోనా కష్టస్థితిలో నుండెను. అందువలన డేవిడ్ గతమును మఱచి, యచ్చటనే దిగి కేట్రీయోనాకు సాయము చేయఁదలచెను.

పడవప్రయాణ మంత సౌఖ్యముగా లేకుండెను. ఎట్టకేలకుఁ బడవ యొడ్డును జేరెను. ఇరువురును నచ్చట దిగిరి. కేట్రీయోనా, డేవిడ్ ను ఎంతయు బ్రశంసించెను. అటుపిమ్మట వారిరువురు జేమ్సుమోర్ యిచ్చిన విలాసముగల యింటికిఁ బోయిరి. అక్కడ జేమ్సుమోర్ లేడు. ఆ యింటియజమాని జేమ్సుమోర్ ను దూలనాడి వారిరువురను దరిమివై చెను.

అందువలనఁ జేయునదిలేక వారిరువురును నొక భోజనశాల కేగి కొన్ని తినుబండారములను భుజించిరి.

డేవిడ్ తో లేడన్ కుఁ బోవుటకుఁ కేటియోనా అంగీకరించెను. “ఈ ప్రపంచమున నాకు వేఱు దిక్కెవ్వరును లేరు. నా తండ్రి నన్ను విడనాడినాఁడు. నీవే నాకు రక్షకుఁడవు” అని కేటియోనా డేవిడుతోఁజెప్పెను. అంత వారు లేడన్ కుఁ బోవుట కొక యద్దెబండినిఁ గుదుర్చుకొనఁ బ్రయత్నించిరి. కాని డేవిడ్ తన జేబును దడిమి చూసికొనఁగా డబ్బునెవరో యపహరించినటుల స్పష్టమాయెను.

ఏమూతము ఆలస్యము చేయక వారిరువురును లేడన్ కు నడచిపోయిరి. డేవిడ్ లేడన్ చేరఁగనే, స్కాట్లండు బ్యాంకు ప్రతినిధులవద్దకుఁ బోయి తనకుఁ గావలసినంత సొమ్మును దీసికొనెను.

పిమ్మట వారిరువురు నొక యద్దెయింటినిఁ గుదుర్చుకొని కలసి నివసింపసాగిరి. అన్నాచెల్లెండ్రవలె మెలఁగసాగిరి. అందఱిలో నటులే చెప్పిరి. వారి బాహ్యప్రవర్తనకు, అంత రంగిక ప్రవర్తనకు నెట్టి భేదము లేకుండెను.

డేవిడ్ న్యాయకళాశాలలోఁ జేరెను. అతఁడు కేటియోనాతో నెక్కువగా మాటాడఁదలంచలేదు. అందువలనఁ బగలంతయుఁ గళాశాలలోఁ గడపి రాత్రివేళ కింటికి వచ్చెడివాఁడు. వచ్చిన వెంటనే పుస్తకములను ముందుపెట్టుకొని కూర్చుండి చదువుకొనుచుండెడివాఁడు. డేవిడ్ ఇటులఁజేయుట కేటియోనాకు మిగులఁ గష్టముగా నుండెను. ఆమె డేవిడ్

యుద్దేశ్యమును సరిగా గ్రహింపలేదు. ఆమె యన్నివిషయములకుఁ బూర్తిగా డేవిడ్ పై నాధారపడియుండెను. అందువలన నామె డేవిడ్ మూకీభావమును సరిగా నర్థము చేసికొనలేక తన నొక భారముగా నెంచుచున్నాఁడని తలఁచెను.

డేవిడ్ భావము వేఱు. వారిరువురు నొకరినొకరు ప్రేమించుకొనిరి. కాని వివాహము కాలేదు. ప్రస్తుతము వారి సంబంధము వేఱు. ఒకరు పోషించుచున్నవారు. మఱి యొకరు పోషింపఁబడుచున్నవారు. అట్టియెడ స్వేచ్ఛగాఁ దిరిగినచో ప్రేమసల్లాపములు జరుగవచ్చును. అప్పుడు కేట్రీయోనా డేవిడ్ ను గూర్చి “నన్ను బోషించుచుండుటవలన నెక్కువ స్వేచ్ఛను దీసికొనుచున్నాఁడు” అని తప్పుగా భావింపవచ్చును. ఇటుల నిరువురును నొకరినొకరు సరిగా నర్థము చేసికొనకుండిరి.

అంతలో నొకనాఁటి రాత్రి కేట్రీయోనా తండ్రి జేమ్సుమోర్ అక్కడకు వచ్చి తలుపు తట్టెను. డేవిడ్ లేచి తలుపు తెఱచెను. తన కొమార్తెను జూచుటకు వచ్చితినిని జేమ్సు చెప్పెను. కేట్రీయోనా ప్రక్కగదిలోఁ గలదని డేవిడ్ తెలిపెను. యశావనములోనున్న పురుషుఁడు, స్త్రీ యొకేయింట నున్నందు కాతఁడు మిగులఁ గోపించి తన యసమ్మతినిఁ దెలిపెను. జేమ్సుమోర్ అభిప్రాయము బాగుగానే యున్నదనియుఁ గాని యంతకాలము కేట్రీయోనాను దనపై వదలి వేయుటకుఁ గల కారణమేమో తెలుపవలసినదనియు డేవిడ్

కోరెను. అప్పుడు జేమ్సుమోర్ పరుషభాషణముల నుషయోగించెను.

జేవిడ్ కోపించి యిటులనెను. “నీ కొమార్తె, నేను అవినీతిగాఁ బ్రవర్తించియుండలేదు. నీ కొమార్తెనే యడుగుము. ఆమె నీకు సర్వము తెలుపును. కాని నే నింతవఱకు నీ కొమార్తెకై ఖిన్నుపెట్టిన సొమ్ము నిచ్చి యిటనుండి కదలుము. అప్పుడు నీ కొమార్తెను దీసికొనిపోము.”

జేమ్సుమోర్, జేవిడ్ కాళ్ళపైఁబడెను. “కేట్రీయోనా తండ్రిని క్షమించి రక్షింపుము” అని ప్రార్థించెను. జేవిడ్ కరుణవహించి, జేమ్సుమోర్ నుగూడఁ బోషింపసాగెను. జేమ్సుమోర్ ఇంటనుండుటవలన, జేవిడ్ కేట్రీయోనాతోఁ గొలఁదిసేపై నను మాటాడకుండెను. అందువలన నామె కోప మతిశయించెను.

ఒకనాఁడు జేవిడుకు రెండు ముఖ్యమైన యుత్తరములు వచ్చెను. ఒకటి బార్బరావద్దనుండి వచ్చెను. అందొక (య)శుభవార్త యుండెను. జేవిడ్ బాల్భరు పినతండ్రి, ఎబెనజరు బాల్భరు మరణించెను. అందువలన జేవిడ్ ఆస్తికంతటికి నధికారియాయెను. రెండవది డన్నిర్కులో నివసించుచున్న ఎలన్ వద్దనుండి వచ్చెను. త్వరలో లేడన్ కు వచ్చుచున్నట్లాతఁడు వ్రాసెను.

ధనవంతుఁడగు జేవిడ్ కుఁ దన కొమార్తెనిచ్చి వివాహము చేయవలెనని జేమ్సుమోర్ తలఁచెను. ఆ విషయమును జేవిడ్ తోఁ జెప్పి, యామె యంగీకారమునుగూడ సంపాదించు

ననెను. ఆమెను వివాహము చేసికొనుటకు తన కీషమేయనియు నామె యిష్టమును దానే కనుగొందుననియు డేవిడ్ చెప్పెను. ఈ సంభాషణ జరుగుచున్న సమయమున కేట్రీయోనా యింట లేదు.

కేట్రీయోనా యింటికి వచ్చినతరువాత నామెను వాహ్యళికిఁ దీసికొనిపోయి డేవిడ్ తనకు, జేమ్సుమోర్కు జరిగిన సంభాషణను బూసగుచ్చినటులఁ జెప్పెను. “నీవు నన్ను వివాహము చేసికొనుట కిచ్చగింతువా?” అని డేవిడ్ సూటిగాఁ బ్రశ్నించెను. కేట్రీయోనా, డేవిడ్ పట్ల కోపము కలిగి యుండెనుగదా! అందువలన నామె డేవిడ్ ను వివాహము చేసికొనుటకు నిరాకరించి కటువుగా మాటాడెను. డేవిడ్ బ్రతిమాలఁజొచ్చెను. కేట్రీయోనా కోప మతిశయించుచుండెను. ఆమె యంతకంతకు బిగియఁజొచ్చెను. మఱియు నామె యిటులనెను.

“నీ యింట నున్నానని నీచముగాఁ దలఁచుచున్నావు కాబోలు. ఈ క్షణముననే నీ యిల్లు, ఈ యూరు విడిచి పోదును.”

“అట్లే చేయుము” అని డేవిడ్ కోపముతోఁ బలికెను.

వెంటనే జేమ్సుమోర్, కేట్రీయోనా లా యూరు విడచిపోయిరి.

11

కేట్రీయోనాలేని డేవిడ్ జీవితము నిస్సారమై ఏడారి వలె నుండెను. అతని కేమియుఁ దోచకుండెను. అంతలో

ననుకొనిన దినమున ఎలన్ వచ్చెను. ఇరువురును సుఖముగాఁ గాలక్షేపము చేయసాగిరి. వెనుకటి దినములు జప్తికిఁ దెచ్చుకొనుచుండిరి.

ఒకనాఁడు డేవిడ్ కు, జేమ్సు మోర్ వద్దనుండి యొక జాబు వచ్చెను. అందిట్లుండెను. “నేను కేట్రీయోనాతో డన్కిర్క్ లో నివసించుచున్నాను. కేట్రీయోనా నిన్నుఁ గలసికొని మాటాడవలెనని గాఢముగా వాంఛించుచున్నది. కావున నీవొకసారి యిచటకుఁ దప్పక రావలయునని ప్రార్థించుచున్నాను. ఎలన్ తోఁ గొన్ని ప్రత్యేక విషయములు మాటాడవలసియున్నది కావున నీతో నాతనిని గూడఁ దప్పక యిటకుఁ దీసికొని రావలయును....”

డేవిడ్ కేట్రీయోనానుఁ జూడఁదలఁచుచుండెను. ఎలన్ ప్రత్యేక విషయములను దెలిసికొనఁ దలఁచెను. అందువలన నిరువురును నెఱుంగుననే కయనమై డన్కిర్క్ కుఁ బోయిరి. రాత్రి యగు సరికి నూరిబయటనున్న కేట్రీయోనా గృహమునకుఁ బోయిరి.

కేట్రీయోనా అతిథుల నాదరించెను. డేవిడ్ తో బ్రశాంతముగా, ముక్తసరిగా మాటాడెను. ఎలన్ తో స్వేచ్ఛగా మాటాడసాగెను. అంతలో జేమ్సుమోర్ వచ్చెను. కేట్రీయోనా మానము వహించెను.

మఱునాటి యుదయమున నలువురును గలసి భోజనము చేసిరి. “నాతోఁ జెప్పనలసిన ప్రత్యేక విషయము లేవ్వి?” అని ఎలన్ ప్రశ్నించెను. “ఆ విషయము సాయం

కాలము మాటాడుద” మని బదులిడి జేమ్సుమోర్ గృహమును వీడిపో జొచ్చెను. కొమార్తెను బిలిచి యొక పనిని జేయుమని రహస్యముగాఁ జెప్పెను. అందులకామె యంగీకరించెను. పిమ్మట మేడపైకిఁ బోయెను. జేమ్సుమోర్ నేదో ద్రోహమును దలపెట్టినాడని తలఁచి ఎలన్ ఆతని ననుసరించెను.

డేవిడ్ ఒంటరితనమును సహింపఁజాలక సముద్ర తీరమునకుఁ బోయెను. అక్కడఁ గేట్రీయోనా గూడ నున్నచో నెంతో మనోహరముగా నుండునని తలఁచెను.

అంతలో నచటఁ గేట్రీయోనా ప్రత్యక్షి మాయెను. ఆమె డేవిడ్ ను జూడలేదు. ఆమె తిన్నఁగా నీటియంచు వలకుఁ బోయెను. అచ్చటఁగల నొక పడవలోనున్న యొక నావికోద్యోగి యామెకొక యుత్తరము నిచ్చెను. ఆమె దానినిఁ గైకొని యింటికిఁ దిరిగిపోబోవుచుండెను. అప్పుడు డేవిడ్ పోయి ఆమెను గలసికొనెను. కేట్రీయోనా ముఖమున బాధ స్పష్టముగాఁ గనఁబడుచుండెను. ఆ బాధకు నా యుత్తరమునకు నేదో సంబంధము కలదని డేవిడ్ భావించెను.

డేవిడ్:- నన్ను బెండ్లి చేసుకొనెదవా?

కేట్రీయోనా:- నీవింకను నన్ను ప్రేమించుచున్నావా?

డేవిడ్:- ముమ్మాటికిని.

కేట్రీయోనా:- అయినచో నేను నీదాననే. మనల నింకెవరును విడదీయఁ జాలరు. దుర్మార్గుడగు నా తండ్రి నుండి నన్ను రక్షింపుము.

డేవిడ్:- ఇప్పుడు నీ తండ్రివలన నేమి వచ్చినది ?

కేటీయోనా:- అతడు దేశద్రోహి. ఎలన్ ను జార్జి రాజుకు బట్టి యిచ్చుటకు బ్రయత్నించుచున్నాడు.

అంతలో ఎలన్ అచటకు వచ్చెను. కేటీయోనా తన వద్దగల యుత్తరము నాతనికిఁ జూపెను. ఆ సాయంకాలము ఎలన్ ను బ్రటిషు వారికిఁ బట్టియిచ్చునట్లు ఆ యుత్తరములో నుండెను.

మువ్వరును గలసి వేగముగా నింటికిఁబోయి ప్రయాణమునకు సిద్ధమగుచుండిరి. అంతలో జేమ్సుమోర్ అక్కడకు వచ్చెను. ఎలన్ ఆతనిని గత్తితోఁ బొడువఁ బోయెను. తన తండ్రిని రక్షింపవలసినదని కేటీయోనా ప్రార్థించెను. జేమ్సుమోర్ యిమింపఁబడెను. అతఁ డెఱికో పోయెను.

ఎఱికో, కేటీయోనా, డేవిడ్ డన్ని-ర్కు పట్టణమునకుఁ బోయిరి. అచ్చటనుండి వారు పారిసుకుఁ ప్రయాణము గట్టిరి. పారిసులో డేవిడ్, కేటీయోనాల వివాహము వైభవముగ జరిగెను. వారిరువురును బారిస్లోఁ గొన్ని దినములు గడపిన పిదప నెట్టి కష్టమును లేక స్కాట్లండుకుఁ బోయిరి.

స్కాట్లండులో వారిరువురును బూర్వ విషయముల నప్పుడప్పుడు తలచుకొనుచు, వచ్చుకొనుచు సుఖముగాఁ గాలక్షేపము చేయుచుండిరి. వారి యానందమున కెట్టి కొఱతయును లేదు.

తప్పక చదువతగినవి

అబల	(నవల)	3-0-0
సాదామిని	(నవల)	2-8-0
కథానికలు		1-0-0
డికెన్సు కథలు	మొదటి భాగం.	1-8-0
,,	రెండవ భాగం.	1-12-0
సీ వెన్నెన్ కథలు		1-12-0
డ్యూమా కథలు		1-12-0
స్కాటు కథలు		1-12-0
డాకర్ & అంకుల్		1-0-0
నీతికథాంజలి	7 భాగముల సెట్టు	3-8-0
హిందీ పుస్తకములు		
హిందుస్తానీ తెలుగు శిక్ష		0-4-0
హిందుస్తానీ స్వయంశిక్ష		1-8-0
హిందుస్తానీ వ్యాకరణ సంగ్రహం		1-0-0

మార్కెటిరామా ఆండ్ కో., విజయవాడ.

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA127B195
పుస్తకం పేరు	స్టేవ్ పన్ కథలు 01
తారీఖు	30/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	157
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	AKSHAYA
పేజీలు విడదీసినది	Bannu
స్కాన్ చేసినది	Here
పరీక్ష చేసినది	THASIN
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	good